

خطی « فهرست شده »

۵۲۰۰

بازرسی شد
۲۷ - ۲

بریم ایگاری بر آن ی جایی بریزد به یاد خداوند
تقدیم شد بر اون تاریخ ۱۹ / ۲ / ۱۳۲۵

بازرسی شد
۱۳۸۲

۵۴۱۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

ردیف کتاب ۶۶۶۸۴

موضوع: شماره قفسه ۵۳۰۰

مؤلف: اردبیلی، مرتضی خان

کتاب: ...

۵۴۱۹

شماره فهرست شده ۵۲۰۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

۱
۱
۸
۳
۵
۳
۵
۸
۷
۶
۱
۱۱
۲۱
۳۱
۳۱
۵۱
۵۱

بازرسی شد
۲۷ - ۶

بریم یوکاری برکتی یوین برار بر ارشد اندر می
۱۵۲۵ / ۱۲ / ۱۹۹۰

کتابخانه
۱۳۸۲

بازرسی شد
۱۳۸۲

۵۴۱۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ادعیه با ترجمه فارسی

مؤلف:

موضوع:

شماره قفسه: ۵۲۰۰

شماره ثبت کتاب: ۶۶۶۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

خطی - فهرست شده

۵۲۰۰

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تهران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَادِي خَلْقَهُ وَخَلَقَ الْمُسْلِمِينَ

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا تَعْبُدُ إِلَّا آيَةَ مُخْلِصِينَ

لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الشَّرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَرُ وَعَدُوٌّ

وَنَصْرَ عَبْدِكَ وَهَرَمَ الْأَحْزَابِ وَحْدَهُ

قُلْ هُوَ الْمَلِكُ وَلَهُ الْمُلْكُ كُلُّ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شَيْءٌ قَدِيرٌ أَنْتَ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَنْتَ إِلَهُ الْكَافِرِينَ

أَهْدِنِي مِنْ عِبِيدِكَ أَفْضَلَ عَلَى مَنْ قَبْلِكَ وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

قَضَاكَ وَأَنْتَ عَلَى مَنْ رَحِمْتَ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ

عَلَى مَنْ بَرَكَاتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَا اَنْتَ غَفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَاِنَّهُ
 كَرَمٌ عَظِيمٌ رَافِعٌ رَافِعٌ رَافِعٌ رَافِعٌ رَافِعٌ
 لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا اِلَّا اَنْتَ
 مَجْدُكَ كَمَا نَزَا تَمَامُ اَنْتَارَا كَرَمٌ
 اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطَ
 ضَادُهُ وَرَسْمُكَ سَمَّالٌ كَمَا لَدِمَ جَرِي كَفَرُو كَرَمٌ
 بِرَبِّكَ وَعَوْدُكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ حَاطَ بِه
 اَنْزَاعُ قَوْمِي اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي
 عَلَيْكَ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ عَاقِبَتِكَ بِمِ
 عَمَلِي نَدَا اَنْتَا مَرَسْمُكَ مِنْ سَمَّالٍ كَمَا لَدِمَ جَرِي قَوْمِي
 اَمُورِي كُلَّهَا وَعَوْدُكَ مِنْ خَيْرِ التَّنْبَا
 كَارَمِي مِنْ تَمَامِ اَنْتَا دِيَا اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي
 وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ وَعَوْدُكَ بِوَجْهِكَ الْكَبِيْرِ
 وَغَضَابِ اَخْرَجْتِ دِيَا اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي اَدَمِي
 وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تَرَامُ وَفِدَّتِكَ الَّتِي لَا
 دَعَزْتِ قَوْمِي كَرَمٌ كَرَمٌ كَرَمٌ كَرَمٌ كَرَمٌ
 يَمْنَعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ التَّنْبَا وَالْاٰخِرَةِ وَ
 اَبْسَلْتِ اَنْتَا جَرِي اَرْشَمُ دِيَا وَ اَخْرَجْتِ

مِنْ شَرِّ الْاَوْجَاعِ كُلِّهَا وَالْحَوْلِ وَالْاَقْوَعِ
 اَرْشَمُ دِيَا تَمَامِ اَنْتَا دِيَا دِيَا دِيَا
 اَلَا يَا اَللّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي
 كَرَمٌ بِرَبِّكَ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ
 لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُلْ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا
 وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمَلِكِ وَالْمَلِكِيْنَ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا
 لَهُ وَوَلِيٌّ مِنَ الدَّلِّ وَكَيْفَ يَكْتَسِبُ اَلْحَمْدُ
 اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ اَرْشَمُ
 نَهْرٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِجْنَانٍ فِي الْمَلِكِ اَللّهُمَّ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا
 لَا شَرِيْكَ لَهٗ اَللّهُمَّ اَللّهُمَّ اَللّهُمَّ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا
 بِمِيتٍ وَبِمِيتٍ فَيُحْيِيْهِ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا
 سَيِّدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَكَرِيْمٌ
 دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا دِيَا

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَاتِهِ مَا شَاءَ
شیخ بکرم خدا می بزرگوار و بزرگوار و بیست و یک روز
 اللَّهُ كَانَ لِاحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
خدا است بیست قدرت روز قوتی که خدای بلند مرتبه
 الْعَظِيمِ صَلَاتِهِ مَا شَاءَ غَفَرَ اللَّهُ رَبِّي وَأَتُوبُ
بزرگ طلب آمرزش میکنم از خدا بگوشه
 إِلَيْهِ صَلَاتِهِ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنَ الشَّارِدِ
بویاد پناه می برم بخدا از اشیاء
 أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ يَا اللَّهُ صَلَاتِهِ مَا شَاءَ
سوال میکنم از آرزویت خداوند از رحمت خیرت
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ صَلَاتِهِ مَا شَاءَ
ذال محمد و محمد کن و سب نماز کواچیک
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهَا
گرمیت خدا بد کرد خدا شهادت بیست شریک را در بیست
 وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَا يَخُذُ صَاحِبَةً
کجا یکانه شهادت بی نماز که در آن گرفت زلت

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِحَمْدِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
در روزی شیخ بکرم شیخ خدا سب بزرگوار
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَيْسَ مِثْلَهُ شَيْءٌ وَبِحَمْدِهِ
کر خدا و خدا بزرگ این مینماید حضرت زین العابدین
 وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَمَا لِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي وَمَارِئِي
و ما مختلای در آن بودا و فرزند خود را برادر خود را در آن بودا
 رَبِّي وَجَمِيعٍ مَا يَعْبُدُنِي إِتْرَى بِاللَّهِ لِأَحَدٍ الصَّمَدِ
برورد کار و همه بخند اسلام در امر الله بگوشه جان در نماز
 إِلَى الْآخِرِ التَّوْحِيدِ وَبِحَمْدِهِ الْقَلْبُ إِلَى آخِرِهِ وَبِحَمْدِهِ
تا آخر توحد و برورد کار سب تا این در بیست
 النَّاسِ إِلَى آخِرِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْفَاتِحَةَ إِلَى آخِرِ وَاثِنَةً
آدمیان تا آخر روزه پس خوان مجزعه خدا تا آخر دایم
 الْكُتُبِ إِلَى هُمْ فِيهَا خَالِدِينَ ثُمَّ آتَى الشَّهَادَةَ
کسی را تا نماند در پس این آیه شهادت در
 إِلَى بَيْتِ حَبَابٍ بِحَمْدِهِ أَيْسَرَ الْأَيْسَرِ أَنْ تَكُونَ
تا بیز حباب کوه بیزورد آنجا
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
صفت که آفرید آسمان زمین را در

در روزی

سِتَّةَ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ بِضَعْتِ

شش روز پس استراحت بر عرش پرستان

اللَّيْلِ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالثَّمَرُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْجُورَاتٌ بِأَمْرِ آلِهِ الْحَقُّ

شماره روز شب آن سینه شبان افزوده است
و اما دستار را در سجده کرده شده بر او و آنگاه بیست و

وَالْأَمْرُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

دوام مصلحت خدا پروردگار عالمیان بخونند
پروردگار خود را فرود می شنود و نهان کند بر سجده خدا

الْمُعْتَدِينَ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ

از حد گذاراز وقت و نشو در زمین بعد از
اصلاح آن و آنچه خدا را خوف آنست بر زمین

اصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ

خدا نزدیکتر است به سگواران که از رحمت او را
بروردگار هر چه نام شود در پیش از آنکه

مِنْدَادِ الْكَلِمَاتِ رَبِّي لَقَفِدَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَنْ

تَنْفَعَكَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْتُم بِمِثْلِ مَدَدِ

نام شود کلمات پروردگار هر چه در پیش از آن مدد آن

قَلِّ إِنَّمَا آتَا بَشَرًا مِّثْلَكُمْ يُوحَىٰ إِلَيْكُمْ بِالْحِكْمِ

بجای هر چه که بشود بشود بر شما فرستاده شده و می گویند بر شما

إِلَهُ وَاحِدٌ مِنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ

عبادت کند پس هر که بخواهد باشد با او ملاقات پروردگار خود

عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

عمل کند در هر عمل که او را بر او پروردگار خود کند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالصَّافَّاتِ صَفًّا

نام خداوندی است صفا مهران صفا مهران که بر او صفا

فَالَّذِي جَرَّبُ زَجْرًا فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا إِنَّ

پس روانه از مانده پس مانده از ذکر و ذکر و ذکر

إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

پروردگار شما بر همه است پروردگار آسمانها و زمین است

مَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الشَّرَاقِ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ

آنچه میان آسمانها پروردگار شماست بر آسمانها و زمین

الدُّنْيَا بَرِيَّةٌ الْكَوَاكِبِ وَخِفَاطٍ مِنْ كُلِّ

کرده دنیا بر زمین است آن ستاره و خفیه از هر

ندایها
پس بکنند

صفا مهران

و ستاره ها

نصفه

شَيْطَانٍ مُّبِينٍ لَا يَتَمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ
 شيطان از سرگشته می شنود و گوش نمی اندازد پس
 الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا
 بلندترین درود میشود از هر طرفه درود
 وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبُ الْأَمْرِ خَطِيفٌ الْخَطِيفَةُ
 در این ایام است خفیه و غمزه که اگر درود درود
 مَا شِعْرُهُ شَهَابٌ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
 پس از آن در شهاب در شان کبریا در کار تو درود
 عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ
 در آن کتب گفته اند درود بر رسولان و
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ
 بسا از این کتب درود که عیالان ای گروه جن
 الْأَنْسِ إِنْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنْ تَقْدُوا مِنْ أَنْظَارِ
 پس اگر مستانید که برود بود از انزیر
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاقْدُوا وَالْأَنْقَادُ
 آسمانها و زمین پس برود بود برود
 إِلَّا بِإِذْنِ الْإِلَهِ رَبِّكَ كَذَّبْنَا
 که موقر پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتو که

بیل

يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ مَا شِئْتُمْ فَأَبْرِئُوا نَفْسَكُمْ
 فرستاده شود بر شما هر چه از این درود
 فَلَا تَنْصُرَانِ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى
 پس از این درود اگر نیست و در این درود
 جِبَلٍ لَرَأَيْتَهُمْ خَاشِعًا مُمْصِتِينَ خَشْيَةً
 کوهی بر سر می بیند از این کتب گفته اند
 اللَّهُ وَنَالِكِ الْأَمْثَالِ تَضَرُّبًا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 خدا در این مستجاب می نماید برای شما
 يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَا
 فکر کنند اوست خدا که نیست خدا که او را
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ
 عیب و شهادت اوست رحمن و رحیم او
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
 که نیست خدا که او پادشاه بسیار بزرگوار
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيَّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ
 سلام امان دهنده خدا کننده عزیز جبار
 الْمُنْكَرِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ
 منکر خدا از آنچه شرک میکنند با او

نهان

اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيُ الصُّورُ لَهُ الْأَسْمَاءُ

خدای آفریننده آفرنده صور کشنده بر ایجاب نامها

الْحَسْبِيَ السَّبْحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بجز سبوح نیست برای او آنچه در آسمانها و زمین است

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ بَيْنَ يَدَيْهِ تَبَايَعُ

و اوست عزیز حکیم بگویند میان او

تَخَلُّفُ الْعِزِّ وَالْحُجْرَانِ وَالْمُهَيَّبُ فِي اسْتِغْلَاكِ

تخلیف عزت و حجابان و مهیب در استغلاک

بِاسْمِكَ الْمَكْرُونُ الْخَرُونَ الطَّهْرُ الطَّاهِرُ

بسمت تو که نهاده شده خزانگی شسته پاک

الْمُبَارَكُ وَأَسْتَلِكُ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانَ

مبارک تو و استلال کنم ترا بسمت بزرگ و اوستاد

الْقَدِيمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطَوِّئَ الْأَسَارِ

قدیم تو ای بخشنده عطا ای رکننده اسیر

يَا مُفَكِّكَ الرِّقَابِ مِنَ الشَّارِبِ سَلِّكَ أَنْ

ای نجات دهنده گردن از پیش سلال کنیز ترا که

تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْفَى

برستی رحمت بر محمد و آل محمد و همگی آزاد کنی

برستی

رَحْمَتِي مِنَ الشَّارِبِ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا

رحمت مرا از پیش و همگی برودن روی مرا از دنیا

أَمِنًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَأَنْ تَجْعَلَ

امن و داخل کنی بهشت عالم و همگی گردان

دُعَائِي أَوَّلَهُ فَلَا حَا وَأَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ

دعای مرا اول ترا رشکهای و میان آنرا برزوی و آخر

صَلَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ لَيْسَ كَمِثْلِكَ

صلای در ستیز تو دانی غیبیه

أَلَّهِ هَتَا فِي أَصْحَابِكَ شَهِيدُكَ وَكَفَرِيكَ

خداوند در ستیز من اصل صیغه ادرک کواچه حکیم ترا

شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتِكَ وَهَلَلَةَ

کواچه و کواچه حکیم فرشتگان ترا و در درگاه

عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَ

عرش ترا و ساکنان آسمان ترا و زمین ترا

أَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ

پیغمبران ترا و رسولان ترا و صالحان از بندگان ترا

وَجَمِيعَ خَلْقِكَ فَاشْهَدْ لِي وَكَفَرِيكَ شَهِيدًا

و همه را در درگاه ترا پس که اوست برای من دلیلی تو را ای خدای

تو برای

اَبِيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ
 بِرَبِّكَ كَوْنِيْ مَعَكُمْ كَوْنِيْ مَعَكُمْ كَوْنِيْ مَعَكُمْ كَوْنِيْ مَعَكُمْ
 لَكَ وَاَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 اَزْوَاجًا وَبَنِيْنَ رَحْمَتًا مَعَهُ اَبَدًا وَاَبَدًا
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ كُلَّ مَعْبُوْدٍ مِّمَّا
 بَدُوْهُ تُوْجِدُ رَسُوْلًا تُوْجِدُ رَسُوْلًا تُوْجِدُ رَسُوْلًا
 دُوْنَ عَرْسِكَ اِلَى قَرَارِضِكَ الشَّائِعَةِ
 وَبَيْنَ شَيْءٍ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 الشُّفْلَى بِالْحِلْمِ الْمُصْحَلِ مَا عَدَا وَجْهَكَ
 بَيْنَ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 الْكِرْمِ فَاتَهُ اَعْرَابًا وَاَكْرَمًا وَاَجَلًا وَاَكْرَمًا
 كَرِيْمًا تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 اَعْظَمُ مِنْ اَنْ يُّصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْتُمْ
 بَرَكَةً اَزْوَاجًا وَبَنِيْنَ رَحْمَتًا مَعَهُ اَبَدًا
 جَلَالُهُ اَوْ هَمْدُهُ الْقُلُوْبُ اِلَى كُنْتُمْ
 تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 عَظِيْمَةً يَامَنْ فَا وَمَدْحُ الْمَادِيْحِيْنَ فَخْرُ
 عِلْمَتِهِ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ

مَدْحُهُ وَعَدَا وَصَفَ الْوَاصِفِيْنَ مَا شَرِحْتُمْ
 مَدْحُهُ وَعَدَا وَصَفَ الْوَاصِفِيْنَ مَا شَرِحْتُمْ
 وَجَلَّ عَزْمُ مَقَالَةِ التَّالِطِيْنَ لِعَظِيْمِ شَانِهِ
 وَتُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَامَا
 رَحْمَتًا نَبِيْرًا مِمَّنْ رَحْمَتًا نَبِيْرًا مِمَّنْ
 اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَهْلَ التَّقْوَى وَاَهْلَ الْغَيْرَةِ
 تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ تُوْجِدُ
 سُبْحَانَ اللهِ كَلِمَاتُ سُبْحَانَ اللهِ شَيْءٌ
 سُبْحَانَ اللهِ كَلِمَاتُ سُبْحَانَ اللهِ شَيْءٌ
 وَكَمَا يَجِبُ اللهُ اَنْ يُّسَبِّحَ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ
 اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ
 كَمَا يَسْبِيْغِيْ لَكَرْمٍ وَجْهَهُ وَعَزَّ جَلَالُهُ
 اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ كَلِمَاتُ سُبْحَانَ اللهِ شَيْءٌ وَكَمَا يَجِبُ اللهُ
 اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ
 اَنْ يُجْمَدَ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبَعِيْ لَكَرْمٍ
 اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ اِيْ اَكُوْمُ

کوی او

وَجْهَهُ وَعِزَّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَاتُ
 ذَاتِ اَوْ عَلِيٍّ كَرِيمًا اَوْ بَيْتِ خُدَا كَرِيمًا
 صَلَّ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ
 وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَكَ رَحْمَةٌ
 وَعِزَّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَلِمَاتُ اللَّهِ شَيْءٌ
 وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ رَحْمَةٌ خُدَا كَرِيمًا
 كَمَا يَدْبَعِي لَكَ رَحْمَةً وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتُمْ بِهَا عَلَى وَعَلَى كُلِّ حِدٍ مِنْ خَلْقِهِ
 مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ الْيَوْمَ الْفَيْمَةُ الْكَلِيمُ

ذَاتِ اَوْ عَلِيٍّ كَرِيمًا اَوْ بَيْتِ خُدَا كَرِيمًا
 صَلَّ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ
 وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَكَ رَحْمَةٌ
 وَعِزَّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَلِمَاتُ اللَّهِ شَيْءٌ
 وَكَأَيُّ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ رَحْمَةٌ خُدَا كَرِيمًا
 كَمَا يَدْبَعِي لَكَ رَحْمَةً وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتُمْ بِهَا عَلَى وَعَلَى كُلِّ حِدٍ مِنْ خَلْقِهِ
 مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ الْيَوْمَ الْفَيْمَةُ الْكَلِيمُ

ابْنِ اسْتَنْكَانَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 اسْتَنْكَانَ خَيْرًا مَا اَزْجُو وَخَيْرًا مَا لَا اَزْجُو
 اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا
 لَا اَحْذَرُ اِنْدِيكَ اَعْقَابِي اَبَا كَرِيمٍ اَلْحَمْدُ اِنْ
 ذُنُوبِي وَكَثْرَتِهَا فَدَعْبَتِ وَفِي عِنْدِكَ
 وَجَيْشِي عِزَّ اَسْتَنْكَانَ رَحْمَتِكَ وَبَاعَدَكَ
 عَنِ اسْتِنْكَانِ مَغْفِرَتِكَ وَلَوْلَا تَعَلُّفِي
 يَا اَلْاَيَاتِ وَتَسْكِي بِالرَّجَاءِ لِيَا وَعَدَّتْ مَسْأَلِي
 مِنْ الْمُسْتَفِيزِ وَشَبَابِي مِنَ الْخَالِطِينَ بِقَوْلِكَ

ابْنِ اسْتَنْكَانَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 اسْتَنْكَانَ خَيْرًا مَا اَزْجُو وَخَيْرًا مَا لَا اَزْجُو
 اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا
 لَا اَحْذَرُ اِنْدِيكَ اَعْقَابِي اَبَا كَرِيمٍ اَلْحَمْدُ اِنْ
 ذُنُوبِي وَكَثْرَتِهَا فَدَعْبَتِ وَفِي عِنْدِكَ
 وَجَيْشِي عِزَّ اَسْتَنْكَانَ رَحْمَتِكَ وَبَاعَدَكَ
 عَنِ اسْتِنْكَانِ مَغْفِرَتِكَ وَلَوْلَا تَعَلُّفِي
 يَا اَلْاَيَاتِ وَتَسْكِي بِالرَّجَاءِ لِيَا وَعَدَّتْ مَسْأَلِي
 مِنْ الْمُسْتَفِيزِ وَشَبَابِي مِنَ الْخَالِطِينَ بِقَوْلِكَ

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
 مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
 إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَحَدَّثتُ الْقَانِطِينَ
 مِنْ رَحْمَتِكَ فَقُلْتُ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الصَّاكُونَ ثُمَّ نَدَيْتُنِي بِرَحْمَتِكَ إِلَى
 دُعَائِكَ فَقُلْتُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ
 الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِّي عَبَادِي تَسْتَبْخَلُونَ
 فَهُمْ دَاخِرِينَ لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ لَكُمْ دَلِيلُ الْيَاسِ
 عَلَىٰ مَثَلِهَا وَالْفُؤُوطِ مِنْ رَحْمَتِي فِي
 مَثَلِهَا

ای بندگانی که بر خود اسراف کرده و بر نفسهای خود
 از رحمت خدا برسیلو خدا می فرماید که انرا با تمام
 از رحمت خدا است بسیار از رحمت خدا در زمانه او انرا فرمودند
 از رحمت تو پس که تو در هر کس باشد از رحمت
 برود و کار خود را که ان پس خوانده ارا ارباب است
 خواندن تو پس فرموده که بنوا بند را احسان کند و انرا
 است که کبر میوزند از رحمت من زودی دل بشوند
 چشمها خودشان که ان بعد از ان زودی دل زوریدی
 در مَثَلِهَا و ایس از رحمت تو من

مصحف

مَلْحِقًا بِالْحَيِّ قَدْ وَعَدْتَ الْحَسْرَةَ ظَنَّهُ بِكَ
 تَوَابًا وَأَوْعَدْتَ السَّيِّئَةَ بِكَ عِقَابًا
 اللَّهُمَّ وَقَدْ اسْتَبَدَّ بِمَعْزَنِ الظَّنِّ
 بِكَ فِي عُنُقِ رِقَبَتِي مِنَ التَّوْبِ وَتَعَدَّى زَلْمِي
 وَأَقْبَلَ لِي عَشْرَتِي وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْمُنَى الَّذِي
 لَا خَلْفَ فِيهِ وَلَا تَبْدِيلَ يَوْمَ تَدْعُو كُلَّ إِنَاءٍ
 بِأَمَانِهِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي قَتَرْتُ وَأَشْهَدُ وَأَعْتَبُ
 وَلَا أَحْجِدُ وَأُسْرُ وَأُظْهِرُ وَأَعْلِنُ وَأَبْطِنُ
 مَا نَكَتَ أَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ

لاجن انجادی من بخش که وعده کرده که انرا بگردان
 تو تاب را دو وعده فرموده که بر او است که انرا بگردان
 خدا و انرا در حق تو ان کرده است که انرا بگردان
 تو در انرا کرد و ان من از پیش در ان انرا
 دو که شن از انرا شن که انرا و انرا که انرا
 است نماز در ان روز نشستی روز که انرا انرا
 انرا بشوا انرا ان خدا و انرا انرا انرا انرا
 و انرا انرا در انرا انرا و انرا و انرا انرا
 انرا انرا انرا انرا انرا انرا انرا انرا انرا

بتر

مکنم

لا شريك لك وان محمد عبدك ورسولك
 نيست شريك مرزا در نيكي محرم بنده تو و فرستاده
 وان عليا امير المؤمنين و سيد القومين
 در اينك با هم در سر کرده مژگانست و در يك ماست
 و وارث علم النبيين و قاتل المشركين و
 و وارث علم پيغمبران و كشته مشركان و
 امام المؤمنين و مجاهد التاكسين و
 شواهي بر سر كاران و جواد كنده است و جليل
 القاسطين و المارقين امامي و حجت و صراط
 و دليل و حجت و من لا ائوفا لا اعمال و
 و طهرت استكارا را كه نسبت است اعدا و غلام كار او
 ان زكك ولا اراها نجية وان صلحت الا
 اگر چه كينه باشند و خيانت كرده و خيانت
 يوكا يسه و الا يتام به و الا قرار بفضائله
 بر دست او و بر او و او را در كرده بفضائله
 و القبول من حملها و التسليم لوانها اللهم
 و قبول كرده بفضائله از تسليم است آنها و او را در كرده بفضائله

را بخت

نداره

دوره

واقربا و صيابة من انبائه ائمة و حجا و ادلة
 و اقربا و صيابة من انبائه ائمة و حجا و ادلة
 و شرجا و اعلاما و منا و اوسادة انبوا
 و پيرانهاي روشن از مصلحتهاي بگانه و بزرگان سكو كانه و
 ادين بيتر هم و هم هم و ظاهر هم و باطن هم
 و اعدا و اوساد هم و اعدا و اوساد هم و اعدا و اوساد هم
 و حيا هم و ميتهم و شاهد هم و غايب هم
 و زنده هم و مرده هم و پنهان هم و ظاهر هم
 شك في ذلك ولا ارباب لا تحول تحته
 شك في ذلك ولا ارباب لا تحول تحته
 ولا انقلاب اللهفة فادعني يوم حشري
 و نه بر كشتي خداوند ايس همان روز حشر
 و حين نشري بايامهم و اخشري في نبي
 و هنگام نشري بايامهم و اخشري في نبي
 و اكتنبي في اصحابهم و انقذني هم بامولا
 و نوشين در شامهايشان در اوردن بامولا
 من حيران فانت ان اعفيتني منها
 از كرمي المشركين پس در غلظت اگر عفت از او

را بخت

نباين

آهن

لَنْتُمْ مِنَ الْفَاطِمِيْنَ وَاللّٰهُمَّ وَقَدْ اصْبَحْتُ فِي
 يَوْمٍ هَذَا لَا اَيْقَانِي وَلَا مَقَرَّعٍ وَلَا مَلِيحًا
 غَيْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهَيْبَتِكَ إِلَيْكَ مِنْ أَلِ رَسُوْلِكَ
 عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَعَلِيَّ وَ
 مُحَمَّدًا وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيَّ وَمُحَمَّدًا وَعَلِيَّ
 وَالحَسَنَ وَمُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 اللَّهُمَّ فَجَاهِلْهُمْ حُضْنِي مِنَ الْكَارِهِ وَمَقْضِي
 مِنَ الْخَافِئِ وَتَجَنَّبْهُمْ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ
 طَائِعٍ وَفَاسِقٍ بَاطِلٍ وَمِنْ تَتْرَمَا أَعْرَفَ وَمَا
 لَمْ يَكُنْ فِي سَنَدِ رِيسَالَتِكَ وَأَرْشَادِ شَيْخَانِكَ

مکر

أَنْكَرَ وَمَا اسْتَرْعَى عَلَيَّ وَمَا ابْصُرَ وَمِنْ شَرِّ
 كَلِّ ذَاتِ نَفْسٍ رَجِيحٍ أَسْلَمْنَا صِينَهَا إِنْ رَجِيحِي عَلَى
 صِرَاطِ مَنْتَقِيهِمِ اللَّهُمَّ بِوَسِيلَةِ النَّبِيِّ
 وَتَقَرُّبِي بِمَحَبَّتِهِمْ أَفْتَحْ عَلَيَّ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ
 وَمَعْفِرَتِكَ وَحَيْثُ نِلَّ الْخَلْفَكَ وَحَيْثُ نِلَّ
 عِدَاؤَهُمْ وَبَعْضُهُمْ نَالَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَلِكُلِّ مَوْسِلٍ ثَوَابٌ وَلِكُلِّ
 ذِي شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَاسْأَلُكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُمْ
 إِلَيْكَ سَبِيحِي وَقَدْ مَشَهُمْ أَمَامَ طَلِيئَتِي إِنْ تَعِينَ

بنا

را

شایسته

را

بَرَكَهَ يُؤَيِّدُ هَذَا أَوْ شَهْرِي هَذَا وَعَامِي
 بركت این روز من و این ماه من و این سال من
 هَذَا اللَّهُمَّ فَهَمْ مَعُولٍ فِي سِتْلَتِي وَرَخَائِي
 خداوند این ایامند عمل مصلحت من در سینه من و روزگار من
 وَعَافِيَّتِي وَبَلَائِي وَتَوْجِيهِ وَيَقْطَعِي وَيَطْعَنِي
 و عافیت من و بلاهای من و خواب من و بیداری من و
 وَاقَامَتِي وَعُسْرِي وَصَبَاحِي وَمَسَائِي وَ
 و اقامت من و دشواری من و آسایش من و شام من و
 مُقَلَّبِي وَمَثْوَايَ اللَّهُمَّ وَلَا تَحْلِقْنِي هَيْبَةً
 و درنگان من و مقام من خداوند این ایام را که در این ایام
 مِنْ نَعْمَتِكَ وَلَا تَحْتَبِنِي هَيْبَةً مِنْ نَاعَتِكَ وَلَا
 از نعمت خودت و نرسد کردن مرا بابت آن عطا می کن
 تَقْطَعُ رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَقْطَعْنِي بِإِعْلَانِ
 قطع کن امیدم از رحمت خود و گرفتار کن مرا بابت
 أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَأَشْيَاءِ مَسَائِلِكُمْ وَ
 در راهی روزها و زندگانی راههای آن و
 أَرْزَاقِ مَنْهَا هَيِّبُوا وَأَفْعَلِي مِنْ لَدُنْكَ فَتَقْطَعُ
 بستن طریقهای آن و گنای برای من از خودت را بستی

بیرا

يَسِيرًا وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ ضَرْبٍ مَخْرَجًا وَوَلِيًّا
 آسان و گردان برای من از هر گنای بدوی و بدی
 كُلِّ سَعَاءٍ مَسْجُورٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 هر گنای بسته را ای رحمت خود ای رحمت کننده ترین
 اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ لِي لَيْلًا وَالنَّهَارَ مَخْلُوعَيْنِ
 خداوند و گردان شب و روزگار هر گرداننده
 عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَمُعَافَاةِكَ وَمَنِّكَ وَفَضْلِكَ
 بر من رحمت خود و عافیت دادن تو و نعمت تو و فضل
 وَلَا تُنْقِرْ نِجَالِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ
 و تهاج گردان مرا بسوی کسی از خلق خود رحمت خود
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ای رحمت کننده ترین هر گنایان دستگیر تو بر هر چیزی توانا
 وَيُكَلِّمُ الْمَلَأَيْنِ الْأَعْيُنَ
 و بهر خبر ظاهر کننده
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بسم نام خداوند بخشنده مهربان
 يَا مَنْ دَلَعُ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِحَقِّ تَسْلِيهِ وَ
 ای آنکه بیرون آرد زبان صبح را بگفتار روشن خود و

رحمت کننده

وَسَرَّحَ قَطَعَ اللَّيْلَ الْمُظْلِمَ بِنَيْبٍ مُلْجِئٍ
 ودر ستاره باران شب بارگش در حال حرکت در راه
 وَأَتَقَنَ صُنْعَ الْفَلَكَ الدَّقَائِرِ فِي مَقَادِيرِ
 و آفرید آسمان بیک کردند در مقدار
 تَبَرُّجِهِ وَشَتَّعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ نُبُوءًا حَاجِبٍ
 خود آرایه کرد در آفریدت آفتاب را بر روی نوبت کسب
 يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَتَرَى عَزَّاجِلَتَهُ
 ای آنکه در آفرید خود را بر ذات خود فراتر و نزدیک است
 مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَرْشُ مَلَأَ كَيْفِيَّتَهُ يَا مَنْ
 آفریدای خود و بزرگست از فراهم آمدن چگونه ای هم
 قَرَّبَ مِنْ خَوَاطِرِ الظُّوْنِ وَبَعَدَ عَنِ مَلَاحِظَةِ
 نزدیک است با دلهای گمان دور است از ملاحظه
 الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا
 دیدار در آفریدت آنچه موجودند پیش از آنکه موجود شوند
 مَنْ أَنْقَذَ فِي مَهَادِئِهِ وَأَمَانَتِهِ وَبِقَطْرِ
 آنکه خزاننده مرا در گهواره امنیت و امان خود میداند
 إِلَيَّ مَا تَحْتَجِّي بِهِ مِنْ مَنِيئِهِ وَأِحْسَانِهِ وَكَفَى
 بسوی تو عطا کرد مرا این آرزویها و حسن خود را در آفریدت

گفت

أَكْفَى الشُّعْرِ عَجَبِيْنَ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ
 دستهای عجبی در آفریدت بفرموده خود و پادشاهی خود رحمت فر
 عَلَى الدَّلِيلِ الْبَيْتِ فِي اللَّيْلِ الْأَكْبَلِ وَ
 بر کسبنا بنده بسوی خود در شب بارگش و
 الْمَسْكِ مِنْ أَسْبَابِكِ بِجِبِلِّ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ
 و جگه بنده از سببهای تو بر سران بزرگترین آفریدت
 وَالتَّاصِعِ الْحَسْبِ فِي ذُرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْلَى
 و پاکیزه و خالص است در اوج مرتبه که بسیار رفیع است
 وَالثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ
 و استوار است در چمن قدم بر جای آفریدت در زمان
 الْأَوَّلِ وَعَلَى الْإِلَاطِهِ مِنَ الْأَنْبِرِ الْمُصْطَفَى
 غلت اول در ال او که پاکانند و بیکو کار بر کوه گمان
 الْأَخْيَارِ وَأَفْضَحَ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيحَ الْقِيَامِ
 خوبان و بگش خداوند از راههای بسجدهای صلوات
 بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبَيْتِ اللَّهُمَّ
 بگشدهای رحمت و دستکاری و بیجان ما خداوند
 مِنْ أَفْضَلِ خَلْقِ الْهَيْدَابَةِ وَالصَّلَاحِ وَالْعَرَسِ
 از بهترین خلق هدایتی و راههای و شایسته ایشان

خداوند

گفته است

اللَّهُمَّ لِعَظَمَتِكَ فِي شَرِّبِ جَنَابِي بِنَابِعِ
 خداوند بزرگواری در آب من در خنهای
 الخسوع و اجرا لله طيبتك من اما في
 فروشی را و جاری کن خداوند از سر من از گوشه های
 زقرات الدموع و اذبا لله تمردا الحرق
 در ده من طریقی تک را و ببلع او در خداوند بد خیزد بر او
 مني بارقة الفسوع الحرق ان لم تتبدخ الرحمة
 از من بهمار قاحت خدا اگر استخوانی مرا رحمت
 منك بحسن التوفيق فمن الشالك في التلك
 از تو خود بیگانه و توفیق پس است بر تو را سوز
 في واضح الطريق و ازا است لستى انانك لقالد
 در روشن بین راهی و اگر باز کند در راه از راه تو
 الامل والمي في القبل عشراني من كواب
 آرزو و امید پس است از گذشته از گوشه های من از لب
 الهوى وان خد لي ضررك عند محاربة
 برای نفس و اگر خور کند راهی تو در زنجیر کردن
 النفس والشيطان فقد وكنه خد لانك
 نفس از شیطان پس است از گذشته بر او از راه

پیش

الى حيث النصب والحرم الهى انا
 بسوی جایگاه رنج نصیب و نور سدی خدا انا بگویم که
 أينك الامر حيث الامال ام علفت باطر
 نیادم تو را کور جای از راه ایستم کنای
 جبالك الاجر باعدتني ذنوبي عن دار
 ریسان تو که بسنگای دور کرد مرا کمان من از راه
 الوصال قيس المطية التي امتطت نفسي
 وصال وصلت پس است از کنای که مرا کمانه نفسی
 من هونها قواها لاسوت لها طونها و
 از خود پشیمانی خود پس ای مرا از راه بسته بر او از راه
 منها و تباجر انها على استمدها و مولها
 آرزوهای خود و جاکت بود از آنجا تو و صاحب تو
 الهى فرعت باب رحمتك سيد رجائي و
 خدا را گویدم در رحمت تو را بر سر امید خود
 هربت اليك لاجئا من قرا هولائي و
 گریختم بسوی تو پناهنده من از بسیاری برای من
 علفت با طرف جبالك انا ميل ولا في قاصح
 در آرزو گریختم بجایهای ریسان تو در سستی خود را پس

در کور

اللَّهُمَّ غَمَّاكَ أَنْ جَرَمْتَهُ مِنْ زَلَمٍ وَ

خداوند از آنکه بود که بجای آوردم او را از تو پشیمانی خود

خَطَائِي وَأَخْلِي اللَّهُمَّ مِنْ صُرْعَةٍ رَدَّائِي

وخطای خود دور کرد خداوند از افتادن در چاه گمراهی

فَأَنْتَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي وَ

پس بر من است تو آقای من و روزگاری منی و کلاه منی و

رَجَائِي وَغَايَةُ مَنَائِي فِي مَقَلْبِي وَمُؤَاوِي

ایستگاری و نهایت آرزوی منی در بازگشت من و آسایشگاه

الهِ كَيْفَ تَطْرُقُ مَسْكِنَاتِنَا الْجَنَابِ مِنَ

خدا چگونه میسر کنی بیچاره را که بیاورد بسوی تو از

الدُّوْبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ تُحِبُّ مَشْرِئَنَا

کدامان گرفته به یا چگونه دوستی ما را ایستاد

قَصْدًا إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيًا أَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظُلْمَانَنَا

که قصد کرد بسوی ایستادن تو شایسته یا چگونه میسر کنی گمراهی

وَرَدًا إِلَى حَيَاضِكَ شَارِبًا كَلًّا وَجِيَاضَكَ

که دور شود بسوی حوض تو آب آشامیدنی ما و حال که حوض

مُرْتَعَةً فِي صَنَابِ الْجَوْلِ وَبَابِكَ مَفْتُوحٌ

در آسایشگاه تو خوراک ما و در رحمت تو گشوده

عقب

لِلطَّلَبِ وَالْوَعُولِ وَأَنْتَ غَايَةُ السُّؤْلِ وَنَهْجُ

از برای طلب و در آمدن و تو غایت نیابت سزاواران و نهج

الْمَأْمُولِ اللَّهُمَّ هِدْنِي أَرْقَمَةَ نَفْسِي قَدْ عَقَلْتُهَا

آزود و هدایا این است نفس من همین بسیرت

بِعِفَالِ مَشِيئَتِكَ وَهَذَا أَعْبَاءُ ذُنُوبِي وَرَأْفَتَا

بر میان اراده تو و این است بارهای گناهان من که در

بِرَحْمَتِكَ وَهَذِهِ أَهْوَالِي الضَّلَالَةِ وَكَلْبَتُهَا

بر رحمت تو و این است خوارشاهی گناه گمراهی با کلاه

إِلَى جَنَابِ لَطْفِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَبَاحِي

بسوی ایستادن هر روز تو پس برودان خدا صبح مرا

هَذَا نَارًا لِأَعْيُنِي تَضِيءُ الْهَدَى وَالسَّلَامَةَ

این را نور آید بر من بر آتش هدایت و سلامت

فِي الدُّنْيَا وَالدُّنْيَا وَمَسَائِرِ جَنَّتِهِ مِرْكَبِي

در دین و دنیا و شام مرا بسوی از سر

الْعِدَى وَوَفَايَةٍ مِنْ مَرْيَاتِ الْهَوَى أُنْثَى

ایستادن و کفاری از مصلکات مرا ایستاد

فَادِرُّ عَلَيَّ مَا نَشَاءُ لَوْ أَنَّ الْمَلِكَ مَرَّ نَشَاءِي

توانی بر آنچه خواهم بسوی او و ما هر چه که خواهم

کردم او را

او را

تَسْعُ الْمَلَائِكَةُ مِائَةَ ثَلَاثِينَ نَفْسًا وَتُعْزِئُ مِنْ ثَلَاثِينَ وَ
 تَنْزِلُ مِنْ ثَلَاثِينَ يَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلِيمٌ بِغُيُوبِهِمْ
 شَيْءٌ قَدِيرٌ تُوَجَّعُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَتُوَجَّعُ النَّهَارُ
 فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مِنْ ثَلَاثِينَ لَيْلًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
 جَلَّ ثَنَاؤُكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قُدْرَتَكَ فَلَا يُخَيِّبُهُ
 وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يُهَيِّبُكَ الْعَمَلُ
 يَقْدِرُ نَيْتُكَ الْفَرَقُ وَفَلَقْتَ بِرَحْمَتِكَ
 بِقُدْرَتِكَ خَوْفُ فَرَقْنَا وَبِحَمْدِكَ رَحْمَتُكَ

أَلْفَ لَقِ وَأَنْزَلَتْ بِكْرَمِكَ دِيَابِجِيَ الْعَسْوِ وَ
 أَنْهَرْتَ الْيَأْسَ مِنَ الصِّمِّ الصَّيَاحِيْدِ عَذَابًا
 وَأَجَاجًا وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْعَصْرَاتِ مَاءً تَجَاوَا
 وَجَعَلْتَ لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَبِيسًا لِيَسِيرَا وَجَعَلْتَ
 مِنَ عِبْرَاتِ تَمَارِسِ رَفِيمَاتِ الْبِنْدَاتِ بِهَلْعُوبَاتِ
 لِأَعْلَاجِيَا مِنْ تَوْحِيدِ الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَ
 قَهْرِ عِبَادِهِ بِالْوَيْتِ وَالْقَنَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَاسْتَمِعْ نِدَائِي وَاسْتَجِبْ
 دُعَائِي وَحَقِّقْ فِضْلَكَ أَمَلِي وَرَجَائِي يَا

سفر

خَيْرٍ مِنْ دُعَى الْكَافِرِ وَالْأَمُولِ

*بهر کسی خوانده شود از برای طرف کردن بر او ازین
از برای هر دشواری و سستی تو در داورم چشم خود را*

تَرَدُّنِي مِنْ سِتِّي وَأَهْبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمًا

*از گردان مرا از سستی خود خسته ای نمود فرمود ای بزرگوار
کن هم یا کن هم بر من منک یا از هم الراحمین*

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَالِدِ الْطَاهِرِينَ

*درست فرستد خدا بر آقای ما محمد و آل او که پاکند
پس سبحان الله قلبی محجوب و نفسی معبود*

وَعَقْلِي مَغْلُوبٌ وَهَوَاؤِي غَالِبٌ وَطَاعَتِي

فَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَلِسَانِي مُفْرَقٌ بِالذُّنُوبِ

وَمُعْرِفٌ بِالْعُيُوبِ فَأَجِئْنِي بِأَعْلَامِ الْعُيُوبِ

يَا سَيِّدَا الْعُيُوبِ يَا عَفْوَ الدُّنُوبِ اغْفِرْ لِي

ذُنُوبِي كَمَا هِيَ يَا عَفْوَ وَاسْتَرْعِلْ يَا سَيِّدَا

مُعْتَدِي وَالِدِ الْأَطْفَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

لِعَقِيْبَتِي يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَبِيلَ وَظَهَرَ الْفَيْتَ

*ای سبک خطی بر کرد و است نورانی
ستر القبیح یا من تو اخذ بالجبریت و لم*

يُهْنِكِ الشَّرَّ بِأَعْظَمِ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ

*در درده را ای بزرگوار ای سبک خطی
یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل*

حَاجَةٍ يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ يَا مَمْتَرَجَ كُلِّ كَرْبَةٍ

*عاجت ای واسع مغفرت ای فرج دهنده از هر اندوه
یا مهیل العثرات یا کن هم الصغیر یا عظیم*

ای ای کرامی در کسرتن ای بزرگوار

التر يا مُبَشِّرُنا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْضَائِهَا يَا رَبِّنا

تست ای ابتدا کننده نعمتها پیش از استش نمودن آن ای کرام

يَا سَيِّدَهُ يَا غَايَةَ رَحْمَتِهِ أَسْأَلُكَ بِكَ

ای سید ای نهایت آرزو سوال کنم ترا محبت

وَبِحَسْبِكَ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ

و علی محمد و فاطمه و حسن و حسین

وَعَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ

و علی بن حسین و محمد بن علی و جعفر

بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مَوْصِيٍّ

بن محمد موسی بن جعفر و علی بن موسی

وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ

و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن

بْنَ عَلِيٍّ وَالْفَتَاوِيَّ الْمَهْدِيَّ الْأَمِّيَّةَ الْمَهَادِيَّةَ

بن علی و قائم مهدی امیه مهادیه

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَعَلَى مُحَمَّدٍ

بر ایشان سلام بفرستی بر محمد و آل محمد

وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُنْقِضَ خَلْقِي

و سوال میکنم ترا ای خدا ای خدا ای که هرگز از من اندام

بندر

بِالْثَّارِ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

ببیت من و منکر کنی بمن آنچه تو سزاوار آنی

لَعَقِيْبِي أَسْتَغْفِرُكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

عقبت من استغفر از خدا ای که نیست خدا

إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَ

که او که همیشه زنده بود با صاحب بزرگی و کرامی است

أَسْأَلُكَ أَنْ تُؤَبِّدَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ

سوال کنم از تو ای که هرگز از او جدا نبندی

خَاضِعٍ قَفِيْرٍ بِأَيْدِي مَنْ كَيْزِ مُسْتَكْبِرِينَ

زودستی کننده فقیر محنت تحمل کننده مبارک

مُسْتَجِرٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ تَفْعَالًا وَلَا ضَرْوًا وَلَا

زینهار خود پناه که کس نیست از برای خود نفسی و نه ضرر کننده

مَوْتًا وَلَا لِعَقِيْبِي أَنْزِعَ مِنْ مَعْرَفَتِي وَمَوْلَانِي

نه مرگ دانه از عقبت من از معرفت من و مولای من

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ

ای خدا من دعا میکنم تو را بر علل رحمتت

وَعَزَائِمِ مَعْرِفَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ

و دشواری معرفتت و سلامت را از هر آفتی

شود

وَالْغَيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَآجَاءٍ مِنَ النَّارِ وَرِيحٍ
 كَالْبِلْيَةِ وَالْفُوزَ بِالْحِجَّةِ وَالرِّضْوَانَ
 فِي ذَا أَسْوَاطِ السَّلَامِ وَجَوَارِئِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ تَعَمُّقَاتِكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
تَعْقِيبُ نِعْمَةِ اللَّهِ بِحُجَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِ عِشَائِكَ
 خدایا ای محمد و آل محمد و این عشا
 محمد صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَلَا تُؤْمِنِي
 مَكْرًا وَلَا تُؤْمِنِي بِذِكْرِكَ وَلَا تُكْثِرْ عِشَائِي
 سِتْرَكَ وَلَا تُخْرِجْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تُجِلَّ عَلَيْنَا
 كَرَمَ خُدْرَا وَجُودِ كَرَامَتِكَ أَزْوَاجًا مَرْضِيًّا وَوَرَدًا مَرادِيًّا

غصبت

غَصْبَتِكَ وَلَا تُبَاعِدْنَا مِنْ جُودِكَ وَلَا تُنْقِضْنَا
 مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُفْرِغْ مِنَّا بِرُكْنِكَ وَلَا تُنْقِضْنَا
 حَافِيَتِكَ وَأَصْلِحْ لَنَا مَا أَعْطَيْتَنَا وَزِدْنَا
 مِنْ فَضْلِكَ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ
 وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَنَا مِنْ نِعْمَتِكَ وَلَا تُؤْيِسْنَا مِنْ
 رُوحِكَ وَلَا تُفْزِعْنَا بِعَدَاكَ لِمَنْكُ وَلَا تُضِلَّنَا
 بَعْدَ إِهْدَائِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
 أَنْتَ آتِيكَ أَوْ هَابُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ قُلُوبَنَا سَائِلَةً
 وَأَرْوَاحَنَا طَائِبَةً وَأَزْوَاجَنَا مَطَهَّرَةً وَالسِّتْنَ
 اذ درخت خود و درخت کبر ازما برکنهای خود را درخت
 عاقبت خود را در اصلاح آورد از برای آنچه عطا کرده ما را و زود
 از فضل خود که باریک زودش و بگو خوبست
 و تغییر من آنچه که باریک از نعمت خود در دست گردان از ما
 رحمت خود و غمنا کردی و این بعد از کرامت خود و کرامت کردی
 بعد از آنکه بهت کردی را عجب ما را از نزد خود رحمتی
 بر ما که از تو بس آید خدایا و زود کردی در دلهای ما
 و از روح ما را طیب و از زواج ما را پاکیزه و از ستنهای ما

ازما

ازما

ازما

صَادِقَةٌ وَإِيْمَانًا ذَاتِمًا وَبَقِيَّةً صَادِقًا وَ
 رَحْمَةً دَائِمًا بِرَأْسِهَا وَبِقِيَّةٍ رَاحَتٍ بِهَا
 تَجَارَتْنَا لِابْتِغَاءِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآثَارِهَا
 بِرَحْمَتِكَ عَلَا خُصْمِي مَشْهُوٌّ بِكَيْدِ ابْنِ خَدَابِ النَّارِ
 بِرَحْمَتِكَ خُصْمِي مَشْهُوٌّ بِكَيْدِ ابْنِ خَدَابِ النَّارِ
 اللَّهُمَّ اجْزِئْ لِي سَعَتِ
 كَلِّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَخَضَعْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ وَذَلِّ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَتَجَبَّرْ نَاكِتِ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ

كُلِّ شَيْءٍ وَبِقِيَّةً صَادِقَةً وَ
 وَبِقِيَّةً صَادِقَةً وَبِقِيَّةً رَاحَتٍ بِهَا
 تَجَارَتْنَا لِابْتِغَاءِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآثَارِهَا
 بِرَحْمَتِكَ عَلَا خُصْمِي مَشْهُوٌّ بِكَيْدِ ابْنِ خَدَابِ النَّارِ
 اللَّهُمَّ اجْزِئْ لِي سَعَتِ
 كَلِّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَخَضَعْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ وَذَلِّ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَتَجَبَّرْ نَاكِتِ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ

اللَّهُمَّ اجْزِئْ لِي سَعَتِ
 كَلِّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَخَضَعْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ وَذَلِّ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 وَتَجَبَّرْ نَاكِتِ الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ
 الْبِقِيَّةَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتَجَبَّرْ لَهَا كُلِّ شَيْءٍ

لِي الدُّوْبَ الَّذِي يُزِيلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 برای من که توبه را که زود می آید بدارم بار خداوند
 لِي الدُّوْبَ الَّذِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 برای من که توبه را که قطع میکند امید را بار خداوند
 لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلِّ حَظِيْبَةٍ
 برای من هر گناهی را که کرده ام او را و هر حطی که کرده ام
 اَخْلَأَتْهَا اللَّهُمَّ اِنِّي تَقَرَّبْتُ لِيْكَ بِذَنْبِكَ
 بگناه آورده ام او را بار خداوند که نزدیک شدم به تو با گناهی که
 وَاسْتَفْغِرُكَ لِيْ تَقْبَلْ وَاسْتَسْقِمْ لِيْ تَجْعَلْ
 و تضرع می کنم به تو بپذیری و درست می کنم به تو بفرستی
 اَنْ تَنْدِيْبِيْ مِنْ قَرْبِكَ اِنْ تَوْزِعْ عَنِّيْ سَكْرَةَ
 ای که نزدیک سازی مرا به قرب خود و بفرستی از من سکر
 وَاَنْ تُلْهِمَنِيْ ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ اِنِّيْ اسْتَسْقَمْتُ
 و ای که ایام کنی مرا بفرستی بار خداوند بفرستی از من سکر
 سُؤْالِ الْخَاصِصِ مُتَدَلِّلِ الْخَاشِعِ اِنْ شَاحَجْنِيْ
 سؤال کسی را بفرستی به راضی و خاشع بفرستی از من سکر
 وَتَرْجَمْنِيْ وَتَجْعَلْنِيْ بِقَسْمِكَ رَاضِيًا فَارْعَا
 و در هم کن مرا و گردان مرا به قسمتای خود را راضی شود و رعایت

ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن

وَفِيْ جَمِيعِ الْاَحْوَالِ مُوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَاِنَّا
 و در همه حالها را بیاضع کننده بار خداوند
 سُؤْالٍ مِنْ اَسْئَلَتِكَ فَاقْبَلْهُ وَاَنْزِلْ بِكَ
 سؤال کسی که سخت کرده است تضرع و فرود آورده
 عِنْدَكَ لِتَدْبِرَ حَاجَتَهُ وَعَظَمَ فِيْهَا عِندَكَ
 نزد تو بخواهد حاجت خود را بفرستی و بزرگ کند نزد تو
 رَعْبَتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ سُلْطَانَكَ وَعَلَاقَتَكَ
 خوارش و بار خداوند بزرگت بدارم ای تو و دولتت را
 وَحَقِيْ مَكْرَكَ وَطَهْرَ امْرَأَتِكَ وَعَلَبَ
 دشمنانیت کرده در موردت امروز و غیبت
 قَهْرَكَ وَجَرَّتْ فَدَنْتُكَ وَلَا يَمْكُرُ الْفِتْرَ
 خور تو و جبارت قدرت تو مکنیت را بکنی
 مِنْ حُكْمِنِكَ اللَّهُمَّ لَا اَجِدُ لِيْ نَوْجًا غَيْرًا
 از حکومت تو بار خداوند ای ایلم برای کنایه
 وَلَا لِقْبَابًا حُرِّ سَائِرًا وَلَا لِسُحْرٍ مِنْ عَمَلِ الْقَبِيْحِ
 و نه برای قبايح خود بر شانه و نه برای چیزی از عمل قبیح
 بِالْحَسَنِ مِنْدَا لِعَمَلِكَ لِأَلَيْسَ الْاَلَانُتُ حَاجًا
 بر کسوتی بر کسندم غیر از تو نیست خداوند که تو خیر است

بگفته
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن
 ن

وَجَدَّكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَجَدَّكَ مَجْهُولِي وَ

و بعد تو مستغفم غمگینم که دم نفس خود را بسپارم برات کردم بیاد تو

سَكَنْتُ إِلَى قَدِيمٍ ذَكَرَكَ لِي مِنْكَ عَلِي

و ای خدا که ای ایاتهای تو بس از قیام که تو مانندی دور او بیاید از

اللَّهُمَّ مَوْلَانِي كَمَا مِنْ قَيْسٍ سَتْرُهُ وَكَمَا مِنْ

عاصم بن مهران که از جای که تو مانندی دور او بیاید از

فَارِجٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَبُهُ وَكَمَا مِنْ عِشْرِ مَوْلَانِي

و ای خدا که ای ایاتهای تو بس از قیام که تو مانندی دور او بیاید از

وَكَذَا مِنْ مَكْرُوهِ دَفَعْتَهُ وَكَذَا مِنْ شَرِّ

و ای خدا که ای ایاتهای تو بس از قیام که تو مانندی دور او بیاید از

جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ لَشَرُّهُ اللَّهُمَّ عَظُم

بیکم که نمودم سزاوار او بین کردی او را خداوند است

بِلَايَتِي وَأَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي

جای من و از حد گذشته است بدی حال من و از راستی که

أَعْمَالِي وَقَدَّرْتَ بِي الْغَلَابِي وَجَلَسْتَنِي

کردی من و جاز کرده است مرا علیهای من و منیع کرده مرا

عَنْ تَقَعُّبِي بَعْدَ أَمَالِي وَخَدَّ عَيْنِي الدُّنْيَا

از قطع خود دوری از روی من و زرب داورا دنیا

مغزور

لِعُرْوِيهَا وَتَقَرُّ بِحَبَابِهَا وَمِطَالِي يَا سَتِيدِي

بر زرب خود و نفس من نبات خود رو بس از دست من ای کاش

فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَجِبَ عَلَيْكَ دَعَا

بسی سوال میکنم ترا بیزت تو ای کاش مانع نشود از تو دعای

سُوءِ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضِ بِي بِحَقِّ مَا أَلْعَنَهُ

بسی عمل من و کردای من و سزاوار بر اینها از تو

عَلَيْهِ مِنْ سِتْرِي وَلَا تَعْلُجْ بِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَا

بر آن از سر من و بجز من مرا با خود

بِمَا عَمِلْتُ فِي خَلْوَاتِي مِنْ سُوءِ فِعَالِي وَإِسَاءَتِي

ای کاش بجز آوردم او را و خطوهای خود از بی کردی از و حسابی

وَدَوَامِ تَقَرُّبِي وَجَمَالِي وَكَثْرَةِ شَهْوَانِي

دوام بودن تقرب من زاندامن و بسیاری شهوانی

وَعَقْلِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي

حقیقت من و باش ای خدا بیزت خود مرا

الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

در ایام ای کاش همه ایام من در همه امور

عَطُوفًا لِهُي وَرَبِّي مِنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ

عظمت و زنده ندای پروردگار است برای من غیر از تو که سوال

آقایان

کنم انار

كَتَفَ ضَرْبِي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي وَالْهِيَ وَقَوْلِي
 نزدیستن بری حال مرا و نظر کردن در امر من با عدل یا او ایستادگان
 أَجْرِي عَلَى حُكْمِكَ أَتَّبَعْتُ فِيهِ هَوِي
 جاری ما شوی بر من حکمرا که بر روی گفتم در آن تو پیش
 نَفْسِي وَلَمْ أَخْتَرْ فِيهِ مِنْ تَرْبِي عَدْوِي
 نفس خود را و نگه داری کردم در آن حکم ز تربیت او در دشمنی
 فَتَرَنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَنِي عَلَى ذَلِكَ الْفَضَا
 پس زبیب او را با آنچه ای که در مساعدت کرد بر آن امر تقاضا
 فَبِمَا وَرَثَ بِنَا جَرِي عَلَى مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ
 پس بدگشتم با آنچه جوارگی بر من از این دنیا یعنی
 حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضُ أَوْامِرِكَ فَلَاكَ
 در حدای تو و مخالف گفتم پاره امرای تو را پس بر تو
 الْحَمْدُ عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيهَا
 ستایش بر من در همه این و نیست حجتی مرا در آنچه
 جَرِي عَلَى فِيهِ فَضَاؤُكَ وَالرَّقْمُ حُكْمِكَ
 جاری شد بر من در آن قضای تو و رازم گرداند حکمت
 وَبِلَاؤُكَ وَقَدْ تَبَيَّنَتْ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْضِي
 در آنگاه تو و همش آید ترا ای خدای من بعد از قضای من

وَأَسْرَفِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِي نَادِي مَا مُنْكَسِرًا
 و هرافتن من بر نفس خود عذر جوئنده پیش او و پشیمان گشته گفتم
 مُسْتَقْبِلًا مُتَغَفِّرًا مُبِيدًا مُقَرَّمًا مُدْعِيًا
 طلب مغفرت کننده طلب آمرزش کننده ترک کننده آفرنده و پشیمان
 مُعْتَرِفًا لَا أَحَدَ مَقَرًّا لِتَمَاكُلِ أَرْبَابِي وَلَا
 بختر آف گفتم نمی یابم کز کارهای او را آنچه صادر شد از من و نه
 مُقَرَّبًا تَوَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ مُبُولِكِ
 پشیمانی کرده گفتم بسوی او در امر خود غیر از قبول کردن
 عَذْرِي وَإِنْ خَالَكَ يَا إِلَهِي فِي سَعَاتِي مِنْ جَمَلِكَ
 عذر مرا و در آن گوی تو مرا در گشت و گشت از رحمت خود
 اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَذْرِي وَأَرْحَمْ شِدِّي وَضَرْبِي
 خداوند! پس قبول کن عذر مرا و بخشش کنی در کار مرا
 وَوَسِّعْ لِي مِنْ شِدِّي وَثَابِي يَا رَبِّ ارْحَمْ
 و در آن مرا از سختی بند من ای درود و گاه گفتم
 صَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدَقَّةَ عَظْمِي
 سستی بدن مرا و رستگاری پوست مرا و بان گفتم
 يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَّتِي وَ
 ای کسیکه ابتدا کرد آفریدن مرا و یاد مرا و تربیت مرا و

بَرِّي وَتَعْلِيهِ هَبْنِي لِابْنِ دَاوُدَ كَرِيمٍ وَ
 دَسْتِ كَرِيمِ دَاوُدَ دَرْدَنِ مَرْتَبَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ
 سَالِفِ بَرِّكَ بِي يَا اَلْهِي قَسِيدِي وَرَدِّي
 وَبِسِي كَرَمَتِشِ بِي قَرَا اِيغِي اِي مَن دَاوُدِي مَن دَرْدَنِ دَاوُدِ كَرِيمِ
 اَنْزَلْكَ مَعْدِي بِي نِي اَبْرَكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَ
 اَي مَن مَنِي بَر خُودِ كَرَمَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ اَبْرَكَ بِي نِي
 بَعْدَ مَا اَنْطَوِي عَلَيْهِ قَلْبِي مَر مَعْرِفَتِكَ
 وَبَعْدِ اِيغِي مَعْدُودِ شَدِيدِ بَرَاوِ دَل مَن اَز شَمْعِشِ
 وَكَلِمِ بِي لِي اِنِّي مَن زِي كَرِكَ وَاعْتَقَدُ حَقِيمِي
 دَاوُدِ شَدِيدِ بَانِ نِي اَبْرَكَ مَن اَز يَادِ تُو وَكَلِمِ كَرَمِ اَبْرَكَ
 مَن حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اَعْرَافِي وَدَعَا
 اَز دُوسْتِي تُو وَبَعْدِ اَز رَاسْتِي اَعْرَافِ مَن دَر دَعَا
 خَاضِعَا لِرُؤُوبِيَّتِكَ هَي هَاتِ اَنْتَ اَكْرَمُ مَن
 يَسْتَشْفَعُ بَرَايِ بَرْدِ كَارِي تُو دُوسْتِ تُو كَرِيمِي اَز
 اَنْ تَصِيحَ مَن رَدِّي تُو اَوْ بَعْدَ مَن اَدْنِي تُو
 اِيغِي خَاضِعَا مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي
 اَوْ لَيْسَ مَن اَوْ يَنِي اَوْ نَسَلِ اِلَى الْبَلَاءِ مَن
 اَبْرَكَ بِي نِي كَرِيمِ كَرَمِ اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي

کعبه

لَقِيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي
 اَعْرَافِ مَن دَر دَعَا كَرِيمِ خُودِ اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي
 وَالْهِي وَمَوْلَايَ اَتَسَلُطَا اَلْاَرَا عَلَيَّ وَجُودِ
 وَخُودِ مَن دَر دَعَا مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ اَبْرَكَ بِي نِي
 خَرْتِ لِعِظْمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السَّنِ
 كَرِيمِ بَرَايِ بَر خُودِ كَرَمَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ
 نَطَقْتُ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ
 كَرِيمِ بَرَايِ بَر خُودِ كَرَمَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ
 مَادِحَةً وَعَلَى قَلُوبِ اَعْرَافِ مَن دَر دَعَا
 مَن كَرِيمِ بَرَايِ بَر خُودِ كَرَمَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ
 مُحَقِّقَةً وَعَلَى اَضْمَانِ اَعْرَافِ مَن دَر دَعَا
 اَز دُوسْتِي مَن دَر دَعَا خَاضِعَا لِرُؤُوبِيَّتِكَ اَبْرَكَ بِي نِي
 حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحِ سَعْتِ
 اَبْرَكَ بِي نِي كَرِيمِ بَرَايِ بَر خُودِ كَرَمَتِشِ مَرَا بِمَنْدَا كَرِيمِ خُودِ
 اِلَى اَوْطَانِ قَبْلِكَ خَاطِعَةً وَاَشَارَتْ
 بِي مَعْدَايِ مَهَابَتِ بَطْنِ دَر دَعَا اَبْرَكَ بِي نِي
 بِاسْتِغْفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا الظَّنَّ بِكَ
 بَطْنِ اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي اَبْرَكَ بِي نِي

وَلَا أُخْبِرُ بِأَفْضَلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَ

دین من بر نداده اند ما را فضل تو از تو ای بزرگو ای بزرگو

أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا

و حال بیکه تو میدانی فراق مرا از کمی از عالم دنیا

وَعَفْوُ بَائِئِنهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْكَارِ

و عفو باینها و آنچه جاری شود در آن از بدها

عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَكَرُوهٌ

بر ایشان بر آن بر شکوه این دوست را خوشی

قَلِيلٌ مَكَثُهُ يَبْرُقَانِ قَصِيرٌ مَدْنُهُ

کو که است مکث آن است بقیه ای آن کو که است مدنی

فَكَيْفَ أَحْتَمِلُ إِلَى الْبَلَاءِ الْأَخْرَجِ وَجَلِيلِ وَفَوْعِ

پس چگونه است آوردن من از بلا ای آسمان در روز وقوع خون

الْمَكَارِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مَدْنُهُ وَيَدْرُ

بر بدها در آن و حال آنکه او کثرت بطول می نماید تا او دست

مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَى عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ

تمام او در پنهان نشود از ایشان زیرا که نیست

الْأَعْرَ عَضْبِكَ وَأَنْفَامِكَ وَسَخَطِكَ وَ

کو از غضب تو در شام کشیدن تو و سخط تو و

تایید در کتب

هَذَا مَا لَا تَقْوَمُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا

این امر استوارانه مقاومت نماید بر او آسمانها زمین

سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ

آقای من پس چگونه بستم بنده توام که توانم

الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْبَسِيرُ الْمُسْتَكِينُ يَا

دلیل تنها دستار گنده بدچارم و گدای ای

إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا يَئِي

خدای من پروردگار من و آقای من و صاحب خستیدار من

الْأُمُورَ إِلَيْكَ أَشْكُو وَلِيَا مِنْهَا أَسْخِجُ وَأَلْبِي

کو ام کل از امور بسو تو شکایت کنم در ای کو ام کل در ای تو

لَا يَلِيْمُ الْعَذَابِ وَشِدَّةِ أَوْ لَطُولِ الْبَلَاءِ

برای درد عذاب و شدت او یا برای درازی تا

وَمَدْنِهِ فَلَيْسَ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ

دست او پس که کرد از مرا در عقوبت

أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَدِكَ

دشمنان خود و جمع کنی میان من و میان اهل بلای خود

وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ إِجْنَائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ

و جدا کنی میان من و میان دوستان خود و اولیای خود

قَهْبَنِي يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي

پس بخش ای خدای من و آقای من و صاحب من و پادشاه من و

صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ صَبْرُكَ عَلَى فِرَاقِكَ

سیر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم بر فراق تو

وَهَبْنِي صَبْرْتُ عَلَى حُرِّ بَارِكٍ فَكَيْفَ صَبْرُكَ

و اگر قسم من که صبر کردم بر گرمی آتش تو پس چگونه صبر کنی

عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ كَيْفَ اسْتَكْرَمْتُ

از محرومی از نظر کردن بسوی کرامت تو یا چگونه ساکن شدم

النَّارِ وَرَجَاؤِي عَفْوِكَ فَيَعِزُّكَ يَا سَيِّدِي

آتش و حال که امید من بخشش است پس عزت خود ای آقای من

وَمَوْلَايَ أَقْسَمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكَتْنِي نَاطِقًا

و صاحب من سوگند ادا میکنم برای اگر اکلادی مرا گویا

لَا يَخْرُجُ إِلَيْكَ بِنِزْوَاتِهَا حَجَّجَ الْأَمْلِيْنَ

چرا من ناله کنم بسوی تو میان آرزوهای من و تو که آنرا دور کنی

وَلَا صِرَّخَ إِلَيْكَ صَرَاحَ السُّنْخِ وَخِرَّ

و در آرزوی خودم بگشیم بسوی تو خروش ستمناز کنندهگان و

لَا يَكْفِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَ

چرا این گریه کنم بر تو که زانگه گریه کند کم کرده من و

لَا نَادِيَنَّكَ لَئِنْ كُنْتُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ بِأَغَابَةِ

چرا این ندا کنم ترا که ای خدای من ای دوست ای پادشاه ای پادشاه

أَمَالِ الْعَارِفِينَ بِأَغْيَاثِ السُّعْثِينَ يَا

آرزوهای عارفان ای خدای من ای خدای من ای خدای من

حَبِيبِ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

دوست دلهای رستگرایان و ای خداوند عالمیان

أَفْرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ لَتَمُحَّ

آیا خداوند منم تو سزای تو ای خداوند منم تو سزای تو

فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسَلِّمٍ فِيهَا نَجْوَاهُ

در جنت صدای بنده مسلمان که در نزد تو است ای خدای من

وَذَانُ طَعْمِ عَذَابِهَا مَعْصِيَتِهِ وَحَيْسُ بَرِّي

در حشره چاشنی عذاب است ای خدای من ای خدای من ای خدای من

الطَّيْفِ فِيهَا مَجْرَمُهُ وَحَرِّ بَرْنِهِ وَهُوَ خَجَّجَ إِلَيْكَ

حقها می چینه بسبب عزم خود و خاست او را که او خروش کند

حَجَّجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ

خروش کند بسوی تو و ندا کند تو را بزبان

أَهْلِ تَوْجِيدِكَ وَيُؤَسِّلُ إِلَيْكَ بِرُؤْيُوتِكَ

اهل یگانگی پرستان و توکل بسوی تو به پروردگاری تو

او
میان
بسوی تو

مَدِينَة

يَا مَوْلَايَ وَكَيْفَ يَجِيءُ فِي الْعَذَابِ وَهُوَ
 ای قایم من میں کیونکہ آتی ماند در عذاب در کجا
 يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ خَلْقِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
 امید دارد آنچه را که گذشت از برادرهای تو و رحمت تو
 أَمْ كَيْفَ تُوَلِّيهُ النَّارَ وَهُوَ بِأَمَلٍ فَضَّلَكَ وَ
 آیا چگونه بگرداند او را آتش را و او امید داشته باشد فضل تو را
 وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يَحْرُوقُهُ لَمْ يَلْمِهَا وَأَنْتَ لَسْتُمْ مَعَ
 رحمت ترا آیا چگونه بسوزاند او را زانکه نیش و آتش تو است
 صَوْنَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَعْمِلُ
 صدای او را و ببینی جای او را آیا چگونه مشغول شود
 عَلَيْهِ زُفَيْرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
 بر او زبانه آتش تو را دانسته باشی تا توانی او را بگریزانی
 يَتَغَلَّظُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَ قَوْلِ أَم
 مضطرب باشد میان طباق آتش تو را تا نبینی راستی او را
 كَيْفَ تَرْجُو مِنْ زَبَانَتِهَا وَهُوَ ينادِي بِكَ يَا قَوْمِ
 چگونه بپوشد او را زبانه آتش تو را که او ندا کند ترا ای قوم
 أَمْ كَيْفَ تُزِيلُهُ فِيهَا وَهُوَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
 چگونه تامل نماید او را در آتش تو را که او امید داشته باشد فضل تو را

عقده

عَنُفِهِ فِيهَا أَنْ تَرْكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا
 آزار آید من کردن او را آتش من که در آید او را آن دور است
 ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ
 این گمان تو از شناسندگی تو از فضل تو
 وَلَا مِثْلَهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْوَالِدِينَ مِنْ بَرِّكَ
 و نه بسبب آنکه ترا آنچه معاد کنی تو را آن به گمان برستان از باری
 وَإِحْسَانِكَ فَمَا لَيْفَيْنِ أَطْعَمَ وَلَا مَا حَمَلْتَ
 و احسان تو پس چینی معطی دردم اگر آن بود که گم کردی
 بِهِ مِنْ تَعْلِيْبِ جَاهِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ
 این از نماز اگر گم کردی خود و محو کرده باشی آن
 إِخْلَادٍ مُعَانِدِيكَ كَجَعَلْتَ النَّارَ رُكُلًا لَهَا
 نموده بدین دشمنان خود بر آتش تو را میله ای استراحت نمودند
 بَرْدًا أَوْ سَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِحَدِّ فِيهَا مَقَرًا
 سرد و سلامت و نه برود بر کجا در آن جایگاه
 وَلَا مَقَامًا لِكَيْفَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاءُكَ أَقْسَمْتُ
 و نه محل آقامت بکن تو که شرف است نامهای تو تمام کردی
 أَنْ تَمْلَأَ هَاهُنَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
 که پرمانی جنم را از کافران از جنی در آید آن

الْجَمْعِينَ وَإِنْ تَخَلَّدَ فِيهَا الْعَائِدِينَ فَاسْتَبْرَأْ

بنا که در آنجا که میماند از پیش دشمنان را دور که

جَلَّ شَأْنُكَ فَلَمْ يُبَدِّئْنَا وَتَطَوَّلَتْ بِالْأَنْبِيَاءِ

بزرگت شای تو فرموده است که در طول اینها که پیش

مَنْ كَرَّمَ مَا آمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كَرَّمَ كَرَامًا

کرم کننده آنکه کسی بود در زمین آنکه کسی بود

فَاسْقِ الْإِسْتَوْنَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَلِكْ

فاسق مساوی نیست خداوند را و تالی من پس سوارانم را

بِالْفِدْرِ الْيَقِينِ رَتْهَا وَالْفَضِيلِ الْيَقِينِ

بجی قدرت خود که قدر کرده در آن بگویم که

حَقَمَتْهَا وَحَكَمَتْهَا وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهَا آخِرُهَا

حق کرده آنرا و حکم کرده آنرا و غلبه شده بر آن که باقی

أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي هَذِهِ

بسیکه بمنجی برای من در این شب و در این

الشَّاعِدُ كُلُّ جُزْمٍ اجْرَمَتْهُ وَكُلُّ نَسَبٍ

ساعت هر چه کسی کرده است در او و هر گاه ای

أَذْنَبَتْهُ وَكُلُّ فَجْحٍ اسْتَرْبَتْهُ وَكُلُّ جَمَلٍ عَلِمَتْهُ

که کرده ام او را و هر گاه که پنهان کرده ام او را و هر گاه که

بنا

بنا

کلمه

لَتَمَنَّاهُ أَوْ أَعْلَنَاهُ أَحْسِبُهُ وَأَظْهَرُهُ وَكُلُّ

پنهان کرده ام آنرا یا آشکار کرده ام او را که در هر کلام

سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامُ الْكَاتِبِينَ

بدی که امر کرده ام بر اثبات کردن آن بزرگواران نویسندگان

الَّذِينَ وَكَلَّمَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنْ حَقِّكَ

که هر کس که با او سخن گفتند از آنچه حق است از او

شَهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكَيْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ

که در آن زمین و جوارح من در روزی تو مطلع

عَلَى مَنْ وَرَدَتْهُمْ وَالشَّاهِدُ مَا أَخْفَى عَنْهُمْ

بر من از خبر ایشان که امر کرده ام بر آنچه پنهان است از ایشان

وَبِرَحْمَتِكَ أَحْسِبُهُ وَبِفَضْلِكَ سَتْرَهُ وَإِنْ

در رحمت خود پنهان کرده آنرا و بفضیلت خود پنهان کرده آنرا

تَوَفَّرَ حَقِّي مِنْ كُلِّ جُزْمٍ نَزَلَهُ أَوْ أَحْسَانَ

بسی که حق من از هر گاه که نازل کرده او را یا احسان

تَفَضَّلَهُ أَوْ بَرَّ نَسْرَهُ أَوْ زِدَّ تَبَسُّطَهُ أَوْ ذَبَّ

تفضل کرده او را یا خرد کرد بر من کنی او را یا بزرگی کنی او را یا

لَعَفْرَهُ أَوْ حَطَّاءَ تَسْرَعُ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ

پاسزوی او را یا خطا کرد بر من کنی او را یا بزرگی کنی او را یا

بنا

بنا

يَا اَللهُ قَسِدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِي
 اى خداي من و اتاي من و صاحب شمار من و مالک بيگانه من
 يَا مَنْ يَسُدُّ نَاصِيَتِي يَا عَلِيًّا بَصْرِي وَمَسْكِنِي
 اى کسی که پشت از من می نماید من اى دادا بدعا من و پناهگاه من
 يَا خَيْرَ بَقَرِي وَفَاتِحِي يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ
 اى سطلن ابراهيم من و فترى من اى روزگار اى روزگار
 اسْتَلِكْ بِحَقِّكَ وَفِدَايِكَ وَاعْظِمْ صِفَاتِكَ
 سوال كن از تو بجز تو و بجز آنچه كه در تو است صفات تو
 وَاسْمَاءِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْفَاتِي فِي اللَّيْلِ وَ
 در جاهای تو همگي قرار دهی اوقات مرا در شب و
 التَّهَارِيْدِي كَرِيْمَةً مَعْمُورَةً وَتَجِدَ مِنْكَ
 روز بار کردن خود آسان و بگرددت خود
 مَوْصُولَةً وَاعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى
 بپونز شده و عملهای من در نزد تو مقبول شده تا
 تَكُوْنَ اَعْمَالِي وَاَوْزَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاَحَدًا
 باشد عملهای من و در زای مرا همه در دردی و هم
 وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي
 در حال من در خدمت تو بیستند اى اتاي من

من

بن

يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي يَا مَنْ اَلَيْهِ شَكْوَتُ اَخْوَالِي
 اى کسی که بر او است افتخار من اى کسی که بسوی او شکایت
 يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ قُوِّ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِي
 اى روزگار اى روزگار اى پروردگار قوت ده بر خدمت خودم جوار
 وَاسْتَدْرِجْ عَلَيَّ الْعِزَّ بِمَدْحِهَا وَجَنِّبْ لِي
 دست خست کن بر عزم من که خود دل مرا در جنت
 الْجِدَّ فِي حَشِيَّتِكَ وَالِدَوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ
 سستی در سینه خود را و مداومت کردن در اتصال
 خِدْمَتِكَ حَتَّى اسْتَرْجِعَ اِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ الشَّكَاةِ
 بخدمت خود تا روان شوم بسوی تو در میدان شکایت
 وَاسْتَرْجِعَ اِلَيْكَ فِي الْبَادِيَةِ وَاسْتَشَارَ اِلَيْ
 اشد روی بسوی تو در بیخ کبریاگان و مشافرت شود
 قُرْبِكَ فِي الشَّافِيَةِ وَاذْ تُؤْمِنُكَ دُنُو
 آسود در شفاقت در آنگاه که نزدیک شوم ترا نزدیکی
 الْخَلِصِيَّةِ وَاخْفَاكَ خَافَةَ الْمَوْفِيَّةِ وَاجْتَمَعَ
 مخلصان و پندش از تو رسیدن با مخلصان و گرد آمدن
 فِي جَوَارِكَ مَعَ الْاَوْفِيَّةِ اَللّهُمَّ مَنْ ارَادَنِي
 در جوار تو با مخلصان خداوند را و هر که اراد کند

اوله

مرا

لِسُوْحٍ فَارِدَةٍ وَمَرْكَاتِي فَكَلِّمْهُنَّ وَاجْعَلْنِي
بسی پس آماده اودا و هر که گوید مرا پس برگردان اودا و
مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ تَصِيْبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ
از نیکان بندگان خود در همه نزد خود و نزدیکان
مَنْزِلَةً مِثْلَكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ
از نزلت از جانب تو و محض من بنیان از قرب نزد تو پس در
لَا يَأْتِيكَ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجِدْ لِي جُودَكَ
پس رسید این مرتبه که بفضل تو و بخشش مرا بخود خود
وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْضُرْ بِي حَمْدَكَ
و مهر از آن بر من بزرگواری خود و گمراهی مرا بر خود
وَاجْعَلْ لِي فِي بَيْتِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي حَيْثُكَ
و بگردان مرا از زبان مرا بنام خود گوید و دل مرا در سوختن
مَتَّبِعًا وَمَرْعَى عَلَى مَحْسِنِ جَابِنِكَ وَأَقْلَبِي
پناه و رفتن بر من به نیکو احسانت خود و در گذر
عَشْرَتِي وَاعْفُ عَنِّي زَلَّتْ فَاتَكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ
از لغزش من و با مرز مرا کن آن مرا پس بر سستی و گمراهی
عِبَادَكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمِنْ تَمَامِ بَدْعَانِكَ وَ
بندگان خود را بر بندگی خود و امر کرده پلزار بر عا کردن و

تواریک

صفت

صَمْتِكَ لَمْ يَلْجَأَ بِكَ فَإِنَّكَ بَارِيَتْ نَصَبَتْ
خفا من شد در ای شایان احسانت و از این بویست ای پادشاه از سرش
وَجْهِي وَالْيَاكُ بَارِيَتْ مَدَدَتْ يَدِي مِعْرَبَكَ
روی خود را و دست تو ای برورد که کشیده ام دست خود بر پیش
اسْتَجِبْ دُعَائِي وَبَلِّغْ مَسَائِرِي وَلَا تَقْطَعْ
مشغول کن برای من دعا کار مرا و بر من مراد روی کن و از گمراهی
مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَأَكْفِفْنِي شَرَّ الْحَيِّ وَ
از فضل خود امید مرا بگفایت کن مرا از شر چون
الْأَنْسِ مِنْ أَصْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي
و این از دشمنان من ای زود رسوزنده با نیرای
لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ قَضَىٰ لِي أَمْرًا
که از دست نمی آید اودا که دعا کردن پس بگو و بگویند ای پادشاه
يَا مَرِئًا سَمِيحًا دَوِّءْ وَذِكْرٌ شِفَاءٌ وَطَاعَةٌ
ای کسی که اسرار است دوا دوا است ثنا و فرا زود روی
عَنِّي أَرْحَمَ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِيَالِحَةٌ
پناه زنی جسم کن کبر اگر سر از امید است و در پیش
الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ التَّعْمِيمِ يَا ذَا فِعْلِ التَّقْوِيمِ
گریه ای صاحب نعمت ای زرع کننده بلا

نود

کیک

يا نور السوحش في الظلم باعالم الا
ای نور است در تاریکی که در عالم است
بعلم صل على محمد وال محمد و افعلي ما
یا محمد صلوات بر محمد و آل محمد و کن برای من
انت اهله و صل الله على رسوله و الائمة
تو سرزادان ما و درود خدا بر رسول و درود بر این
السلامين من الله و سلم تسليما كثيرا
صالح صحت از آل او و سلام نوبت سلام فراوان
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم خدا رحیم مهربان
شهد الله انه لا اله الا هو و اللاتيكه
گواهی داد خدا که نیست خدا را جز او و فرشتگان
و اولوا العلم قائما بالحق لا اله الا هو لعين
و معنای این است که همیشه بر حق است خدا را که اولیای حق
الحكيم ان الذين عندنا لا اسلام و
استوار نیستند این در نزد خدا مسلمانند و

ایستادان

انا العبد الضعيف المذنب العاصي الخبير
منم بنده ضعیف گناهکار مصیبت کار کوکب
المحتاج الفقير اشهد اني اعوذ بك و
و محتاج و فقیر و خدا را گواهی می دهم که از تو پناهنده می گردم
ذاز قبلي و موكبري كما شهد لئله و شهد
بر پیش از خودم و بزرگوارانم چونم چنانکه گواهی دهی از منی و از خودم
له الملائكة و اولوا العلم من عباده بانه
برای ذات او ملائکه و علمای حق و معنای این است که منم از بندگانش
لا اله الا هو ذو النعم و الاحسان و الكرم
نیست خدا را جز او که صاحب نعمت است و مهربان و بخشنده
و الامنان فادرا اني عال اني ابي في احد
و ایستادان است و خواهم است و همیشه در علم و در راه حق قدم نهاده ام
موجود سرمدی سمیع بصیر مرید کان
موجود است اولی الامر همیشه است و مرید است او بود و اولی الامر
مدرك صمدی يستحق هذه الصفات و
در پاینده است و نیاز نیست سرزاد را در صفات است و
هو على ما هو عليه في عز صفاته كان قويا
است بر آنچه است بر او در عز صفات او قویا

گو گواهی می دهم

بسیار توانا

قَبْلَ وُجُودِ الْفِتْنَةِ وَالْفَوْقَ وَكَانَ عَلِيًّا

پیش از وجود فتنه و ترا بالا و قرش و پیش از آن

قَبْلَ الْإِحْبَادِ الْعِلْمَ وَالْعِلْمَ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا

پیش از ایجاد دانش و علم را نماند سلطانا

إِذْ لَا تَمْلِكُ وَلَا مَالٌ وَلَقَدْ بَرَأَ سُبْحَانًا

زمانه که نبرد و مملکت و مال و براه بود سبوحا

عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْفَيْلِ فِي الْأَرْضِ

در همه احوال و هستی او پیش از فیل است در ارض

الْأَزَالِ وَبِقَائِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْقِطَاعٍ

در تسلسل بودن او بعد از بعد است بدون انقطاع

وَلَا زَوَالٍ عَمَّا فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَعِينٍ

در هر طرف است و استیانت در اول و آخر و استیانت

فِي الْبَاهِظِ وَالظَّاهِرِ لَا جُورَ فِي قَضَائِهِ وَلَا

در پنهان و آشکار نیستی از حکم او نیست

مَيْلَ فِي مَشِيئَتِهِ وَلَا ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا

بجای در تمییز او نیست ظلمی در اندازه او نیست

مَهْرَبَ مِنْ حُكْمِهِ وَلَا تَلَجًا مِنْ سَطْوَتِهِ

پنهانی از پادشاهی او نیست پناهی از عظمت او

وَلَا مَيْحَ مِنْ تَقْيَانِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ عَضْبَهُ

و نیست پناهی از قهرش او پیشی گرفت رحمت او غضب او را

وَلَا يَقُونَهُ أَحَدٌ إِذَا أَطْلَقَهُ أَزْرَاحَ الْعِلَالِ فِي

و کم نماند او را کسی برگاه طلب کند او را کسی بر پشته دشمنان را

التَّكْلِيفِ سِوَى التَّوْفِيقِ مِنَ الضَّعِيفِ وَ

تکلیف و مساوی قرار داده است از میان ما توان و

الشَّرِيفِ مَتَى كُنْ إِذَا مَا مُرِدَ وَسَهْلًا

شریف و ممکن گردانیده او را هر چه را و سهلان گردان

سَبِيلَ الْجِنَابِ الْخَطُورَةَ يُكَلِّفُ الطَّاعَةَ

راه دوری کردن محراب را و تکلیف کرده بندگی را

الْأَدُونَ الْوَسْعَ وَالطَّائِفَةَ سُبْحَانَهُ مَا أَبْنَى

که درون وسعت و طایفه است پاک و استوار و عزیز

كَرَمَهُ وَأَعْلَى شَأْنَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ

کرم او را و بلند کرده است همه او را عزیزتر از همه چیزها

نَبِيلَهُ وَأَعْظَمَ إِجْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ الْبَشَرِيَّةِ

رسیدان او را و بزرگ کرده جان او را بر کلمه پندار از آنکه هرگز

عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ فَضْلَهُ وَ

عدل او را و نصب کرده او را را تا آنکه بر کند فضل او را

علا هرگز

بگوشید

طَوْلُهُ وَجَعَلْنَا مِنْ أُمَّهِ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَ
خَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلَ الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى
الْأَرْكَبِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
سَلَّمَ أُمَّتًا يَهُدِي وَيُضِلُّهَا اللَّهُ وَالْقُرْآنَ
الْعَظِيمَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَتَوَصَّيْتَهُ الَّذِي
نَصَّبْتَهُ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا
عَلَى إِيَّاهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ الْأَبْرَارَ وَ
الْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْخَيْرِ
عَلَيْهِمْ مَعَ الْكُفَّارِ وَمَنْ بَعْدَ سَيِّدِ
مَلَائِكَةِ كَتَبَهُ كَفَّارَتٌ وَرِزْقٌ أَوْ آفَاقٌ

أَوْلَادِهِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ التَّبِطُّ
التَّابِعِ لِرِضَاكَ اللَّهُ الْحَسَنِ ثُمَّ الْعَبْدِ عَلِيٍّ
ثُمَّ الْبَاقِ مُحَمَّدٍ ثُمَّ الصَّادِقِ جَعْفَرٍ ثُمَّ الْكَافِرِ
مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيِّ ثُمَّ النَّقِيِّ مُحَمَّدٍ ثُمَّ
الْبَاقِ عَلِيِّ ثُمَّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ الْحَسَنِ
ثُمَّ الْخَلْفِ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الشَّظِيرِ الرَّحْمِيِّ الَّذِي
يُنْفِئُنَا بِغَيْبِهِ الدُّنْيَا وَيَمِينُ رِزْقَ الْوَدَدِ
وَيُوجِدُهُ بِشِدَّةِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِمِثْلِ الْكَلَامِ
اللَّهُ الْأَرْضَ فِطْرًا وَعَدَلَ بَعْدَ مَا مَلَيْتُ
عَدْلًا زَيْنَ الرَّحْمَتِ وَرِزْقًا لِمَنْ يَشَاءُ

غائب
يكون

ظِلًا وَجُورًا وَشَهِدَانَ أَقْوَامًا حُجَّتْهُمُ
 از ظلم و جور و کورای می بودند که کوشای ایشان حجت
 امْتِثَالَهُمْ فَرِيضَةً وَطَاعَتَهُمْ مَقْرُورَةً وَ
 فرما نمودند بر ایشان بجهت و طاعت ایشان لازم است و
 مَوَدَّةَهُمْ لِأَزْمَةِ مَقْضِيَّتِهِ وَالْأَقْدَاءَ بِهِمْ
 محبت ایشان از او لازم است و آق و آق کردن ایشان
 مُنْجِيَةً وَخَالِفَتَهُمْ مُرَدِّيَةً وَهُمْ سَادَاتُ
 عِثِّ عَمَّاتِهِمْ وَفَرَادِئِهِمْ رَوِيَّةً أَيْ تَائِدَةً بِرُكْنِ
 أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءَ يَوْمَ الدِّينِ
 اهل بهشت و کل ایشان و شفاعان روز قیامت اند
 وَأَيْمَانَهُ أَهْلَ الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ
 و ایمان اهل زمین اند از روی یقین و افضل
 الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَشَهِدَانَ الْوَيْتِ
 اوصیای از او خوشنودی و کورای می بودند که کوشای ایشان
 حَقٌّ وَسُؤَالٌ مُتَّكِرٌ وَتَكْبِيرٌ فِي الْقَبْرِ
 رتبه است و سؤال کردن مکرر و تکبر در قبر است
 وَالْبَعْثُ وَالنُّشُورُ وَالصِّرَاطُ
 و بعثت و قیامت و نشر و حیات و صراط است

والميزان

وَالْمِيزَانَ حَقًّا وَالْحِسَابَ حَقًّا وَالْجَنَّةَ حَقًّا
 و میزان را بهشت و حساب را بهشت و بهشت حقیقت است
 الشَّارِحُ وَإِنَّ الشَّاعِرَ أَيْ لَأَرِيْبَ فِيهَا
 کاش هم حقیقت و در بسبب کفایت می آمد نیست بکار
 وَأَنَّ اللَّهَ بَعَثَ مَرْنَةَ الْقُبُورِ اللَّهُ فَصَلِّكَ
 و بسبب کفایت خدا بر می گزید که می گزید که در قرآنند خداوند صلوات
 رَجَائِي وَكَرَمِكَ وَرَحْمَتِكَ أَيْ لَأَعْلَى لِي
 امید من است و کرم تو و رحمت تو از روی تو و صلوات
 اسْتَحْيَ بِهِ الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِي اسْتَوْجِبُ
 که فرمود از اسم با بهشت را و منت طلسمی از روی می که سزاوار
 بِهَا الرِّضْوَانُ لِأَنِّي اعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ
 بود خوشنودی را که از شک من اعتماد دارم و بهشت ترا
 وَعَدْلَكَ وَأَرْجِيكَ إِحْسَانَكَ وَقَضَاكَ
 و عدالت ترا و امید دارم احسان ترا و فضل ترا
 وَتَشَفَّعْتُ إِلَيْكَ يَا لَيْسِي وَاللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 و چک زده ام بسوی شفاعت تو ز منم و آل او رحمت خدا
 عَلَيْهِ وَاللَّهِ وَأَوْصِيَاءَهُ مِنْ أَحِبَّتِكَ وَأَنْتَ
 بر او و آل او و عاشقان او از دوستان تو در تو

اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَارْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى
کرترین کرم کننده بن درج کهنه ترین و رحمت کننده
اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ
خدا بر همه ما محمد و آل او را که پاکیزگانند
الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا اللَّهُمَّ
یا کائنات درخت زیت و درخت سیاه سیاه خداوند
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِيَّاقَ دَعَاكَ يَسْخِرُ هَذَا
ای درج کهنه ترین درج کهنه کن در شکله اش اداوم تر نفس خود را
وَسَيِّئَاتِ دِينِي وَأَنْتَ خَيْرُ مُتَوَدِّعٍ وَقَدْ
و سبب بودن دینم و تو بهترین امانت کننده از همه و صبیح
أَمْرُنَا يَحْفَظُ الْوَدَاعَ وَرَدَّ هَافِرًا قَدْ عَلَيَّ
اگر کرده ما را بگردد نفس امارت ما و در گردن من پس از آن در
وَقَدْ حُضِرَ مَوْتِي وَعِنْدَ مَا لَمْ يُنْكَرْ لِي
وقت حاضر شدن مرگ من و نزد سوال کردن من و
بِكَيْفِ بَرَحْتِكِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
بگردد بر رحمت خود ای درج کهنه ترین درج کهنه کنان درج کهنه ترین
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ
بر محمد و آل او که پاکیزگانند و پاکیزگان درخت

نیا

تَسْلِيمًا دَعَا مَبَارَكًا مَشْلُوكًا لَيْفِيَتْ كَثِيرًا كَثِيرًا
رحمت بسیار بسیار
اللَّهُمَّ اِنْفِخْ لِي فِي
اللَّهُمَّ اِنْفِخْ لِي فِي سَمْعِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا
قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْجَلُ
مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا اَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ
هُوَ اِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا
الْعَرْشِ وَالْجَبُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا
سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ يَا عَزِيزُنُ يَا جَبَّارُنُ

يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِيُّ يَا مَصَوِّرُ يَا مُفِيدُ
يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ
يَا وَدُودُ يَا مَجُودُ يَا مَعْبُودُ يَا مُعِيدُ يَا قَرِيبُ
يَا مُجِيبُ يَا رَفِيعُ يَا حَسِيبُ يَا دُبُّعُ يَا رَفِيعُ
يَا سَمِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ
يَا حَلِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَتَانُ يَا
مَثَانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا حَلِيلُ يَا حَبِيلُ
يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُفِيلُ يَا مُسِيلُ يَا
نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا نَادِيُ يَا أَقْلُ يَا

اخر

اخرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا خَالِقُ يَا
حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ يَا وَاصِلُ يَا
حَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقَدِّرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ
يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَائِبَةٌ
وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا الشُّخْرُ مَعَهُ مُشِيرٌ
وَلَا اجْتِنَاحٌ إِلَى ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ آلِهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَعَلَّيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
عُلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا عَالِمُ يَا شَاحِحُ يَا بَازِغُ

يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ
مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ يَا مُنَاجٍ
يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسْتَجِيبُ
الْأَسْبَابِ يَا مُفْتِحُ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ
مَا دَعِيَ لِجَابِ يَاطْهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوفُ يَا
عَفُورُ يَا نُورُ التُّورِ يَا مُدِيرُ الْأُمُورِ يَا
لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيبُ يَا مُبِيرُ يَا بَصِيرُ يَا
ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَثِيرُ يَا فَزِيرُ يَا أَبَدُ يَا صَمَدُ

بِسْمِ

يَا سَدِيدُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَانِي يَا
مُحْسِنُ يَا مُجِيبُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَبِّرُ
يَا مُنْعِمُ يَا مَنْ عَلَا فَتَعَمَّرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَقَدَرَ
يَا مَنْ بَطَرَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عَمِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ
فَعَفَرَ وَشَرَّ يَا مَنْ لَا يَجُودُ إِلَّا بِالْفَيْضِ وَلَا
يُذْرِكُهُ بَصَرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِشْرٌ يَا رَازِقُ
الْبَشَرِ يَا مُقَدِّدُ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ
يَا سَدِيدُ يَا لَازِكَانَ يَا مُبْدِلَ الزَّمَانِ يَا
قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا الْمَرْوَالِحِينَ يَا ذَا الْعَرْشِ

وَالسُّلْطَانَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُنْ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ
يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَوْمٍ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَزَّ شَأْنًا
يَا عَظِيمُ الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ
يَسْمَعُ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا
مُنْجِي الطَّلِبَاتِ يَا صَاحِبَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ
الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقْبِلَ الْعَثَرَاتِ
يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَرِيثَ الْحَسَنَاتِ يَا رَفِيعَ
الدَّرَجَاتِ يَا مُؤَنِّي السُّؤْلَاتِ يَا مُجِيبَ
الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّانَاتِ يَا مُطْلِعَ عَلَيَّ

مِينَة

الزَّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدَفَاتِ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ بِعَلِيَّةِ
الْأَصْوَاتِ يَا مَنْ لَا تُضَجُّهُ السِّقَاظُ وَلَا تَغْتَابُ
الظُّلُمَاتِ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ يَا سَامِعَ
النِّعَمِ يَا دَاعِيَ النِّعَمِ يَا بَارِي النِّعَمِ يَا جَامِعَ
الْأُمَّمِ يَا شَافِيَ النِّعَمِ يَا خَالِقَ نُورِ وَالظُّلُمِ يَا
ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَاعُ عَشْرَةَ مَدَّةً
يَا أَجودَ الْأَجودِ يَا أكرمَ الْأَكْرَمِ يَا
اسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا بَصِيرَ السَّاطِرِينَ يَا جَارَ
السُّجَّيْنِ يَا أمانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهْرَ الْإِلْحَمِ

يا اولى المؤمنين يا غياث المستغيثين يا غايه
الطالبين يا صاحب كل غريب يا مؤمن
كل وحيد يا تلج كل طرف يا ماوى كل
شريد يا حافظ كل خاله يا راحم الشيخ
الكبير يا رزق الطفل الصغير يا جابر العظم
الكبير يا فان كل اسير يا مغنى البائس
الفقير يا عصمة الخائف المسجير يا من له
التدبير والتقدير يا من العبر عليه
سهل يسر يا من لا يحتاج الى تفسير يا

من هو على كل شئ قدير يا من هو بكل
شئ خبير يا من هو بكل شئ بصير يا
مرسل الرياح يا فانوا الاصباح يا باعت
الارواح يا ذا الجود والتماح يا من يد
كل مفناح يا سامع كل صوت يا سابق
كل فوب يا محي كل نعر بعد الموت
يا عدني في شدتي يا حافظي في عرجي
يا مؤمني في وحدتي يا ولي في نعمتي
يا كفي حزن تعبتي يا ذاهب ولسلي

الْأَقْرَبُ وَيَحْدِثُ كُلَّ صَاحِبٍ يَا
عَمَادٍ مَنْ لِعَمَادٍ يَا سَدَّ مَنْ لَسَدَّ
لَهُ يَا ذُرْمَنْ لَذُرْمَلَهُ يَا حَرْزَمَنْ لِحَرْزَمَنْ
لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَكَهْفَ لَهُ يَا كَثْرَمَنْ لَكَثْرَمَنْ
لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَارُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ
لَاغِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَاجَارَ لَهُ يَا جَارِي
الْأَلْبِيبِ يَا رُكْنِي الْوَشِيْقِيَا الْهَمِي بِالْمَحْمُودِ
يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ
فُكِّنِي مِنْ جَلْوِ الضُّبُوِّ وَأَصْرِ عَيْ كُلِّ

مِيمٍ وَعَمِّمْ وَضِيُوِّ وَأُكِّنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ
وَأَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا زَادِي يُوسُفَ عَلِيَّ بْنَ جَعْفَرِ بْنِ
يَا كَاشِفَ خَيْرِ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا
رَافِعَ عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُجِيبَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ
يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُوسُفَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفَى
مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ عَقَّرَ لَادِمَ حَبِيبَتَهُ
وَزَوَّجَ أَدْرِيَسَ مَكَلًا عَلِيًّا رَحْمَةً يَا مَنْ
بَدَّحَى نُوحًا مِنَ الْعَصْفِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا
الْأُولَى وَنَمُوْدًا فَمَا أَتَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ

قَبْلَ إِتْمَانِهِمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَى وَالْوَقْلَةَ
أَهْوَى يَا مَنْ تَمَرَّ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمَلَمَ
عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنْ أَخَذَ ابْنَ هَيْبِمْ خَلِيًّا
يَا مَنْ أَخَذَ مُوسَى كَهَيْبًا وَأَخَذَ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا
يَا مَنْ فِي لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَاهِبِ لِيَلْمَأَنَّ
مَلَكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ مَرُّ بَعْدِي يَا مَنْ نَصَرْنَا
الْقُرَيْشَ عَلَى الْمَلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى
الْخَصْرَ الْجُوعَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنَ نُوَازٍ الشَّمْسَ

بَعْدَ عُرْفِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ مُوسَى
وَإِخْصَانَ فَرَجِ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ جَعَلَ
يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا مِنْ الذَّنْبِ وَسَكَنَ
عَنْ مُوسَى الْعَصَبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِإِيجَابِي
يَا مَنْ فَدَا إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ بِذَبْحِ عَظِيمٍ
يَا مَنْ قَبَّلَ قُرْبَانَ هَارُونَ وَجَعَلَ اللَّغْنَةَ
عَلَى قَبِيلِ إِهْيَارِمْ الْأَخْرَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ وَمَلَائِكَتِكَ

الْمُفْرِينَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَاسْتَسْلَمَكَ
بِكُلِّ سَيْئَلَةٍ سَأَلْتُكَ فِيهَا أَحَدٌ مِمَّنْ
رَضِيَتْ عَنْهُ فَحَمَمْتَ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا
رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
الْأَكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
اسْمِ سَمَّيْتُ بِهِ نَفْسَكَ أَقْرَبْتُكَ فِي شَيْءٍ
مِنْ كُنُوبِكَ وَأَسْتَأْتِرُ بِهِ فِي عِلْمِ الْعَيْبِ

عندك

عِنْدَكَ وَبِمَعَانِدِ الْعَرِيِّ مِنْ عَرْشِكَ وَتَسْتَعِينُ
الرَّحْمَةَ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا
فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ أَقْلَامٌ وَالنَّجْمِ مِثْلُ مَنْ
بَعْدَ سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَا قَدَدْتَ كَلِمَاتُ اللَّهِ
إِذْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَكِيمٌ وَاسْتَسْلَمَكَ بِأَسْمَائِكَ
الْحُسْنَى الَّتِي نَعَمْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَفَلْتُ وَاللَّهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُونِ بِهَا وَفَلْتُ أَعُوذُ
اسْتَجِبْ لَكُمْ وَفَلْتُ وَإِذَا سَأَلْتَ عِبَادَكَ
فَإِنِّي قَرِيبٌ الْجُوبِ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

لَيْسَ يَجِبُ عَلَيَّ وَلَا يُؤْمَرُ بِي لَعَلَّكُمْ تَرْضَوْنَ
وَقُلْتُ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
يَا إِلَهِي وَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي
وَأَطَعُ فِي إِبْرَائِيمَ يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي
وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَفْعَلْ بِمَا أَسَأَلُ
أَهْلَهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

دُعَايُ رَسُولِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَشْرَاتٌ
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ تَاءً
اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَدْوِ
وَالْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ
تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ خُجْرُ الْحَجَّ مِنْ
الْبَيْتِ وَخُجْرُ الْمَيْتِ مِنَ الْحَجِّ وَخُجْرُ الْأَرْضِ

بعدها ومنها وكذلك مخرجون سبحان
ربك رب العزة عما يصفون وسلام على
المرسلين والحمد لله رب العالمين ولا
حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سبحان
الذي له العزة والكره سبحان الذي لا
ينبغي التسبيح الا له سبحان من احصى
كل يوم علمه سبحان ذي الطول و
الفضل سبحان ذي البر والنعيم سبحان
ذي الصدق والكره سبحان ذي الملك

بكت

والملكوت سبحان ذي الكبرياء والعترة
والجبروت سبحان الملك الحي الذي لا
يموت سبحان الملك الحي الهيمر القدوس
سبحان القائم الدائم سبحان الله الحي
القيوم سبحان ربي العظيم سبحان ربي
الاعلى سبحانه وتعالى سبحان قدوس
ربنا ورب الملائكة والروح سبحان
الدائم غير الغافل سبحان العالم بغير علم
سبحان خالق ما يرى وما لا يرى سبحان

الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَلَا تَدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَجْتَبْتُ وَأَمْسَيْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ
وَبَرَكَاتٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ
وَأَتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَخَيْرَكَ وَبَرَكَاتِكَ وَ
عَافِيَتَكَ بِجَاهِ مِنَ النَّارِ وَأَرْزُقْنِي شُكْرَكَ
وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ أَبَدًا مَا
أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بِنُورِكَ أَهْنُدَيْتُ وَ
بِفَضْلِكَ أَسْتَعِينُتُ وَفِي نِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ

وَأَمْسَيْتُ

وَأَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجْتَبْتُ أَشْهَدُكَ وَ
كُفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَا لَكَ مِنْكَ وَ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ
وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَوَرَثَةَ أَنْبِيَائِكَ وَ
الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ إِنِّي
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
صَلَّوْا نَاكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرُحْمَتِكَ وَنِعْمَتِكَ وَبِحُجَّتِكَ وَ

أَشْهَدُ أَنَّ الْحَقَّ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ
أَنَّ الشُّورَ حَقٌّ وَأَنَّ الْبُورَ حَقٌّ وَأَنَّ
السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّكَ نَبِيٌّ
مَنْ فِي الْبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي
طَالِبٍ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ وَالْحَلْفَ الصَّالِحَ الْحُجَّةَ الْقَائِمَ

السنن

السنن صلواتك يا ربِّ عليه وعليهم
السَّلَامُ أَجْمَعِينَ هُمُ الْأَيُّمَةُ الْهَدَى الْهَيْدَى
عَبْرًا لِضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ وَأَهْمُ أَوْلِيَاءِكَ
الْمُصْطَفَوْنَ وَحِبِّكَ الْغَالِبُونَ وَصَفْوَتِكَ
مَنْ خَلَقْتَ وَحَسِبْتَ نِكَ مِنْ بَنَاتِكَ وَ
نَجَاؤِكَ الَّذِينَ اتَّجِبْتَهُمْ لِوَالِيَتِكَ وَ
اخْتَصَّصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَأَضْطَفَيْتَهُمْ
عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اَكْتُبْ لِي هِدَى السَّهَادَةِ عِنْدَكَ حَتَّى
تُلْقِيَهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ بِهَا
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
كَأَنَّ أَهْلَهُ حَمْدًا تَضَعُ لَهُ السَّمَاءُ كِفَيْهَا
وَتَسْتَبِخُ لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْعَدُ آوَالُهُ وَلَا يَنْفَدُ
أُخْرَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَزِيدُ وَلَا يَنْبُذُ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا دَائِمًا أَبَدًا

لا تنزع

لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا تَفَادٍ وَكَأَنَّ بِنْعَمِ وَإِيَّتِكَ
يَنْفِيهِ حَمْدًا يَصْعَدُ آوَالُهُ وَلَا يَنْفَدُ أُخْرَى وَ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى وَبِعِي وَبِي وَبِقَبْلِي وَبَعْدِي
وَأَمَامِي وَوَفْوِي وَتَحْتِي وَوَلَدِي وَإِذَا امْتَرْتُ
وَقِيرْتُ وَبَعِثْتُ وَرَدَّ أَوْ جِدَّ امْتَرْتُ فَبَيْتُكَ وَ
لَكَ الْحَمْدُ إِذَا نَشِئْتُ وَبِعِثْتُ يَا مَوْلَايَ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَكَأَنَّ الشُّكْرُ يَجْمَعُ
تَحَامِدُكَ كُلُّهَا عَلَى جَمِيعِ تَعَانِيكَ كُلِّهَا
حَتَّى يَنْفِيهِ الْحَمْدُ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ عَرْفٍ سَأَلَكَ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ عَرْفٍ مُتَحَرِّكٍ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى كُلِّ نَوْمٍ وَيَقَظَةٍ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ
أَكْلَةٍ وَشَرِبَةٍ وَنَفْسٍ وَبَطْنَةٍ وَقَبْضَةٍ
وَبَطْنَةٍ وَعَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ وَعَلَى
كُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الشُّكْرُ
كُلُّهُ وَلَكَ الْمَجْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمَلِكُ
كُلُّهُ وَلَكَ الْجُودُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ
كُلُّهُ وَاللَّيْلُ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ

وَسِرُّهُ وَأَنْتَ مُنْتَهَى السَّانِ كُلِّهِ اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا مَنَعَهُ لَهْ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيئَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا أَجْرَ لِقَائِهِ إِلَّا بِإِذْنِكَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَى حَبْلِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ مَذْرَبَتِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
بِأَعْيُنِ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ
الْحَمْدُ بِدَبْرِ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ

الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذاك
الطول لا اله الا انت ليك الصير اللهم
لك الحمد في الليل اذا يغشى ولك الحمد في
النهار اذا تجلى ولك الحمد في الاخرى و
الاولى اللهم لك الحمد عدد كل نجم
في السماء ولك الحمد عدد كل ملك
في السماء ولك الحمد عدد كل قطر من
من السماء ولك الحمد عدد كل قطر
في البحار ولك الحمد عدد ما في جوف

لك الحمد منك هو الحمد ولك الحمد من عند
الحمد ولك الحمد في الحمد ولك الحمد
صادق الوعد وفي العهد عزير الجند
قدم الحمد ولك الحمد رفع الدرجات
موجب الدعوات منزل الايات من فوق
سبع سموات عظيم البركات مخرج النور
من الظلمات ومخرج من في الظلمات الى
النور مبدل السيئات حسنات واجعل
الحسنات رجاء اللهم لك الحمد غافر

الأرضين وأوزان مياه البحار وذلك
الحمد عدد ما على وجه الأرض وذلك
الحمد عدد ما أحصى كائناتك وذلك
الحمد عدد ما أحاط به علمك وذلك الحمد
عدد الورق والشجر والحصى والنوى و
الثرى ولك الحمد عدد الأنس والجن و
البهائم والسباع والهوام حمدا كثيرا
مباركا فيه كما تحب ربنا وترحمنا وكما
يتبع ليكرمه ويحبك ويعزجك لك من

الحمد مباركاً فيه ما بدأ به **الله** لا اله الا الله
وحد لا شريك له له الملك وله الحمد يحق
وبهيب وقهيب ويحيى وهو حي لا يموت بيده
الخير وهو على كل شئ قدير **الله** الحمد
لله وحد لا شريك له له الملك وله الحمد
وهو اللطيف الخبير **الله** يا الله يا الله **الله**
يا رحمن يا رحمن **الله** يا رحيم يا رحيم **الله**
حنان يا منان **الله** يا حي يا قيوم **الله**
يا منير **الله** يا فتوس **الله** يا بديع

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُكَ أَلْسِنَاتُ الْبَشَرِ وَلَا أَعْيُنُ الْبَشَرِ وَلَا أَعْزَابُ الْبَشَرِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُكَ أَلْسِنَاتُ الْبَشَرِ وَلَا أَعْيُنُ الْبَشَرِ وَلَا أَعْزَابُ الْبَشَرِ

مَنْ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اللَّهُمَّ اصْنَعْ بِي مَا

أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَصْنَعْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ

أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ وَأَنَا أَهْلُ

الدُّنُوبِ وَالْخَطَايَا فَارْحَمْنِي يَا مَوْلَايَ وَأَنْتَ

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

وَقَامِبَارَكُ سَمَاءِ أَيْنَ اسْت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ

الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَتَ بِهِ

عَلَى مَخَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِفَتْحِهَا الرَّحْمَةَ

أَفْتَحْتَ وَإِذَا دُعِيَتَ بِهِ عَلَى مَضَابِقِ أَبْوَابِ

الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيَتَ بِهِ

عَلَى مَعَاوِدِ أَبْوَابِ الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَبَسَّرَتْ وَ

إِذَا دُعِيَتَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَالِ لِلشُّورِ انْتَشَرَ

وَإِذَا دُعِيَتَ بِهِ عَلَى كَسْفِ الْبَأْسَاءِ وَ

دَعَاؤُهُ خَازِنَةُ شَرِّ النَّاسِ بِرِزَائِهِمْ بِرِزَائِهِمْ بِرِزَائِهِمْ

بسم نام

عزیزتر بزرگوارتر کرامی تر که هرگاه خوانده شود

این نام بر کله های درازی آسمان را می کوبد و زمین

شود و میشود و هرگاه خوانده شود نام بر کله های درازی

زمین از برای روشن شدن در شود و هرگاه خوانده شود

در ای دشواری های پلایان کرد

هرگاه خوانده شود نام بر زنده های مرگان هر چه زنده

دشوار خوانده شود نام بر زنده شدن برها و

م

کرد

الضراء انكشفت و جلال وجهك الكريم
 بر آرزو زلال کرد و سست بیکر ترا بزرگ کردی کرد
 اکرم الوجوه واعز الوجوه الذي عنك
 ذات هم تر و بها و عز تر و بهای تو که خاکست
 له الوجوه و خضع له الرقاب و خعبت
 زرد از روی صبح روها و مکنده شد زرد او که دنیا فروست
 له الاصوات و جعلت له القلوب من
 زرد او و آوازه در سینه زرد او و دنیا از
 تخافتك و يقونك التي تمسك السماء ان
 یسقطت تو در بقوت تو که گاه سیدار آسمان را
 تقع على الارض الا بالذنك و تمسك
 افتادن بر زمین که باذن تو و نگاه سیدار
 السموات و الارض ان ترولا و تمسكك
 آسمانها و زمین را که بر روی خود بیرون میروند
 التي دان لها العالمون و بكلبك التي
 که مطیع اند برای آن صبح قیام و حتی کلان تو
 خلقت بها السموات و الارض و جعلت
 آرزو بان آسمانها و زمین را در حق خلقت تو

التي

التي صنعت بها الحجاب و خلقت بها
 که کردی بان عیاشها در خلق کرده بان
 الظلة و جعلتها نيلاً و جعلت الليل كئيباً
 تاریکیها در کرد ایستادگی شبها در قرار داده شب را
 و خلقت بها النور و جعلت له نهاراً و
 و آرزو بان روشنایها در قرار داده آواز روز
 جعلت النهار شوراً مبصراً و خلقت بها
 کرده اند روز را برای روشن شدن خلایق از خواب و خلقت آرزو
 الشمس و جعلت الشمس ضياءً و خلقت
 افتاب را در قرار داده ایضاً روشن و آرزوی
 بها القمر و جعلت القمر نوراً و خلقت
 بان ماه را در کرده اند می ماه را نورانی در شب و آرزو
 بها الكواكب و جعلتها نجوماً و بروجاً و
 بر خلقت کواکب را در کرده اند می شمارا در بروج و آرزو
 مصابيح و زينة و نجوماً و جعلت لها
 در چراغ آسمانها و زینت در نجوم شایسته و کرده اند برای
 مشارق و مغارب و جعلت لها مطلع و
 مشرقها و مغربها در قرار داده ای برای آنها مطلع

آورد

بگفت

کانه

الکواكب

و

حَارِي وَجَعَلَتْ لَهَا فَلَكَ وَمَسَاحِجَ وَقَدَّرَتْهَا
 و دروازه شدن و قرار دادی برای بنا است و مدارای زمین
 فِي التَّمَاءِ مَنَازِلَ فَاحْتَفَتْ تَقْدِيرَهَا
 در آسمان منزلهها پس بگو کردی تقدیر آنرا
 صَوَّرَتْهَا فَاحْتَفَتْ تَصَوُّبَهَا وَاحْصَيْنَهَا
 و صورت بخشدی پس بگو تصویر کردی آنرا را در شمار در آن
 بِأَسْمَائِكَ إِخْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا
 با نامهای خود شمار کردی و تدبیر کردی حکمت خود تدبیر کردی
 وَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا لِسُلْطَانِ الْبَلَدِ
 و بگو تدبیر کردی آنرا و مژدی آنرا بفرمان سلطان
 وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السَّنِينَ
 و سلطان روز و سلطان ساعات و شمار سالها
 وَالْحِجَابِ جَعَلَتْ رُؤْيَهَا لِمَجْمَعِ النَّاسِ مِنْ
 و حجابها و گردانیدی دیدن بگو اکبر را برای همه مردم
 وَاحِدًا وَأَسْتَلِكَ اللَّهُمَّ بِحَدِّكَ الَّذِي
 یکسان و استول میکنم ترا خدا یا پروردگاری تو که
 كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ
 سخن کردی بان بر بنده خود و در ستاده خود موسی را

کرده

بنا

یکسان

عَمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَقْدِسِزِ فَوْقَ
 عمران بر او داد سلام در زمره ای که گشتند در حوض
 أَحْسَابِ الْكَرْوَبِيِّنَ فَوْقَ عَمَامِ الْوَرَفِيِّ
 ثابین یا سبع گشتند کان در مکان عرب بالای برای
 ثَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ الثَّارِ وَفِي طُورِ
 ثابوت شهادت در عمود آتشین و در کوه طور
 سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورِيثٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ
 سیناء و در کوه حورث در وادی مقدس
 فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
 در بقعه مبارک از جانب کوه طور
 الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِشَيْخِ آبَاءِ
 ایمن از درخت و در زمین مصر با شیخ آباء
 بَيْنَاتٍ وَيَوْمَ قَرَفَتِ لَيْسَى اسْرَائِيلَ الْخَرَدِ
 میانها و روزی که فرود آمدی در کوه کدو در ایام برای بنی اسرائیل
 فِي النَّجِيَّاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَابَ فِي
 در روزهای عجاب که از هم کشیدی بان بجا کردی و عجاب
 بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغُرِّ
 در ایام سوف که نظرمت و بستای آب در ایام استوار کردی که آب

نابودگی

که بر کردی
کنه آدم
صدیق
واقع

در بحر

از هم دور است

كَالْحَجَارَةِ وَجَاوَدَتْ بِهَا سَائِلَ الْجَعْرِ
 و مثل سنگ و گدازاننده ای از آن آب می آید از آن
 وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحَسَنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا
 و تمام شد کلمه بزرگوار و پهلوانی بر ایشان بچون صبر کردند
 وَأَوْرَثَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي
 و میراث ایشان دادی مشرقهای زمین و مغربهای زمین را که
 بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَ
 مبارک کردی در آن زمین برای ایشان و عرق کردی فرعون را
 جُودَهُ وَمَرَّ كِبَاهُ فِي الْبَيْتِ وَبَابُكَ الْعَظِيمِ
 مشکوارا و مسلمان او را در دریا و سلسله میگذرانند بزرگوار
 الْأَعْظَمِ الْأَعْرَاجِلَ الْأَكْرَمِ وَمَجْدِكَ
 بزرگوارترین عزیزترین بزرگوارترین گرامترین نام و بزرگوارترین
 الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لُؤَيْسَ كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ
 که تجلی کردی بان نام برای لویس عظیم تو بر او باد
 السَّلَامِ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا يَرْهَبُمْ حَلِيلُكَ
 سلام در طور سینا و بگرددی بر آنها ای پیامبر خدا
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَبْلِ فِي مَسْجِدِ الْحَيْفِ وَ
 بر او باد سلام از پیش از آن در مسجد حیف و

که زمین روشن
 و طبعش باشد

صفت
 بزرگوار

لَا سَوْحَ صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْبَعِ
 ای آن که سحر کردی برای شیعیان که در خود و خود سلام در خانه شیبوع
 وَلِيَعْفُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيلِ
 و برای یعقوب نبی خود بر او باد سلام در خانه ایل
 وَأَوْقَيْتَ لِأَيُّهُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِثْقَالِ
 و ای آن که وزن کردی برای هر کدام بر او باد سلام و به میزان خود
 وَلَا سَوْحَ مِجْلَفِكَ وَلِيَعْفُوبَ بِشَهَادَتِكَ
 و برای حضرت اسحق جبرئیل خود و برای یعقوب بشهادت خود
 وَاللُّبُؤْمِ بِرُؤُوسِكَ وَاللَّذَا عَيْرَ بِاسْمَائِكَ
 و برای هوشان بوجه خود و برای دشمنان نامهای خود
 فَاجْتَبِ وَبِحَدِّكَ الَّذِي طَهَّرَ لُؤَيْسَ بْنَ
 بر اجابت نمودن عالمی ایشان و بزرگوار می گردی که ظاهر کرده برای شیعیان
 عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَ
 عمران علیه السلام بر قبه رمان بیت المقدس و
 بِأَيْدِكَ الَّذِي رَفَعْتَ عَلَى الْأَرْضِ مَضْرُوعَ مَجْدِكَ
 بجز ستمتاید که بپوشانید و برشته میشود و زمین مصرم بزرگوار
 الْعَرَّةَ وَالْعَلْبَةَ بِأَيَاتِ عَزْمَتِكَ وَسُلْطَانِ
 عزت و جلالت گردان نشانهای بزرگوار می گردی و کوه آدنی و

در خانه شیبوع

الْمَوْتِ وَيَعْرِضُ الْفُدَيْقَ وَيُثَانِ لِكَلِمَاتِنَا
 فوت و بخت فوت و توانای روزگار که است
 وَيَكَلِّمُكَ الْبَنَى تَقْصَلَتْ بِهَا عَلَى أَهْلِ
 و کلمات خود که زبانت داد و این بر یک اهل
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 آسمانها درین و جمع اهل دنیا و آخرت
 وَيَخْتَلِكُ الْبَنَى مِنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
 و بختی که منتی بهای علی جمیع خلق خود
 وَيَأْسُطُ عَيْنَكَ الْبَنَى قَمَتْ بِهَا الْعَالَمِينَ
 و بختی که طاعت خود که با داشته بان عالمیان را
 وَيَسُورُكَ الَّذِي مَدَحْتَهُ مِنْ قَرَعِهِ طُورُ
 و بختی از خود که بختی فاش شد در شرف ما که بود
 سَيْنَاءَ وَيُعَلِّمُكَ وَحَلَالَكَ وَكَيْفَ نَائِيكَ وَ
 سینا و بختی انای و بزرگ تو و بزرگوری تو
 عَزَّتْ نَاكَ وَجَبْرُ نَاكَ الْبَنَى لَمْ تَسْفَلْهَا الْآرَا
 و عزت تو و جبروت تو که بر داشت آرا زمین
 وَأَخْتَصَّتْ لَهَا السَّمَاوَاتِ وَأَنْزَجَتْهَا
 در روزگاری زمین و لذت آسمانها و منزه شد بر اهل آن

تو

الْعَمَلِ الْأَكْبَرِ وَوَدَّكَ لَهَا الْجَارُ
 بزرگترین بزرگوار و او را دوست داشتن اوست
 الْأَنْهَارِ وَخَصَّصَتْ لَهَا الْجِبَالَ وَسَكَنَتْ
 رودها و خاص شد بختی که بهای و ساکن شد
 لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَّا كَيْفَهَا وَأَسْتَلَّتْ لَهَا
 بختی که زمین زمینها تمام از حرکت درآید و فرود آید
 الْخَلَالَ تَوَكَّلَتْهَا وَحَقَّقَتْ لَهَا الرِّيَاحَ فِي
 جمیع خلقی که در آواز برآید بختی که جمیع بادها در
 جَرَابِهَا وَحَدَّثَتْ لَهَا النَّزَّازِ فِي أَوْطَانِهَا
 در زمین خود و فرود آمد بختی که جمیع آتشها در وطنها
 وَيَسُلُّ طَائِفَتِكَ الَّذِي عَرَفْتَ لَكَ فِي الْعَلْبَةِ
 و بختی که طایفه تو که شناخته شد برایت و خداوندی تو
 دَهْرًا لِدَهْوَرٍ وَحَدَّثَتْ بِهَا فِي السَّمَاوَاتِ
 همواره زمانه بود و خواهد بود و بختی که در آسمانها
 وَالْأَرْضِ صَبْرًا وَكَلِمَاتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي
 در زمینها و بختی که کلمه تو که کلمه صدق که
 سَبَقَتْ لِأَدَمَ وَوَدَّعَتْهُ بِالرَّحْمَةِ وَ
 سابق شد بر آدم و در آید او را بختی که در آید او را بختی که

بختی که

بختی که

اسئلك بكلماتك التي غلبت كل شيء
وسئلك بقرآنك الذي غلبت كل شيء
وسئلك بوجوهك الذي تجلبت به الجبل
وجعلت له دكا وخر موسى صعقا وتجعلت
الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به
عبدك ورسولك موسى بن عمران عليه
السلام وتطلعك في ساعية وظهورك
في جبل فاران برؤيا المقدسين و
جنود الملائكة الصائرين وخنوع
الملائكة السجدين وسبركاتك التي
ترسلها في سحابة كندكانة وكرت عاقبتك

بارك

باركك فيها على النبيم خليلك عليه السلام
في امة محمد صلى الله عليه وآله وباركك
لا تسحق صفتك في امة عيسى عليه السلام
و باركك ليصوب اسرئلك عليه السلام
في امة موسى عليه السلام وباركك
لجيبك محمد صلى الله عليه وآله في عترته
ووزينته وامنهم اللهم وكما غنا عنك
وكرمك منهم وامنهم وامنهم وامنهم
ان يصل على محمد وآل محمد وان تبارك
سلفك عليهم اجمعين رحمة ربهم والحمد لله رب العالمين

کرد

و رحمت او

از روی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحِمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
بر سینه محمد و آل محمد در رحمت رحمتی بر محمد و آل محمد
مُحَمَّدٍ كَمَا فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَشَرَّفْتَ
و چه چنانکه فضل کردی و رحمت و تشریف و دربار کردی و تشریف
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِيدٌ مُجِيدٌ
بر حضرت ابراهیم و آل ابراهیم ایستاده و ستوده و عزیز و عزیز
تَقَالَ يَا مُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و گفته اند ای بخیر خواه و تو بر هر چیزی بسیار توانا
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَحِيمَ
ای زنده ای ای صاحب بزرگواری و کرم ای رحیم کننده
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ بِحَوْلِكَ هَذَا الدُّعَاءُ وَبِحَبْلِ
رحم کننده گان خدا ای بحکمست این دعا و بحکمست
هَذَا الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَسْبِيحَهَا وَلَا
این نامها که نمیداند تسبیح آنها را و نه
يَعْلَمُ بِطَائِفَاتِهَا غَيْرَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
نمیداند باطن آنها را غیر از تو که رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَأَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلِي مَا أَنَا
و این که بنام تو شایسته آنم و مکن این که من
أَهْلُهُ وَأَنْتَ لِي بِمَنْ يُؤْتِي بِنِي وَأَغْفِرُ لِي ذُنُوبِي
شایسته ام و تو هستی برای من که از گناهانم اندکند و ایستاده بر من
مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا آخَرَ وَوَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ
این که پیش از اینم در گناهانم و آنچه را که فراموش کرده ام و وسیع کن مرا
حَلَالٍ وَرِزْقِكَ وَأَكْفِنِي مَوْتَهُ إِنْسَانٍ سَوْءٍ
حلال روزی خود و کفایت کن برای من ای انسان بد
وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانَ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ
و همسایه بد را و سلطان بد را و کسی که بر هر چه خواهی
قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ أَمِيرٌ رَبُّ الْعَالَمِينَ
توانایی و بر هر چیزی دانایی و در کار جهان
وَيُصَلِّ عَلَى اللَّهِ مُحَمَّدٍ بِحَوْلِكَ هَذَا الدُّعَاءُ وَبِحَبْلِ
خدا ایستاده بحکمست این دعا و بحکمست
الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَسْبِيحَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا
نامها را که نمیداند تسبیح آنها را و معنی آنها را
وَلَا بِطَائِفَاتِهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرَكَ أَنْ تَصَلِّيَ
نمیداند باطن آنها را و نه ظاهر آنها را غیر از تو ایستاده بحکمست

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَ خَيْرَ الدُّنْيَا
بر محمد و آل محمد و بشکر روزی کنی مرا بیک دنیا
وَالْآخِرَةِ بِأَخْرَاجِي وَبِكَيْفِي وَأَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
و بکافرت با اخراجی و بکیفی و با فعلی ما آنست اهله
وَأَسْتَعِزُّ بِمَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَسْتَعِزُّ بِمَنْ فَلَانَ
و بمن استعززم با آنست من شایسته ام و بها پیش می آید
نَامُشْرُوقًا عِزِّي مِنْ دُنُوِّي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا
و پارس مرا از کافران من آنچه پیش کرده ام آنست
وَمَا نَأْخُزُّ لَوْلَا الدِّيُّ وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
و آنچه بعد از من آمدم کرد و پارس و الدین مرا و همه مردان مؤمنان
الْمُؤْمِنَاتِ وَوَسَّعَ عَلَيَّ مِنْ حَلَالٍ رِزْقِي وَ
زمان مؤمنان را و وسعت بدو بر من از حلال روزی نمود
الْفَنِي مَوْنَةَ آتِسَانٍ سَوْءٍ وَخَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَا
کنند مرا نهان بدو و پستی بدو و سلطان بدو
سَوْءٍ وَفَرِي سَوْءٍ وَيَوْمَ سَوْءٍ وَسَاعَةَ سَوْءٍ
بدو و همسر بدو و روز بدو و ساعت بدو
وَأَسْتَعِزُّ بِمَنْ يَكِيدُنِي وَمَنْ يَسْخَرُ عَلَيَّ وَيُرِيدُنِي
و بها پیش می آید من آنست که کند مرا و از بسکه شویند بر من و

اراده

بِي وَبِأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَخَوَانِي وَجِيرَانِي
بمن و با من و با اولاد من و با خواری و با جیرانی
وَقُرْبَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظَلَمًا
زگیشتان مرا از مؤمنان و زنان مؤمنه از روی ظلم
أَنْتَ عَلَيَّ مَا أَنْشَأَ قَدِيرٌ وَكُلُّ شَيْءٍ عَلَيَّ مِنْ
در بسکه تو بر آنچه خدای توانا بدو بر من داد
رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّكَ اللَّهُمَّ سَخِّرْ هَذَا الدُّعَاءَ
ای پروردگار عالمیان خداوند اجرت من دعا
تَقْضِلْ عَلَيَّ فَقْرَاءَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
عشیرت من بر قرائی مردان مؤمنان و زنان مؤمنه
بِالْعَنَاءِ وَالتَّرْوَةِ وَعَلَيَّ مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ
بسیاری و شدت و بر بیماران مؤمنان و
الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَهْلِ
بیماران مرده شفا دادن و سلامتی و بر زنده گان
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللِّطْفِ وَالْكَرَمِ وَ
مردان مؤمنان و زنان مؤمنه بطف و کرم و
عَلَى أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَفْوَةِ
بر مردگان مؤمنان و زنان مؤمنه با مهربانی

وَالرَّحْمَةَ وَعَلَىٰ مُسَاوِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

در رحمت وفضل کن بر مسافران مردان مؤمن و زنان مؤمنه

بِالرَّحْمَةِ وَالرَّحِيمِ غَايِبٍ بِرَحْمَتِكَ

بزرگوارم بوی و مظهر نشان رحمت و رحمت بر رحمت و

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

ای رحیم ترین رحیم کنندگان در رحمت خدا بر آقای ما

مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِزِّهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ

محمد خاتم نبیان و عزت او که پاک است و جود است

تَسْلِيمًا كَثِيرًا خَيْرًا أَمِيرًا عَلِيمًا بِأَعْيُنِنَا تَسْلِيمًا عَدَنِي

رحمت فراوان ایند عامی خوانند ای بزرگو

عِنْدَكَ رَبِّي وَيَا غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي وَيَا

زود آلوده من و ای فراورس من زود بومی من و ای

وَلِيًّا فِي تَعْنِينِي وَيَا مُنْجِي فِي حَاجَتِي وَيَا مُقَرَّبِي

دوست من در نصرت من ای برآور من در حاجت من گنجی من

فِي وَدَّعِي وَيَا مُنْقِذِي مِنْ هَلَاكَتِي وَ

در دردمن و ای راننده هلاکت من و

يَا كَاتِبِي فِي وَحْدَتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای مونس من در شهادت من رحمت ذرت بر محمد و آل محمد

وَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَبَشِّرْ لِي أَمْرِي وَاجْمَعْ لِي

و مسامحه برای من گناهان مرا و دهان کن کار مرا و جمع کن برای من

شَمْلِي وَانْجِجْ لِي طَلِبَتِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ

در بر آور برای من طلبت مرا و اصلاح کن برای من و

الْقَنِي يَا أَهْتِي وَاجْعَلْ مِنْ أَمْرِي قُرْبًا وَ

گنابت آنچه اهیست مرا در گردان آن امر من گنابتی و

مَخْرَجًا وَلَا تَفْرُقْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْعَاقِبَةِ أَبَدًا

پر و شندی و شرف کن میان من و میان عاقبت هرگز

مَا أَبْقَيْتَنِي وَعِنْدَ وَفَائِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي يَا

ای ای که بگذاشته برای من و زود وفات من کرده ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

رحیم ترین رحیم کنندگان در رحمت خدا بر آقای ما محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا نَبِيَّ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَ الْعَالَمِينَ

و آل محمد ای نبی رحمت ای سرور کار عالمیان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ

سلام بر تو ای وارث برنده حضرت آدم برگزیده خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ لَسَلَمَ

سلام بر تو ای وارث برنده حضرت نوح نبی خدا سلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ ابْنِ اِهْمِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ
 بر تو ای ارش برنده حضرت ابوسمیرت خدا سلام
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ
 بر تو ای وارث موسی سخن خدا سلام
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَيْسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 بر تو ای وارث برنده حضرت عیسی روح خدا سلام بر تو
 يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 ای وارث برنده محمد حبیب خدا سلام بر تو ای
 وَارِثَ اِميرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرِثَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 ارش برنده حضرت امیرالمؤمنین و رثه خدا سلام بر تو
 يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيٍّ
 ای بن محمد برگزیده سلام بر تو ای سید عالم
 الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 بر تو ای بن فاطمه زهرا سلام
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مُحَمَّدٍ كَبِيرِ السَّلَامِ
 سلام بر تو ای بن محمد بزرگوار سلام
 عَلَيْكَ يَا ثَمَارَةَ اللَّهِ وَابْنَ تَارِقِ وَالْوَيْلَ لِلْمُؤْمِنِينَ
 بر تو ای ثمره خدا و پسر تاروق خدا و وای برای مؤمنان

اشهد

اشهدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ
 گواهی میدهم درستی که تو تحقیق با داشته نماز را و داده زکوة را
 وَآمَرْتَ بِالْعُرْفِ وَهَيْبَتِ عَزِ الْمُسْكَرِ
 و امر کرده بجهت و هیبت و نهی کرده از مسکر دینی
 وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى اَتَمَّكَ الْغَيْرُ
 و اطاعت کرده خدا را و رسول خدا را تا آینه آمدن مرا
 فَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً قَتَلْتَنِي وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً ظَلَمْتَنِي
 لعنت کند خدا اممی را که کشته مرا و لعنت کند خدا اممی را که
 وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَخَصِيَتْ بِهِ
 و لعنت کند خدا اممی را که شنیدند آنرا بیرون دادند
 يَا مُؤَلَّيَّ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اشهدُ اَنَّكَ كُنْتَ
 ای قایم من ای ابی عبد الله گواهی میدهم درستی که تو
 تَوَرَّجْتَ فِي الاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاِرْحَامِ الطَّهْرَةِ
 توری در سبهای برصفت و رحمای پاک
 لَمْ يَخْتِكِ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَجْسَادِهَا وَلَمْ تَلْبَسْ
 سخن کرده ترا نادانک بجا سبهای خود و پوشاننده
 مِنْ مُدْ كَهْمَاتِ شَيْبَاهَا وَاشهدُ اَنَّكَ مِنْ خَلْقِ
 از باطنهای برزه خود و گواهی میدهم درستی که تو از

علم گرفته مرا

سوره

الَّذِينَ وَارَثُوا الْيَتَامَانَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدَ أَنْتَ
بِهِمْ دُرُكُنَايِ اِيْمَانِ مَوْثِقَانِ دُرُكَايِ مَدِيْمِ مَرْبِيْمِ
الْاِمَامِ الْبِرِّ النَّصِيْحِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ الْهَادِي
مَشْوَايِ دَا اِيْمَانِ وَيُكْرِمَانِ بَرِيْمِ كَرِيْمِ رَا اِيْمَانِ
الْمُهْتَدِيْ وَاشْهَدَانِ الْاِيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ
رَا اِيْمَانِ دُرُكَايِ مَدِيْمِ بَرِيْمِ كَرِيْمِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
كَلِمَةُ النَّصِيْحِيْ وَاعْلَامُ الْمُهْتَدِيْ وَالْعَرَفِيْ
فَرِيْمَانِ تُوْجِيْدِ بَرِيْمِ كَرِيْمِ اِيْمَانِ دُرُكُنَايِ مَوْثِقَانِ
الْوَفِيْ وَالْحُجَّةُ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاشْهَدُ
مُكْرَمِ وَجْهَانِ بَرِيْمِ كَرِيْمِ دُنْيَا دُرُكَايِ مَدِيْمِ
اللّٰهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَانْبِيَاؤُهُ وَرَسُوْلُهُ اِنِّي
حَدَا اِيْمَانِ دُرُكُنَايِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
بِكُمْ مُؤْمِنًا قَوْلًا بِاِيْمَانِكُمْ مُؤَقَّرًا بِشَرِيْحِ اِيْمَانِكُمْ
بِنَا اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
وَعُوْنِيْمِ عَمَلِيْ وَقَلْبِيْ لِقَبْلِكُمْ سَلِيْمًا وَاَمْرِيْ
دَا اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
لَا اَمْرِيْ كَرْمِيْمِ صَلَوَاتِ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَزْوَاجِكُمْ
مَرَا اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ

وَعَلَى اٰجْسَادِكُمْ وَعَلَى اٰجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ
دُرُكُنَايِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
وَعَلَى غَايْبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ
دُرُكُنَايِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
وَقَضَيْتُ بِرَأْسِيْ عَلَى النَّبِيِّ الْوَسِيْلَةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
سَلَامِ بَرِيْمِ
يَا بِنِ رَسُوْلِ اللّٰهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامِ
سَلَامِ بَرِيْمِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
عَلَيْكَ يَا بِنِ الْحَبِيْبِ الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
بَرِيْمِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
اِيْمَانِ الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
وَابْنِ اِظْلَامِ لَعْنَةُ اللّٰهِ اُمَّةً قَتَلْتَنِيْ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ
بَرِيْمِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
اُمَّةً ظَلَمْتَنِيْ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ
بَرِيْمِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ

قَضَيْتَ بِهِ ^{بِهِ اِيضاً} ~~بِهِ اِيضاً~~ ^{سَلَامٌ بِرَشْمَا} السَّلَامَ عَلَيكُم

يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَاَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

يَا اَصْفِيَاءَ اللّٰهِ وَوَدَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

اَنْصَارِ دِيْنِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ رَسُوْلِ

اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ

الْعَالَمِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي

مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّكْبِيِّ الشَّالِحِ السَّلَامُ

عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ يَا اَبِي اَنْبِيَاءِ

سَلَامٌ بِرَشْمَا اَي ياوران ابي عبدالله

شده بشما

بشما

طَبْتُمْ وَطَابَتْ اَلْاَرْضُ لِلّٰهِ فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفِيهَا

قُوزَا عَظِيْمًا فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ قَا فُوزٍ مَعَكُمْ

فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ قَا فُوزٍ مَعَكُمْ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

وَنُطْقًا لِّطَوُّو ذَرَّ شَارِقٌ وَرَحْمَةً لِّلَّهِ وَ
وَكَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ فِي هَذِهِ نَسِيخًا مِّنْهُ
بَرَكَاتُهُ أَلَا لَمْ عَلَى مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَكَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ فِي هَذِهِ نَسِيخًا مِّنْهُ
عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَاحِبِ السَّوَابِقِ وَالنَّافِ
وَالنَّجْدِ وَوَيْدِ الْكُتَّابِ الشَّدِيدِ الْبَابِ
وَزُورِكَ وَزُورِكَ وَرَأَيْتَهُ كَمَا رَأَيْتَهُ
الْعَظِيمِ الْمُرَاسِ الْكَبِيرِ الْأَسَاسِ سَائِفِ
بُرُوكِ كَرَمِ شَهَادَةِ كَرَمِهِ صَاحِبِ سَائِسِ مَانِ
الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَاسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْكَبِيرِ
أَيُّهَا الْمَوْلَانَا الْمَوْلَانَا الْمَوْلَانَا
الْأَمِينِ أَلَا لَمْ عَلَى صَاحِبِ الشَّهْرِ الْفَضْلِ
أَمِينِ سَلَامٍ بِرِ صَاحِبِ عَقْلِ دَعْوَةِ دَعْوَاتِهَا
وَالطَّوَائِلِ وَالْمَكْرُمَاتِ وَالنَّوَائِلِ التَّلَا
وَعَمَّتَا وَكَرَامَتَا دَعْوَاتِهَا وَرَحْمَتَا سَلَامٍ
عَلَى نَفْسِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَيْدِ الْوَحْدَانِ وَقَالِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَرَحْمَتُهُ

المشركين ووجهي رسول رب العالمين
شركان در صبی و یاسین در ستاوه بر در کرامت
وَرَحْمَةً لِّلَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلَا لَمْ عَلَى مِّنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ
وَرَحْمَتَايَ خُذَا وَرَحْمَتَايَ أَرْبَابِي وَرَحْمَتَايَ أَرْبَابِي
يُحْيِي نَسِيلَ وَأَعَانَهُ بِمِكَائِيلَ وَأَزَلْفَهُ فِي
بِهَرِ سِتَّانِ جَبْرِئِيلَ وَبَارِي وَرَبِّي بِمِكَائِيلَ رَقَبَتِ مَنَزَلِ أَوْفَى
الذَّارِيْنَ وَحَبَاءِ يَكُلُ مَا تَقْرَبُهُ الْعَيْنُ
دَرْدِ وَنَا دَعْوَا كَرَمِهِ وَرَبِّي وَرَحْمَتِي وَرَحْمَتِي
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ
دَعْوَةِ خُذَا بِرَأْسِهِ دَرْدِ أَلَا لَمْ عَلَى مَوْلَانَا
أَوْلَادِهِ الشَّجِيحِينَ وَعَلَى الْأُمَّةِ النَّاشِدِينَ
أَوْلَادِهِ كَرَمِهِ كَرَمِهِ وَرَحْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ
الَّذِينَ آمَنُوا بِالْعَرَفِ وَهُمْ أَغْرَابُ الشُّكْرِ
أَنَا كَرَمِهِ كَرَمِهِ وَرَحْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ
فَوَضَّاعِيْنَا الصَّلَاةَ وَآمَرُوا بِإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ
وَجِبْرِئِيلَ وَرَبِّي وَرَحْمَتِي وَرَحْمَتِي
وَعَزَّوْنَا صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقِرَاءَةَ
دَعْوَاتِهَا كَرَمِهِ كَرَمِهِ وَرَحْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ

خدا
و توت داده

دوینا

المشركين

الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
قرآن سلام بر تو ای پادشاه مؤمنان و
تَعُوبَ الَّذِينَ وَقَّعُوا لَعْنَةَ الْمُجَلِّينَ السَّلَامُ
بر بزرگان دشمنان ای این درخت نندۀ پستان دست و پاستبدان
عَلَيْكَ يَا أَبَا بَاتِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ
سلام بر تو ای درخت خدا سلام بر تو ای چشم خدا خدا
الْبَاطِلِ وَيَدَهُ الْبَاطِلُ وَأَذَنَهُ الْوَاغِيَّةُ
پسندۀ دوست کج ده خدا و گوش شنونده کج ده خدا
وَحِكْمَتُهُ الْبَالِغَةُ وَنِعْمَتُهُ الشَّابِعَةُ
و حکمت برسانندۀ خدا و نعمت نامرشدۀ خدا
السَّلَامُ عَلَى قَسِيمِ الْحِجَّةِ وَالنَّارِ السَّلَامُ عَلَى
سلام بر نعمت کننده هجرت و دوزخ سلام بر
تَعْمَةِ اللَّهِ عَلَى الْأَبْرَارِ وَنِعْمَتِهِ عَلَى الْفَجَّارِ
نعمت خدا بر نیکان و نعمت خدا بر فجار
السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ
سلام بر سید و آقای پرهیزکاران فرمان سلام
عَلَى آخِي سَوْلِ اللَّهِ وَأَبْنِ عَمَلِهِ وَرُوحِ ابْنَتِهِ
بر برادر فرستاده خدا و پسر عمل و دوشهر دختر او

والمثلق

وَالْحَلَاوِقِ مِنْ لِحْيَتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ
و از زنده شده از نو و اصل سلام بر اصل
الْقَدِيمِ وَالْقَرَعِ الْكَبِيرِ السَّلَامُ عَلَى
قدیم و قرع کرامی سلام بر
الشَّمْرِ الْحَجِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
سویۀ بر شده سلام بر ابوحسن علی سلام
عَلَى شَجَرَةِ طُورِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى السَّلَامُ
بر درخت طوبی و سدره المنتهی سلام
عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ وَنُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ وَابْرَاهِيمَ
بر آدم برگزیده خدا و نوح پیغمبر خدا و ابراهیم
خَلِيلَ اللَّهِ وَمُوسَى كَلِيمَ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحَ
دوست خدا و موسی آسمین خدا و عیسی روح
اللَّهِ وَمُحَمَّدًا جَبِيْبَ اللَّهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
خدا و محمد حبیب خدا و کسانیکه پیش از آنها آمدند
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَ
در است کوران و شهادان و نیکو کاران بر تو
حَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا السَّلَامُ عَلَى نُورِ
نیکوان و جماعت رفیقان برده سلام بر نور

الْأَنْوَارِ وَسَبِيلِ الْأَطْفَارِ وَعَنْصَرِ الْأَحْيَاءِ

روشنیها و فرزند اسمی بجان و پس خویان

الْتَّلَامِ عَلَى حَبْلِ اللَّهِ الْمُنِيرِ وَجَنَّةِ الْبَكِينِ

سلام بر رهبان حکم خدا در جلوی فرورگرفته خدا

وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرَّكَاتِهِ التَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ اللَّهِ

در رحمتی خدا و برکتهای پندارشان سلام بر امین خدا

فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ بِالْمَرْعِ وَالْقَيْمِ

در زمین خدا و خلیفه خدا و حاکم بچشم خدا و پندار

بِدِينِهِ وَالْمُهَيِّمِ مِنْ حِكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ بِكُنْيَتِهِ

برین خدا بگت خدا و عمل کننده بکتاب خدا

أَخِ الرَّسُولِ وَفَوْجِ النَّبُولِ وَسَيْفِ اللَّهِ

برادر رسول و شوهر نبول و سیمت خدا

السَّوْلِ التَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالِ

گوشه شد سلام بر صاحب دلنما

وَالْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُتَجَرِّاتِ الْقَاهِرَاتِ

دشمنهای ظاهر بودا و مجتهد علیه کسند

وَالْبُحْرِ مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي تَحْكُمِ

درجات و چنده از هلاکات آنست که یاد کرده خدا در حکم

الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى وَإِنَّهُ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لِلدُّنْيَا

آیات قرآن پس گفته خدا سلام و در کتاب او در لوح محفوظ نزد

لَعَلِّي حَكِيمٌ التَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

بر رحمتی پندارشان کرد است سلام بر اسم خدای پندارنده

وَرَجْمِهِ الصَّيْحِ وَجَنَّةِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةِ اللَّهِ

روی خدا که در کشتی پندارنده و جلوی او که پندارنده و رحمت

وَبِرَّكَاتِهِ التَّلَامُ عَلَى الْحَجِّجِ اللَّهِ وَأَوْصِيَانِهِ

در برکتهای خدا بر پندارنده و سلام بر جیمای خدا و اوصیایان او

خَاصَّةً اللَّهُ وَأَصْفِيَانِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمْنَانِهِ

خاصان خدا و برکندگان او و خلصان و پنداران

وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرَّكَاتِهِ قَصْدُكَ يَا مَوْلَايَ

در رحمت خدا و برکتهای پندارنده قصد کرده ام ترا ای قائم

يَا أَمِيرِ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ زَائِرًا غَارًا فَاجْتَمِعْ

ای امین خدا و حجت خدا در حجتی زیارت کننده ام و پندارنده

مَوْلِيَا لِأَوْلِيَانِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُنْقَرِبًا

دوستم مردوستان ترا دشمنم مردشمنان ترا نزدیک

إِلَى اللَّهِ بْنِ بَارِئِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي

بجوی خدا زیارت تو پیش خدایت کن مرا نزد خدا در درگاه آن

بجویم

وَدَعَاكَ فِي خَلَاصِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَوَضَاءِ

*بروردن کار خود و خلاص کردن من از جهنم و درو کردن
خواجگی خواجه دنیا و الاخره یعنی دنیا و آخرت
ماجات من و حاجت های دنیا و آخرت*

سَلَامِ اللَّهِ وَسَلَامِ مَلَائِكَتِهِ الْفَرِيقَيْنِ وَ

سلام خدا و سلام فرشتگان زدگان و

السَّلَامِ لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ

و سلام کنان فرست بر کما حقیر ای امیر مؤمنان و

التَّالِخِ قَبْرِ بَعْضِكَ وَالشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِكَ

و کوی اند بفض تو و کوی بند بر سینه تو

صَادِقِ أَمِيرِ صِدْقِ يَوْمِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ

و راست گویند امیر راستی روزی که بر تو باد و رحمت خدا

بِرُكَاةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ جَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ

و بر کنایه ای و کوی می میدهم بر سینه تو پاک و پاکیزه و پاکیزه از

طَهْرٌ جَاهِرٌ مُطَهَّرٌ أَشْهَدُكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ

*صلت کن پاکیزه پاکیزه شده کوی می میدهم ترا از دوست
و ولی رسولی بالکلیغ و الاذاع و اشهد
و دوست رسول خدا بگوشایندی دادا کردی حقرا و کوی میدهم*

اللَّهُ

أَنَّكَ جَبَّ اللَّهُ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ جَبَّ اللَّهُ وَ

بر سینه تو خزان عو خطی و در بر او و بر سینه تو دوست خدا

وَجْهَهُ الَّذِي يُعَذِّبُ مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ

و روی آن چنان رود که آمد بشود و بر سینه تو روی پیوستگی

وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَآخِرُ سُوْلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و بر سینه تو بنده خدا و در آخر سوره او رحمت خدا را و

وَاللَّهِ أَتَيْتُكَ مُسْتَعِينًا إِلَى اللَّهِ مِنْ بَارِيكَ رَاعِيًا

و بران او آدم ترا نزدی چون بنده بودی از بارش در سینه

إِلَيْكَ فِي الشَّقَاعِ أَسْتَعِيثُ بِشَفَاعَتِكَ خَلَا

بوی تو در شقاقت و شفاعت و سزا دارم شفاعت کن که تو

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ مَعُوذًا إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَا

کردن مرا از جهنم بر سینه تو نهاده ام تو از جهنم کزایم

مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي أَحْطَبْتُهَا عَلَى طَهْرِي وَقَعَا

اول گزشت گناه نام که ارشود آنها بر سینه تو نهاده ام

إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةٍ وَرَجَى أَيْتِيكَ اسْتَشْفِعُ

*بوی تو امید دارم رحمت پروردگارم آدم ترا طلب می نمایم
بیت ای مولا ای و تقرب بک ای الله ليقض
بیت ای مولا ای من و نزدی تو بوی خدایم ترا*

فکر کننده ام

بختی

میکنم

يا حي يا قاضي فاشفع لي يا امير المؤمنين الى الله
بب ب م ع ه ت ي ن س ج ح ط ك م ن ر ا و ا ه و شاه شون نود
فاني عبد الله ومولاه وذاتك ولك عند
يسر ويسلكه من بنده خدام و دوستدار تو و زابرتو و هم بر تو
الله القام المحمود والجاه العظيم والشان
خدا جامي ستوده و مرتبه بزرگ و حالت
الكبير والتفاع القبوله الله متصل
بزرگ و شفاعت قبول کرده شده طهارت و پاکی است و است
علي محمد وال محمد وصل على امير المؤمنين
بر محمد و بر آل محمد و رحمت کن بر امير مؤمنان
عبدك الرضي وامينك الاوفى وعمرتك
بنده تو بر کرده و در حق تو که وفا کننده و اوفای
الوثقى ويدك العليا وجنتك الاعلى و
محمّد تو است و دست قدرت بلند تو است و جنت تو که نعمت است
كلمتك الحننى وحنك على الورى و
و کلام تو که نیکوست و رحمت تو است بر بندگان و
صديقك الاكبر وسيد الاوصياء
صفت تو که گشته بزرگ است و آقا و پادشاهان

درکن

وركن الاولياء وعما والاصفياء امير المؤمنين
درکن دوستان است و ستون بر کرده گان امير مؤمنان
ويعسوب الدين وفدق الصالحين وامام
و بزرگ و پشواى دين و پشواى نیکوکاران و امام
الخاصين والمعصوم من الخلل المهتابين
اعضای خاصان و گنبد گشته و ز غلها پاک کرده است از
الزلل المظهر من العيب المشرع من الرشيخ
نورشها پاکیزه از عيب میرا از ريش پاک برادر
يتيك ووصي رسوك البائت على فراشه
پسند تو و وصي تو است و رساله تو بر سر آورنده بر فراشه
والمواهبى له سيفه وكاشف الكرب عن هم
و اهدا کننده او محض خود و بر طرف کننده اندوه از او
الذي جعلته سيقا لنبوته و ايدلر ساء
همسکه کرده اند و او را شير بر اى نبوت او و همچو برالان
وشاهدا على امته و دلاله على حبه
و گواهی بر امت او و در آينهاى بر حبه او
وحاملا لرايته و وقاية لهجه و هاريا
و بردارنده علم او و گنبد آورنده مکان او و در آينها

کننده

لَا مَنَّةَ وَيداً لِيَأْسَهُ وَتاجاً لِرَأْسِهِ وَبِالْبُشْرِ

برای است او دوستی از خدا بدار و تاج بر سر او و در ستره

مِقْنَاناً حَاطِطَةً حَتَّى هَرَمَ جَبُوشَ الشَّرِكِ

پوشی برای سرش و در زوری او تا که زبان شود لشکر کفار بر سرش

يَا ذُنَيْبَ وَأَبَا عَاصِرٍ أَكْرَمَ مِرْلَقٍ وَ

یا ذنوب تو و برهم زو سباه کفر را بفرمان تو و

بَدَلْ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا

بخشد جان خود را در رضایت رسول تو و تو را در دنیا

وَقَفَّاعاً عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ صَلَاةَ

دوست بر نزار بر زوری او پس رحمت فرست خدا بر او و رحمتی

دَائِمَةً بَأَفْوَاهِ نَبِيِّ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَجْهَ اللَّهِ

که همیشه با دهان پیشه سلام بر تو ای صورت خدا

وَالْكَهْفِ الْثَافِ وَالنُّورِ الْعَافِ يَا

و ای تر سوراخ کهنه ای نور محبت بنده ای

سَلِيلِ الْإِطْلَاقِ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنْ سَبَى وَبِتَّ اللَّهُ

فرزند پاکان ای سر خدا بدستگیر ممان من میساز

تَعَالَى ذُنُوباً فَمَا ثَقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا يَأْنِي

تعالی کنایه بسیار است که تخم من گران کرده پشت مرا و پروان

عليها

عَلَيْهَا الْأَرْضَاءُ فَيَحْيِي مِرْاثَتَكَ عَلَى سِرِّهِ وَ

از او که با الله که زمین است و می شود ای سر من که از این کرده تا

أَسْتَرْحَاكَ أَمْرَ خَلْفَتِهِ كَرِيحِ الْوَيْلِ إِلَى اللَّهِ شَفِيعاً

تو که شسته از حق خود را پیش برای من نزد خدا است

وَمِرَّ النَّارِ وَجِبْرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهْرًا فَاغْنِي

و زهرش چمن نجات دهنده و در دنیا پشت دنیا پس

عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيَّتِكَ وَزَاوِيَّتِكَ صَلَّى اللَّهُ

بنده خدا من و دوستدار تو و زاری تو را بر رحمت خدا

عَلَيْكَ بِشَرِّهِ كَعَمَلِ نَارِ الْبَرِّ فِي حَقِّكَ بِخَيْرِ السَّلَامِ

بر تو او بر تو ای پادشاه مومنان بر تو از من سلام

اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَقَبِي لَيْلٍ وَالنَّهَارُ

خدا همیشه ما و آنچه باقی است و ای شب و روز

يَا أَدَا الشُّهَدَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يَا عَاشِقَ

یا آدا شهادت علیها السلام یا عاشق

السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای اباعبدالله سلام بر تو

برتر خود

کنند

من

سلام

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ
ای پسر رسول خدا سلام بر تو ای پسر امان
الْمُؤْمِنِينَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَحْيِيِّينَ السَّلَامُ
مؤمنان و پسر اقای وحی نشان سلام
عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
بر تو ای پسر فاطمه زهرا سیده زنان
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِ
عالمان سلام بر تو ای خون خدا و پسر ثار
وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُورَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ
و فردا در کشته شده سلام بر تو ای خون خدا
ابْنَ ثَارِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُورَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
پسر خون خدا و پسر ای که گشته شده سلام بر تو ای پسر
عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ
بر جانانی که فردا آمده بودند که در تو رفته اند
مُجْتَمِعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
از من همگام سلام خدا ابدی تا آنکه تمام و باقی بماند
وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ الرِّزْوَانُ
و روز ای ابا عبد الله بزرگی بخت بزرگ شد مصیبت

بیش

وَجَلَّتِ الصَّبِيْبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
و بزرگت هست مصیبت بر تو در ما و بر همه اهل
الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي
اسلام و بزرگ گشته و گراننده مصیبت تو در
السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ فَلَعْنُ
آسمانها بر همه اهل آسمانها پس لعنت
اللَّهِ أُمَّةً اسْتَسْتَأْذَنَ الظُّلَمُ وَالْجَوْرُ عَلَيْكُمْ
خدا گروهی را که نماندند مایه ظلم و ستم در شما
أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ
اهل خانه خود را لعنت کند خدا ظلم را که او در کشته شما
مَقَامِكُمْ وَأَزَالَكُمْ عَنْ مَوَاقِعِكُمْ الَّتِي رَتَبَكُمْ
مکان شما و دفع کند شما را از مرتبه خود شما که از برادر
اللَّهُ فِيهَا وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ لَعْنُ
خدا و ستم در میان لعنت خدا گروهی را که کشته شما را لعنت
اللَّهُ الْمُهْتَدِينَ لَمْ يَأْتِكُمْ بِالْمَكِينِ مِنْ قِبَالِكُمْ
خدا گروهی را که ما را کرد کار ما را بدست دادن از کار ما را
بَرِيَتْ إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْلُ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ
بزرگ گشته بودی خدا و بودی شما از ایشان و روز برادران ایشان

از
انزیر و ابی

وَأَتَّبِعُهُمْ وَوَالِيَانَهُمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فِي سَلَامٍ
 و تمام آن نشان دورستان همان ای ای بعد از هر سوره که در مسلم
 لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ خَارَكُمْ إِلَى يَوْمٍ
 آنرا که منع کرده باشا جنگ میکنم هر کس را جنگ کند، شایان روزی
 الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْزَّيَادَةَ وَالْمُرْثَانَ وَ
 قایمیت و لعن کند خدا آل زیاد را و آل مرثان را
 لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي مَرْجَانٍ
 لعن کند خدا بنی امیر را و لعن کند خدا بنی مرجان را
 وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شَيْمًا
 و لعن کند خدا عمر سعد را و لعن کند خدا شمر را
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أَسْرَجَتْ وَكَلْبَتْ وَتَقَبَّتْ
 و لعن کند خدا گروهی را که پند کردند و الحام کردند و تقببت
 وَهَيَّأَتْ لِقِيَانِكَ يَا بِي أَنْتَ وَأَبِي لَقَدْ
 آتات حردا و مهاشنه در رای مفاقد تو در وادوم خدا تو هر چه
 عَظُمَ مُصَابِحِي يَا كَيْ فَاسْتَلَّ اللَّهُ الَّذِي
 بزرگ گشته گروه من در مصیبتی پس سزاوار میکنم از خدا
 أَكْرَمَ مَقَامِكَ وَأَكْرَمَ يَأْتِي أَنْ يَرْزُقَنِي
 گرامی داشته مقام ترا و گرامی داشته هر چه بیاید بر من روزی کند مرا

طبر

طَلَبَ تَارِكًا مَعَ أُمَّامٍ مَصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 طلب کند خون تو یا شایان نصرت شد از اهل بیت
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَلَامُ الْجَمَلِيُّ
 حجر رحمت خدا بر او در حال او خدا را قرار داده
 عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيَا وَ
 نزد خود خوشتر ای بر همت بر تمام حسین در دنیا و در
 الْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي تَقَرَّبْتُ إِلَى اللَّهِ وَ
 اجرت ای ابی عبد الله بر دستگیری من نزدیک شدم به سوی خدا
 إِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَاطِمَةَ
 بسوی فرستاده خدا و بسوی امیر المؤمنین و بسوی ناظر
 وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا مَوْلَانَا يَا بَرَاءَةَ
 و بسوی حسن و بسوی تو بدوستی تو و بدوستی
 مِمَّنْ قَاتَلَتْكَ وَنَصَبَتْ لَكَ الْحَرْبَ وَالْبُرْءَ
 آنکه جنگ کرد از تو و با تو و در راهی کرد با تو جنگ ما و بدوستی
 مِمَّنْ اسْتَسْرَلْنَا سِلَاحًا وَالْجُورَ عَلَيْهِ كَيْفَ
 آنکه یکی بنا کرده بنای عظیم و ستم را بر ستم
 وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ إِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ اسْتَسْرَلْنَا
 و بدوستی مجرم بسوی خدا و بسوی رسول خدا از آنکه یکی بنا کرده

اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى
 اساس اين علم را در كهت بر علم ناي خورده اورده است
 في طلبه وجوز عليك وعلى اشياكم
 درستم خرد و طغيان خود بر شما و بر شيعيان شما
 برئت الى الله واليك منهم وانفرت الي
 پزار كشته بسوي خدا و بسوي شما از شيعيان و نزديك همچو من
 الله ثم اليكم بمواالاتكم وموالات
 خدا پس بسوي شما بسوي دوستي شما و دوستي
 وليكم وبالبراءة من اعدائكم والثابدين
 درستان شما و پيزاري از دشمنان شما در باور اعدايت
 لكم الحرب وبالبراءة من اشبايعهم و
 پاي شما جنگ را و پيزاري از ايمان اشان و
 انبايعهم في سبيل من سالككم وجرى
 پيروان اشان بر سبيل من سالكين با شما و جنگ
 لمن حاربكم وولى لمن والاكم وعدو
 سر آنگاه كه جنگ كردند با شما و دوستم هر كس با شما است و دشمن
 لمن عاداكم فاسئل الله الذي اكرم مني
 هر كس با شما دوستي كند با شما بسؤال كنم خدا كه كرامت مرا

بگویند

بمعرفة قبلك ومعرفة اوليائكم ودر قبي
 سناختن شما و شناختن دوستان شما و در نزدك
 البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا
 پيزاري از دشمنان شما اينكه بگردم با شما در دنيا
 والآخره وان يثبت لي عندكم قدم صدق
 و در آخرت و همچو كرامت دارم و مرا نزد شما قدم راستي
 في الدنيا والآخره واسئلكم ان يثبتني
 در دنيا و در آخرت و بسؤال كنم شما را و بسؤال كنم شما را
 المقام المحمود لكم عند الله وان يرفقي
 بجان مستوره كرامت شما نزد خدا و اينكه روزي كنم
 طلب ثارتي مع ائمة مهدي ظاهر باطني
 عيب خون شما را با شيوای راه ما الله آشكارای مخفوی
 منكم واسئل الله بحبكم وباشان
 از شما و بسؤال كنم خدا را بحب شما و بسؤال كنم خدا را
 الذي لكم عند ان يعطيني بمصابي بكم
 كه از براي شماست نزد كرامت اينكه بخشد مرا پيزاري كردن
 افضل ما يعطي مصابا بمصيبة مصيبة
 بهتر از آنچه مي بخشد مصيبت كرامت را بپيوستن بپيوستن

بپيوستن
 مصيبت

مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَ

که بزرگت آن بود که گشت آن خوشی در اسلام و

فِي جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ

در جمیع آهل آسمانها و اهل زمین خداوند

اجْعَلْنِي فِي مَقَامِ هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ

کردان مرا در مکان آن که نمکان آنکه نیکو رسیده از آن تو

صَلَوَاتٍ وَدَعْوَةٍ وَمَغْفِرَةٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ

درود او و بخششها و آرزوها خداوند از او تو

نَحْيَا نَحْيَا مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَتَمَامَاتُ مَمَامَاتِ

زندگانه را زندگانه محمد و آل محمد و مردمان را اندر تو

مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ إِنَّ هَذَا لَأَكْبَرُ مِنْكُمْ

محمد و آل محمد حسنه او خدا بزرگتر این

هَذَا يَوْمَ تَبَيَّنَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ كَلْبَةَ

این روز که برکت شد با بنو امیه و بنو کلبه

الْأَكْبَادِ اللَّعِينِينَ بِرُّ الْعَزِيزِ عَلَى لِسَانِ

بزرگ لعنت کرده شده بر لعنت کرده شده بر زبان

بَنِيكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ

بجز تو رحمت خدا بر او باد و بر آل او در هر جایگاهی

موقف

وَمَوْطِنٍ وَقَفَّ فِي دِينِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

در جایگاه دین تو که گشت در آن بجز تو رحمت تو بر او

وَاللَّهُ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبِ سَفْيَانَ وَمُعَاوِيَةَ بْنَ

و بر آل او خدا و خدا لعنت کن ابرسفیان را و معاویه را

أَبِي سَفْيَانَ وَيَنْ يَدِينُ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمُ

ابوسفیان را و بر دین معاویه بر ایشان لعنت

اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَأَيِّدِينَ وَهَذَا الصَّيْحَانِ خَيْرٌ مِنْ

لعنت در دست بنی امیه که در این یکی و دیگری عاشق

يَوْمٍ فَرِحَتْ بِهِ الزِّيَادِيُّ وَالْمُرَوَّانِيُّ بَقْتَلِهِمْ

روزگاری که خوشتر گشته بود آل زیاد و آل مروان بقتل آن

الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ ضَاعِفُ

لام حسین را رحمت خدا بر او باد خداوند از او تو

عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ اِنِّي

بر ایشان لعنت کن را از خود و عذاب را خداوند بر ایشان

أَقْرَبُ بِأَيْتِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْطِنِي

نزدیکتر میومم بگویم تو در این روز و در جایگاه من

هَذَا وَأَتِيَامُ حَيَوَاتِي بِإِرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ

اینجا و ایام زندگانه را بپسنداری از ایشان و لعنت

عَلَيْهِمْ وَالْإِثْمَانِ عَلَيْكَ وَالْبَيْتِ عَلَيْهِمْ

سنت کردن بر شایان برستی بپسند تو و آل پیغمبر تو شایان

السَّلَامُ يَصِلُ مِنْ تَبَكُّبِكَ لِلَّهِ ثُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظُلْمٍ

سلام بر خداوند است کن او را ظلم

ظَلَمَ حَوْجِي قَدِّ وَالْحَمْدُ وَإِخْرَافِ لَعْنَةٍ عَلَى

ستم کرد دینی بر آل محمد و آخر تا بگوید لعنت بر او را

ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعَصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتْ

این ستم خداوند لعنت کن جماعتی را که کارزار کردند

الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَابِعَتِ وَيَابَعَتِ

حسین را و او را و دست و پا زد و او را و او را

وَنَابَعَتِ عَلَى قَبْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا

و تا بگوید که در آن بر شستن او خداوند لعنت کن آنها را همه

وَصَدْرُكَ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

سلام بر تو ای ابی عبد الله

عَلَى الْأَذْرَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِيكَ عَلَيْكَ

بر روی چاهایی که فرو آمدند بر تو و در آن تو در آن

مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُمَّ إِنَّمَا بَقِيَتْ قِيَمَةُ اللَّيْلِ وَ

از من سلام خداوند اینست که باقی است از شب

الْبَهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ إِحْرَ الْعَهْدِ مِنِّي زِيَادَةَ

روز و روز از من در این عهد و پیمان زیادت من زیاد است

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ

سلام بر حسین و بر علی بن حسین

وَعَلَى آوَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

و بر آوایان حسین و بر اصحاب حسین

يَكُونُ اللَّهُمَّ خُصْرَاتِكَ أَوَّلَ ظُلْمٍ بِاللَّعْنِ

خداوند دشمنی کن از آن که لعنت کن او را لعنت کن بر او را

مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ أَوْلَاثِمِ الثَّلَاثِي ثُمَّ الثَّلَاثِي

از من و با او را از آن که ستم کن بر او را ستم کن بر او را

ثُمَّ الرَّابِعِ اللَّهُمَّ الْعَنْ تَبَدُّبِ مَعَاوِيَةَ

ستم کن بر معاویه را خداوند لعنت کن او را معاویه را

خَامِسًا وَالْعَنْ عُجَيْدًا اللَّهُمَّ بِنِيَادِ بْنِ رَجَاءٍ

ستم کن بر عجمان را و لعنت کن او را لعنت کن او را

وَعَجْرَةَ سَعْدٍ وَشَمْرَةَ ابْنِ الْبُسَيْنِ وَ

و عجمه را سعد را و شمزه را و ابی بسین را

الزِّيَادَةَ وَالْمَرْوَانَ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِيَكُنَ

زیادت او را و آل مروان را در روز قیامت بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الشَّاكِرُ لَكَ
مترود
مترود

عَلَى مُصَابِهِمُ الْكَلْبُ اللَّهُ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي
بر کرده خود ستایش بر خدا در روزگاری مصیبت من

اللَّهُمَّ ارْزُقْ شَفَاعَةَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
خداوند روزی کن مرا شفاعت امام حسین او را سلام

يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَبَتَّ لِي قَدَمُ صِدْقِ عَيْدِكَ
روز وارد شدن بر تو و تابت کن برای من قدم شایسته نماز تو

مَعَ الْحَسَنِ وَأَصْحَابِ الْحَسَنِ الَّذِينَ بَدَلُوا
با امام حسین و اصحاب او از من آنکه شاکر کرده

مُهْجَتَهُمْ ذُرْوَانَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرِسْمِكَ
مهمانی خود را نزد حسین علیه السلام بر رسم خود

نَمَازِيكَ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا لَكَ الْحَمْدُ
نماز کن ای جبار ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا لَكَ الْحَمْدُ
ای خدا ای جبار ای خدا ای خدا

اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا لَكَ الْحَمْدُ
خدا ای پروردگار دعا ای در نماز کن ای پروردگار

كُرْبَى الْكُرْبَى وَيَا عِيَاثَ السُّعْيَيْنِ
اگر چه اندوهناکان ای پناه دهنده ترا و سر طلبان

وَيَا صِرْحَانَ السُّعْيَيْنِ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ
و ای دروازه سر طلبان و ای که نزدیک است

إِلَى مَنْ جَبَلَ الْوَرِيدَ وَيَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْمَرْءِ
بنویسن از آن که کردن و ای که مایل شود و بنویسد

وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ
و دل او و ای که است در بالا و در پایین

الْبَيْنِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْمَرْءِ
در میان روشن آسمان و ای که رحمت بخشد هر کس را رحمت

اسْتَوَى وَيَا مَنْ جَعَلَ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
استوار و ای که میداند آشوب چنان را و

مَا يَخْفَى الضُّدَّ وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَائِنَةُ
آنچه نهان است در پند و ای که آشوب در میان او نهان

وَيَا مَنْ لَا نَشْتَبِهَ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا
و ای که شبیه نشود بر او آوازه و ای

مَنْ لَا تَغْلِبُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يَبْرُمُهُ
کسیکه غلبه نمی آید از او حاجات و ای کسیکه میرنگازد

الْحَاجُّ الْمَلْحِينُ يَا مَنْ دَرَكُ كُلِّ قَوْمٍ وَبِئْسَ
میانگه سائل کننده من ای درباننده هر قومی سؤ و ای

مَنْ دَرَكُ كُلِّ قَوْمٍ وَبِئْسَ
میانگه سائل کننده من ای درباننده هر قومی سؤ و ای

مَنْ دَرَكُ كُلِّ قَوْمٍ وَبِئْسَ
میانگه سائل کننده من ای درباننده هر قومی سؤ و ای

جامع كل شئ يا اباي القوس بعد
فراهم آورده هر يك و دای پدید آورده لغزشها بود
الموت و امان هوكل يوم في شان يا فاضل
مردن دای آنگه است هر روز در کاری ای پرورد
الحاجات يا مقصر الكرامات يا معطي السؤالا
حاجتها ای زایل کننده گدوها ای عطا کننده خردتها
يا وكي الرغبات يا كافي الهيات يا من
ای بر آکنده حاجتها ای لاکر کارهای سخت ای لایک
يكفي من كل شئ ولا يكف من شئ في
و نیاز میکنم از هر چیزی و بی نیاز نمیکردم از هیچ چیز
السموات والارض استسلك بحجرتي محمد
آسمانها و زمین سسول میکنم از تو محمد
وعلي و يحرفطم تبت نبيك و يحج
و عطا و حق فاطمه و حرم میسر از تو محمد
الحس والحيز فاني بهم اوجه اليك
حسن و حسین پس میسکند من و یاران در آورده ام
في مقام هذا بهم اقول و هم انشقق
در این مقام خردانجا و یاران منسول شده ام و با او حاجت

سپیدم

ایک

اليك و بحققه استسلك وافهم واغفر
بسیز و کن نشان سسول میکنم از تو و سسول میکنم و استسلك
عليك وبالشان الذي لهم عندك و
بر تو و در شکر گوای همان است نزد تو و
بالقد الذي لهم عندك وبالذي
بقد منزلت که بر ما راست نزد تو و آنچه
فضلهم على العالمين وبالسانك الذي
فضیلت دادی و با زبان بر ما لیا ان و با اسمی که بر تو گوی
جعلك عندهم و به خصصتهم دون العالمين
کرداننده او را نزد ایشان و با این خصصی که دادی به ما از
و به ابقتمهم و ابقك فضلهم من فضل العالمين
و با ما هم متاد کرده تا ما و با زود افضل از ما از فضل جهان
حتى فار فضلهم فضل العالمين ان فضل
تا جندی که در فضلشان از فضل جهانان که در فضل
علي محمد و آل محمد و ان تكلف عني و
بر محمد و آل محمد و سسول میکنم از من از من محمد
همي و كبري و تكفيهم الله من امور
بوده و مرا در حق مرا و کار کناری کن برای کار کناری

میکنم

از حاجت

سخت از امور

وَتَقْضَىٰ عَنِّي دَيْنِي وَتَجْبِرْنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ
 وادانگی ازین ترمن مرا و بدل کنی برای من غنا را
 تَجْبِرْنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُعِينِي عَنِ الْمَسْئَلِ إِلَى
 بتدارک مرا از تنگدستی و در نیازمندی مرا از پرسش رسوا ساز
 الْخُلُوفِ وَتَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ مَنَّا
 آرزو کن از دفع کنی از همز اندوه گریه که میسر است
 وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَخُرُوفَهُ مَنْ أَخَافُ
 و شدت آنرا که میسر است از شدت او و غرن و اندوه کسی
 خُرُوفَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ
 از اندوه او و گزند کسی که میترسم گزند او را و حیل کسی
 أَخَافُ مَكْرَهُ وَيَجْعَلْ مَنْ أَخَافُ بَغِيَةً
 میترسم از حیل او و دشمنی کسی که میترسم از دشمنی او
 جَوْزَ مَنْ أَخَافُ جَوْزَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ
 ستم کسی که میترسم از ستم او و تسلط کسی که میترسم
 سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَهُ
 از تسلط آن و حیل کسی که میترسم از حیل او و قدرت
 مَنْ أَخَافُ بَلَاءَ مَقْدَرِهِ عَلَيَّ وَتَرْتَدَّ عَنِّي
 کسی که میترسم بای ترا بردن از برون و گریه رو کنی

از نیازمندی

بیا

کید

كَيْدَ الْكَيْدِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ اللَّهُمَّ مِنْ
 و گزند کرمکاران را و حیل حیلوران را خداوند کسی
 أَرَادَنِي لِيُؤْتِيَ قَارِدَهُ وَمَنْ كَانَتْ فِي قَلْبِهِ
 اراد کند بمن بدی سواراده کن او را بید کسی که گزند مرا
 وَأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ
 و بگردان از من گمراهی او را و حیل او را و بدی او را
 وَأَمَانِيَّةً وَأَمْنَعَهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَتَى
 و در دشمنی او را و ایمن دار او را از من هر بدی که خواهی کرد
 شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبِرُهُ
 خواهی خداوند با زودار او را از من مستیاج که در گزند
 بِسَبَبِ لَيْلٍ لَا تَسْنُ وَيُفَاقِدُ لَيْلَهَا وَسَيِّئِ
 به علایق که بپوشاند او را در هر کسی که نهدی راه او را
 لَأَعْفَابِيهِ وَذَلِّ الْأَعْرَبُ وَبَسْكَتِ الْأَجْبَرُ
 شفا بخش او را و بگردانی که بدل بیزت نماید و در عجز او را
 اللَّهُمَّ أَصْرِبْ بِالذَّلِّ نَصَبَ عَيْنِي وَ
 خداوند بزین خوار ساز مرا و در عجز او را
 أَدْخُلْ عَلَيَّ الْفَقْرَ مَنزِلَهُ وَالْعِلَّةَ
 داخل کن بر او مستیاج را در منزل او و ناخوشی

بسر کردن او را

او را

و به دردی

تدارک کنی آنرا

وَالشَّمِّ فِي بَدَنِهِ حَتَّى الشَّغْلَةَ عَنِّي يَسْغُلِ

و شامی را در کار بدو آید و دردی در او از من بشغلی

شَاغِلٌ لَأَفْرَاحَ لَهُ وَأَنْتَ ذِكْرٌ عَمَّا نَسِيْنَا

از یاد او که نشاطی برای او و فراموشی کردی آن را از آنچه فراموش کردی

ذِكْرَكَ وَخَدَّ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ

از یاد خود و فراموشی کردی او را و چشم او را و زبان او را

وَيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبَهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَ

و دست او را و پای او را و دل او را و همه اعضا را بر او

أَدْخَلَ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ الشَّمِّ وَلَا

داخل کن بر او در همه این حالات شامی را و در

تَشْفِيهِ حَتَّى جَعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا

شفا او را تا کردی آن را برای او شغلی که باز دارد او را

بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَالْقَبِي بِالْكَافِي

بیت و مثل از من و از یاد کردن من و کفایت کن مرا از یاد کردن

مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا

که کفایت میکند مرا بخیر از تو پس هر کس که تو را کار کند از کفایت

كَافِي سِوَاكَ وَمَقْرَحٌ لَأَمْقَرِحِ سِوَاكَ

کارگر از تو بخیر از تو و ای گماننده که نیست گماننده بخیر از تو

وَمُعَيْتٌ لَأَمُعَيْتِ سِوَاكَ وَجَارٌ لَأَجَارَ

و فریاد پس که نیست فریاد پس غیر از تو و دانا و دهنده بخیر از تو

سِوَاكَ حَابَسٌ كَانَ رَجَاؤُ سِوَاكَ وَمُعَيْتُهُ

خیر از تو و گرفتار کسی که باشد امید از غیر تو و فریاد پس

سِوَاكَ وَمُعَيْتُهُ سِوَاكَ وَمَقْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ

خیر از تو و فریاد پس از غیر از تو و دانا و دهنده بخیر از تو

وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَأُ إِلَى عَيْزِكَ وَمَنْجَاؤُ مِنْ

و گرفتاری او و پناه بردن او بسوی خیر تو و دستگیری او از

مَخْلُوقِ عَيْزِكَ فَانْتَ تَشْفِي وَرَجَائِي وَمَقْرَعِي

مخلوق خیر از تو پس تو شفا میدانی و امید منی و دهنده منی و پناه

وَمَهْرَبِي وَمَلْجَأِي وَمَنْجَاؤِي فَإِنَّكَ تَشْفِي

و گرفتاری منی و گرفتاری منی و دهنده منی پس تو شفا میدانی

وَيْتِي وَتَسْكِينِي وَتَسْكِينِي وَتَسْكِينِي وَتَسْكِينِي

بیت و تسکین منی و تسکین منی و تسکین منی و تسکین منی

إِلَيْكَ وَأَنْتَ تَسْكِينِي وَأَنْتَ تَسْكِينِي فَاسْأَلْ يَا

بیت تو و تسکین منی و تسکین منی و تسکین منی پس تسکین از تو

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ

اینها ایخدا پس ترا ستایش و ترسبت پس

ناب و دهنده

و گرفتاری منی

و شغلی

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ وَ اَسْتَعِيْزُ بِكَ فَاسْتَلِكْ
 بسو سویت شکایت کردن من در توبه مذکوره است پس سؤال
 يَا اللّٰهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ اَنْ يُّصَلِّىَ عَلٰى
 ای خدا بجز محمد و آل او ایستد رحمت کن بر
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْتَفِ عَنِّيْ عَنِّيْ وَ كَرِيْ
 محمد و ایستد زایل گرداند از من عیب او اذوه مرا چون
 فِيْ مَقَابِرِ هٰذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّيْكَ هَمِّيْ
 در مایه قامت من اینجا همچنانکه زایل کردی از من غم خود را
 وَ عَمَلِيْ وَ كَرِيْبِيْ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّ
 و عمل او را و دشمن او را و دفع کردی زاده هول دشمن من
 فَ اَكْفِ عَنِّيْ كَمَا كَشَفْتَ عَنِّيْ وَ فَرِّجْ
 پس زایل کن از من همچنانکه زایل کردی زاده و کشای
 عَنِّيْ كَمَا فَرَجْتَ عَنِّيْ وَ اَلْفَنِّيْ كَمَا كَفَيْتَهُ
 از من چنانکه کشیدی زاده و کار کردی من همچنانکه کار کردی
 وَ اصْرِفْ عَنِّيْ هَوْلَ مَا اَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَوْتِيْ
 و بگردان از من ریش آنچه میترسم شت او را و شقت
 مَا اَخَافُ مَوْتِيْهِ وَ هَمِّيْ مَا اَخَافُ هَمِّيْ لِيْ
 آنچه میترسم شقت او را اذوه آنچه میترسم اذوه او را بپا

مَوْتِيْهِ عَلَيَّ نَفْسِيْ مِنْ ذٰلِكَ وَ اصْرِفْ بَعْضًا
 نفی بر نفس من از این است و بر گردان از من بعضی
 حَوَائِجِيْ وَ كَفَايَةً مَا اَهْتَمُّ بِهَا مِنْ اَمْرِ
 حاجت های مرا دفع نمودن آنچه نگرانم دارم و زکات
 اٰخِرَتِيْ وَ دُنْيَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ يَا اَبَا
 آخرت من و دنیاى من ای امیر مومنان و ای ابی
 عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْنَا مَوْجِبِ سَلَامِ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيَ
 عید الله بر شما باد از من سلام خدا همیشه باد و کبریا
 اَللّٰلِىْ وَ اَلْهَارِ وَ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِحْرًا لِعَهْدِيْ
 شب و روز و کبوده این زیارت خدا خرد
 مِنْ زِيَارَتِيْ كَمَا وَاَلَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِيْ وَ بَيْنَكَ
 از زیارت شما و جدا ننهد خدا میان من و شما
 اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ حَيٰتِيْ مُحَمَّدٍ ذُرِّيَّتِهِ وَ
 خدا و خدا زنده در مرا بزاده کاف محمد و آل او و اولاد او
 اَمْنِيْ مِمَّا تَهْتَمُّ وَ تَوْفِقِيْ عَلٰى مَلِيْئِهِمْ وَ
 بپران مرا بپردن همان و کبر جان مرا بپردن همان
 اَحْسِرْ فِيْ زَمْرَتِهِمْ وَ لَا تَقْرَبْ نَفْسِيْ وَ نَفْسَهُمْ
 و محسور کن مرا در گروه ایشان و جدا مگردان من و ایشان

بشیران

طَرَفَةَ عَيْنَيْهِ ابْدَانِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا امِيرِ

بگذرد بر میزون چشم برگز در انجان و انجان ای شاه

المُؤْمِنِينَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اتَيْنِكَ

مؤمنان ای ابی عبد الله آدم نما

زَائِرًا وَمُنْجِبًا لِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَجَاءً لِي بِحَقِّكَ

زیارت کننده و نجات دهنده بسوی خدا پروردگارم و رجوع کننده

إِلَيْهِ بِحَقِّ مَا وَسَّعْتُ عَلَيْكَ إِلَى اللَّهِ

در حق که روا و تو بودم بشما و شفاعت کننده بسوی شما در حق خدا

فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعْ لِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ

در حاجت خودم اینجا شفاعت کن مرا این حاجت منی مرشاد

الْمَقَامَ الْحَمِيدَ وَالْجَاهَ الْوَجِيدَ وَالْمَنْزِلَ

مقامی استوار و جایگاه راوی یافتنی و منزلت

الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِيَّاهُ أَنْفَلِكُ عَنْكَ مُنْتَظِرًا

بلند است و شفاعت برستی که من بگردم از نزد شما منتظر

لِشَجْرِي الْحَاجِبِ وَقَضَائِيهَا وَبِحَاجَتِي مِنَ اللَّهِ

مرحوم حاجت را و قضای او را و در آمدن او را و در حق خدا

لِشَفَاعَتِكَ لِي إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أُخِيبُ

شفاعت کردن شما مرا نزد خدا در این حاجت منی مرا امیدوارم

وَلَا يَكُونُ مِنْ قَلْبِي مُنْقَلِبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ

و نیست برگشتن من از قلبت بازگشتی زان آن امید می که من

مُنْقَلِبًا مِنْ قَلْبِكَ رَاجِعًا مُنْقَلِبًا مُنْجِبًا

بازگشتن من از قلبت بازگشتی بازگشتی و نجات دهنده

لِي بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعْ لِي إِلَى اللَّهِ

برای من در حقش همه حاجت های من و در حق خدا که مرا نجات

أَنْفَلِكُ عَلَيَّ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

باز بگردم بر آنچه خواست خدا و نیست هر کس و نه نیروی منی

إِلَّا بِاللَّهِ مَقْضِيًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلِحًّا ظَهْرِي

که بسوی تو خدا و الله است ام کار خود را بسوی خدا امیدوارم

إِلَى اللَّهِ وَمُنْجِبًا لِي إِلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ

و که من بسوی خدا و است که تو را کرده ام رضاء و مگویم بسوی

اللَّهُ وَكَلِمَةَ سَمِعَ اللَّهُ لَنْ نَدْعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ

خدا و کلمه ایست که من از خدا بگویم که منم و منم

اللَّهُ وَرَدَائِكُمْ مَا سَادَتْ فِي مَشْهُرِ مَا شَاءَ

خدا و غیر من ای آنگاه من منی می آید و که خود

رَبِّي كَانَ وَعَالَمِي لَا يَكُونُ وَلَا حَوْلَ وَلَا

پروردگار من شد نیست و آنچه خودم را بخت شده و نیست هر کس

بسته

لَا تَقْعُ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْعِبْكَ اللَّهُ وَلَا جَبَلَهُ
بیت قرآنی که توفیق خدا بمانند بسیار همکاران
اللَّهُ احْرَأَ الْعَهْدِ مَعِيَ إِلَيْكَ كَمَا انصرفت
این رسیدن مرا خدا آخر رسیدن من بوی شما با ذکر دیدم
يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ
ای آقای من ای امیر المؤمنین و ای صاحب اختیار
وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي
و تو ای ابی عبد الله ای آقای من و سلام من
عَلَيْكَ مُنْصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَوَاللَّهِ
بر شما پیوسته مادامیکه پیوسته اند شب و روز
ذَلِكَ إِلَيْكَ كَمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكَ سَلَامِي
این سلام بوی شما نیست باز بسته از شما سلام من
أَنْشَاءُ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ
اگر خواسته خدا و در حق تو دعا کنم بخواند این را
وَيَفْعَلُ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ جَبَدٌ أَنْفَلَيْتُ يَا سَيِّدِي
و کند پس درستی که او ستوده و زکوة با ذکر دیدم ان شاء الله
عَنْكَ نَائِيًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا زَائِعًا لِلْجَاهِ
از شما نائیه است که با ذکر کردم مر خدا را شکر همه و از او مر...

عز

عَيْرَ لِي وَلَا قَانِطٍ إِلَيْهَا عَائِدًا زَائِعًا إِلَى
نه با پرس و نه امید روح نمانده عود کننده با کورده
زِيَارَتِكَ قَبْرًا عَابِدًا عَيْبًا عَنْكَ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ
زیارت شما نه روگردان از شما و نه از زیارت شما
بَلْ رَاجِعٌ عَائِدًا بِإِشَاءِ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
بلکه رجوع کننده با اراده اگر خواهد خدا و نیست قدرت و توان
إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكَ وَالِي
که چونم خدا ای آقایان من خورشید و در بوی شما و زیارت
زِيَارَتِكَ كَمَا مَعْدَانٌ زَهْدٌ فِيكَ وَبِعِي
زیارت شما بد آنکه رغبتی نمودند در شما و در
زِيَارَتِكَ أَهْلُ الدُّنْيَا مَا لَجِئْتُمُ اللَّهَ تَعَالَى
زیارت شما مردم دنیا من امید فرود مرا خدا را
رَجَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكَ إِنَّهُ قَرِيبٌ
امید دارم و از آنچه از تو دارم از برای کنن نمازت که او
مُجِيبٌ جَوَابًا مَقْدَرًا مِنْ بَابِ تَعَالَى اسْتَشْهَدُ
چون جواب مرا مقدر من بپایستگی استشهد
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
با ذکر نیست غیر خدا و که کلمات نیست شرک را در او و که...

بی

نزدیک

میدم

اِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

وَعَلٰى اٰلِهِ وَسَلَّمَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ
بگو محمد بنده است ورسول او است خداوند ارحم الراحمين

وَالْمُحَمَّدِيْنَ اَنَّ السَّلَامَ
وَالسَّلَامُ

عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَوْضِعِ
بر شما ای اهل بیت نبی و محل

الرِّسَالَةِ وَتَحْتَفِ الْمَلَائِكَةُ وَمَهْطِ
پیشانی و محل آمدن و زمین فرشتگان و محل نودان

الْوَجْهِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخَزَانَ الْعِلْمِ وَ
درمی آبی و قرارگاه رحمت خدا و خزانة علم خدا

مُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأَصُولَ الْكِرَامَةِ وَفَادَةَ الْأُمَمِ
و صفا نجات برداری در شبهای که های خداوند گدازان

وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْأَنْبَارِ وَدَعَائِمَ
و اولیای نسیب و اصل معین کاران و ستونهای

الْأَخْيَارِ وَسَائِةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ
معین کاران و تکیه گاه معینان و ستونهای شهرها

وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسَلَامَةَ
و درهای ایمان و امین ای مادی زمین و نوزادان

در خانه نبی

التَّيِّبِينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَغَيْرَهُ خَيْرًا

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
پنجشنبه در برکتها و بهترین و خوشتر برکتها

عَلَى أُمَّةٍ الْمُهَدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَانِ
بر مشایخ راه هدایت و چراغهای تاریکی و نشانها

النُّجَى وَذَوِي الشُّعْبَى وَأَوْلِي الْحِجَى وَكُهْفِ
بر بزرگاری و صاحبان عقل و ارباب برکت و پناه

الْوَدَى وَوَرِثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى
بر مستحقان و وارثان سبع مغربان و مثل نبی خدا

وَالدَّعْوَى الْحَسَنَى وَحُجَّ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ
و دعای نیکو و حجتی خدا بر اهل

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ
دنیا و اهل آخرت از همان گذشته و بر شما رحمت خدا

وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى حَمَلِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَ
برکتها و سلام بر آنها که حمل معرفت خدا و

مَسَاكِينِ بَرَكَاتِهِ اللَّهُ وَمَعَادِرِ حِكْمَةِ اللَّهِ
مساکین برکتها خداوند و قرارگاه حکمتهای خداوند

راه

برکتها

التَّيِّبِينَ

وَحَفَظَهُ سِرًّا لَّهِ وَحَمَلَهُ كِتَابَ اللَّهِ وَأَوْصِيَهُ
وَكَيْفَ يَكُونُ رَأْيُكَ مَعَا وَرَوَى لَكُمْ كِتَابَ هَذِهِ هَي
بِسْمِ اللَّهِ وَذُرِّيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَىٰ آلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَأَلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَىٰ الدُّعَا إِلَى اللَّهِ وَالْأَدْلَاءِ عَلَىٰ مَرْضَا
اللَّهِ وَالسُّؤْفَرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالثَّامِينَ
فِي حَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْجِيدِ اللَّهِ
وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمَكْتُمِينَ
الَّذِينَ لَا يَسْفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِ
يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَىٰ

السُّؤْفَرِ

وَعَلَىٰ

الْأَيْمَانِ الدُّعَا وَالْفَادَةَ الْمُدَاةَ وَالشَّادَةَ وَاللَّوَالَةَ
وَالذَّادَةَ الْجَمَاءَ وَأَهْلَ الذِّكْرِ قَاوِلِي الْأَمْرِ
وَبَيْتِهِ اللَّهِ وَخَيْرِيهِ وَخَيْرِيهِ وَعَيْنِي عَلَيْهِ
وَحُجَّتِي وَصِرَاطِيهِ وَنُورِي وَبُرْهَانِي وَمَدِينِي
اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَعَلَىٰ

مَدَاوِدَ

وَعَلَىٰ

الْمُرْتَضَىٰ سَلَامُهُ الْهَدَىٰ وَدِينُ الْحَقِّ

برگزیده او که رسیده او را به راستی و دین درست

يُظَهِّرُهُ عَلَى الدِّينِ كَلِمَةً وَلَوْ كَرِهَ الْغَافِلُونَ

تا غالب گرداند بر همه دینها و هر چند کوه چندان آید

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدِينَ

و گواهی میدهم که شایسته میباشند و حقان بر راه حق میباشند

الْعَصُومُونَ الْكَرِيمُونَ الْمُفْرَجُونَ

نگاهداران پرهیزگاران گرامی و پرهیزندگان بزرگواران

الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطَهَّرُونَ

پرهیزکاران راست گویان برگزیدگان فرزانان داران

اللَّهُ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِ الْعَالَمِينَ يَا أَرَادَنَّهُ

خدا را از کاران برادران بر آید اینها را از عمل سنگین با ما را در کار

الْقَائِمُونَ بِكَلِمَاتِهِ اصْطَفَاكُمْ بَعْدَ الْبَرِّ وَالْبِرِّ

رسیدگان بکارهای نیکو برگزیده شما را برای عمل خیر و نیکو

الْغَيْبِ وَالْخَائِرِ كَرِيمٌ وَأَجْنَابُكُمْ يُفَدِّدُكُمْ

برای عمل خیر و خیر شما کرده و شادان را از خود دور کرده و شادان را

وَأَعْتَمَرَكُمْ يَهْدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَالْحَقِّ

و نغز کرده شما را به هدایت خود و خاص کرده شما را بر حق و برگزیده

تبار

شما

نور

لِنُورٍ وَأَيْدٍ كَرِيمَةٍ وَرُوحِهِ وَرَضِيكُمْ خُلَفَاءَ

نور خود و نور کشیده شما را بر روح خود و پسندید شما را از خلیفان

فِي أَرْضِهِ وَبِحُجَّتِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْصَارِ اللَّهِ

در زمین خود و حجتها بر آفریدگان خود و برای پرهیزگان حق

وَحَفَظَةَ لَيْسَ وَخَيْرَةَ لَعَلَّهِ وَمُسْتَوْدَعًا

و نگاهدارندگان را از خود و مومنان در دامن علم خود در امان داران

لِحُجَّتِ مَنْبَاهِ وَتَرَاجِمَةِ لَوْحِهِ وَأَرْكَانًا

برای مکتب خود و زینت سنگین و وحی خود و ستونهای

لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْفَتِهِ وَأَعْلَامًا

یکایک برای خود او که ایمان بر مملکت خود در نشانیهای

لِجَارِدِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَآيَاتٍ عَلَى صِرَاطِهِ

برای بگردان خود در زمین سنگین و نشانی خود را در جهانها

عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلَّةِ وَأَمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ

نگاه داشت شما را خطا از گمراهی و ایمن کرد شما را از دشمنان

طَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ

پاک کرد شما را از آلودگی و دور کرد از شما رجز را

أَهْلَ الْبَيْتِ فَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا عَظِيمًا جَلِيلًا

اهل خانواده و پاک کرد شما را پاک کرده کرد و پارسا پارسا

اورا
بزرگ شمرده است

وَأَلَمْ نُنشَأْكُمْ مِنْ نَارٍ وَتَجَدَّكُمْ لَكُمْ مَاءً وَأَدْمَعْتُمْ لَكُمْ
وَبَرَكْنَا كُرْسِيَّ دَاوُدَ إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا دَاوُدَ إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا
وَوَكَّلْنَاكُمْ مِثْقَالَ نَجْمَةٍ وَأَعْطَيْنَاكُمْ حَقَّقًا طَاعِنًا
وَنَاصِيَةً كَرِيمًا إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
وَوَكَّلْنَاكُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ
وَضَرْبَتِمْ كَرِيمًا إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَدَلْنَاكُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَسَبَّحْتُمْ
وَدَرَّ شَيْءٌ مِنْ عَزَائِمِ حُزْرٍ وَرَأَيْتُمْ فِيهِ وَصَرَّوْهُ
عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي حَيَاتِهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَ
رَأَيْتُمْ شَأْنًا رَاسِدَةً فِي رَأَاهِ وَأَيَّامًا مَبْنِيَةً
أَتَيْتُمُ الرِّكَوَةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْعُرْفِ وَأَنْتُمْ
وَأَدَّيْتُمْ زَكَاةً رَاوِدَةً وَرَأَيْتُمْ بِرَحْمَتِنَا
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
أَنْزَلْنَا فِيهِ وَجَاهِدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
أَعْلَسْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ قَرَأْتُمْ وَأَقَمْتُمْ
أَسْكَرًا كَرِيمًا وَبَيَّنْتُمْ قَرَأْتُمْ وَأَقَمْتُمْ

ذَكَرْنَا

حُدُودَهُ وَكَثَّرْنَا لَكُمْ شَرَفَ آخِرَةِ حِكْمَةٍ وَ
صِدْقِي إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
سَنَّتُمْ سُنَّتَهُ وَصَحَّفْنَا فِي ذَلِكَ مِنْهَا إِلَى الرِّسَالَةِ
فِي كُلِّ أُمَّةٍ مِنْكُمْ إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
وَسَأَلْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ
وَكَرِيمًا نَبِيًّا إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
مَنْ مَضَى فَارْتَأِبْ عَنْكُمْ مَا رُبِّقَ وَاللَّيْلُ
بِهِ كَرِيمًا نَبِيًّا إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
لَكُمْ لِحَقِّ وَالْمَقْصُورِ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٍ
شَاهِدٌ بِحَقِّكُمْ وَبِهِ كَرِيمًا نَبِيًّا إِذْ يَبْسُطُ سِتْرَهُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَنَزَّلْنَا
وَأَحَقَّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
وَأَحَقَّ بِشَأْنِهِ فِي مَقَامِهِ وَرَأَيْتُمْ فِيهِ وَصَرَّوْهُ
أَهْلَهُ وَمَعْدِنَهُ وَبَيَّرْتُمْ الشُّعْبَ عِنْدَكُمْ وَ
أَهْلَ حَقِّكُمْ وَرَأَيْتُمْ فِيهِ وَصَرَّوْهُ
آيَاتِ الْخَالِقِ الْحَكِيمِ وَجَاهِدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
بَارِكْتَ فِي رُؤْيَاكُمْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَقَصَلِ الْخَطَابِ عِنْدَكُمْ وَآيَاتِ اللَّهِ لَكُمْ
دَرْقِي مِثْلَ حَقِّكُمْ وَرَأَيْتُمْ فِيهِ وَصَرَّوْهُ

او

وَعَلَّمَكُمْ فِيكُمْ وَتَوُونَ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ

و اسوالات برضه از جن است و بر خدا و بران خدا پیش است

وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مِنَ وَالْأَلَمُ فَقَدْ دَلَّ

و امر خدا بسوی است هر که درستی کند با ما پس همین است

اللَّهُ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ

خداست و هر که دشمنی کند با ما پس دشمنی کرده با خدا و هر که

احْتَكَمَ فَقَدْ احْتَكَمَ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ انْبَغَضَكُمْ فَقَدْ

دوست است با ما پس دوست خداست و هر که دشمنی کند با ما پس دشمنی

انْبَغَضَ اللَّهُ وَمَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ

دشمنی است و هر که چنگ در محبت سازد بر ما چنگ زده است

بِإِلَهِكُمْ السَّبِيلَ الْأَعْظَمَ وَالصِّرَاطَ الْأَقْوَمَ

بیت خدا شما بد راه بزرگ خدا و راه راست خدا

وَشُهَدَاءُ ذُرِّيَّتِهِ وَالنَّبِيَّاتِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ

و گواهان خانه نبی و انبیا و پیغمبران خانه امرت

وَالرَّحْمَةَ الْمَوْصُولَةَ وَالْآيَةَ الْمَخْرُوجَةَ وَ

در محبت هم پیوسته و علامت بزرگ خدا و

الْأَمَانَةَ الْخَفِيَّةَ وَالنَّبَاتَ الْمُبْتَلَى بِهِ

امانت خدا که نه در دیده است و در کجا بیگانه گشته است

در

الْإِنْسَانِ مِنْ تِلْكَ فَقَدْ حَجَى وَمَنْ لَمَّا كَلِمَ

مردمان را هر که آمد در آن در او پس حکایت است و هر که با ما

هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْعُونَ

جدا گشته بسوی خدا میخوانید و با ما میخوانید و در او بر او

بِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تَسْلُبُونَ وَيَأْمُرُ بِتَعْلُونِ

در او و انبیا و انبیا میخوانید و بر او ایمان می آورده و با ما امر می کنید

وَالسَّبِيلِ بِرُشْدُونَ وَيَقُولُ بِتَعْلُونَ

و بسوی راه او ارشاد می کنید و گفته او حکم می کنید

سَعِدَ وَاللَّهُ مِنَ وَالْأَلَمُ وَهَلَكَ مِنْ عَادِلِكُمْ

سعادت شده بر شما هر که دوست است و جفاک شده بر ما هر که دشمن

وَنَابِ مِنْ حُجَّتِكُمْ وَصَلَّ مِنْ غَارِ قَبْلِكُمْ

و نایب شده بر ما هر که کار کرد شمارا و گواه شده بر ما از شما شده است

وَفَارَ مِنْ تَمَسُّكِكُمْ وَأَمِنْ مِنْ تَجَا إِلَيْكُمْ

و رستگار شده بر ما هر که چنگ زد بر ما و امن شد که نایب او بسوی ما

وَسَلَّمَ مِنْ صِدْقِكُمْ وَهَدَى مِنْ اعْتَصَمَ

و سلامت یافت بر ما هر که صدق کرد و شمارا در محبت است هر که چنگ زد

بِكُمْ مِنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْحَبَّةُ مَا وَبَهُ وَمَنْ

بیتا هر که متابعت کرد شمارا پس بیت ما می آید و هر که

شامت

باز

خَالَفَكُمْ فَالْتَأَمُّوهُ وَمَنْ جَدَّ كَافِرًا
مخالفت کند شما را پس پیش چیده قرارگاه است و چه بگوید شما کافر
 وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكًا وَمَنْ دَعَاكُمْ
و هر که جنگ کرد با شما مشرک است و هر که دعوت کرد شما
 فَهُوَ فِي اسْفَلِ دَرَجَاتِ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدَانِ
پس او است در پایین ترین جای جهنم گواهی میدهد بر شما
 هَذَا سَابِقُ لَكُمْ فِي مَا مَضَى فَجَارِ لَكُمْ
اینکه پیش از این است برای شما و آنچه پیشتر گذشته و عاریت برایتان
 فِي مَا بَقِيَ وَإِنْ أَنْزَلْنَاكُمْ وَنُورَكُمْ وَ
در آینده و در پیشگاه روحهای شما و بر تو نور شما و
 طِينَتَكُمْ وَأَوَّلَ طَابِتٍ وَطَهْرَتِ بَعْضُهَا
لینت شما کیمیت و حال فرستوست و کیمیت بعضی از آنها
 مِنْ بَعْضِ خَلْقِكُمْ اللَّهُ أَنْزَلَ لَكُمْ لِيُجْعَلَ لَكُمْ
از بعضی آفریده است شما را خدا نوری پس که بگویند شما
 بَعْرِيَّةً مُخَدَّفِينَ حَتَّىٰ مِنْ عَلَيْنَا بِكُمْ
بهر شیخ از اعاظم کنند تا آنکه رفت نهاد در پیشگاه
 فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ إِذْ رَأَى اللَّهُ أَنْ تَرْعَىٰ وَتَذَلَّ
پس کرد نهاد شما را در بیوتی که مقرر فرموده آنرا عند باشد و ذکر کرد

فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صُلُوبًا عَلَيْنَا كَمَا
در آنها نام خدا و کرد اندر دو دایمی را بر شما و
 مَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَا يَنْبَغُ طَبِيعًا لِحُلْفَانَا وَطَهْرًا
بند مخصوص کرد ما را این از دوستی شما نیکو برای او شد و
 لِأَنْفُسِنَا وَتَرْكِيَةِ لَنَا وَكَفَارَةِ لَدُنُونَا
برای جانهای ما بگریز کرد برای ما و کفاره برای ما است
 فَكُنَّا عِنْدَ مَسَلِينِ بَقُولِكُمْ وَمَعْرِفَتِ
پس بودیم ما نزد خدا کردیم کان فضیلت شما و ستایشگان
 بِصِدْقِنَا إِذَا كُنَّا قَبْلَ اللَّهِ كَمَا أَشْرَفَ مَجَلِ
بیادداشتن ما شمارا پس است خداست شما بهترین محل
 الْمُكَرَّمِينَ وَأَعْلَىٰ مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ
گرامی در ستگان و بالاترین منزلت های مقربان و
 أَنْزَلَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ
بندرتن درجاتی پیغمبران در جا که با یکدیگر نمی پیوندد
 لَأَحْوٍ وَلَا يَقُومُهُ قَائِمٌ وَلَا يَلْبَسُهُ سَابِقٌ
نمی پیوندد و زیاده نمیکند بر آن زیاده کننده و نمی بپوشد او را
 وَلَا يَطِيعُ فِي ذُرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّىٰ لَا يَبْغَىٰ
و طمع نمیکند در ذرات حق او طمع در زمین تا آنکه تا نماز

میشی بزیاده

مَلَكٌ مُّقْرَّبٌ وَلَا يَجُوزُ مِنْ سِوَا وَلَا صِدْقٌ

در شسته و شب اینه و نه سیمین و نه سلسی و نه سبار و نه سینه

وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَرِيٌّ

و نه شهیدی و نه عالمی و نه جاهلی و نه دریتی

وَلَا فَاحِشٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ

و نه صاحب فضیلتی و نه مؤمن شایسته و نه فاجر کلی

طَالِحٌ وَلَا جَسَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مُّبِينٌ

بد کاری و نه جبر کننده صاحب غشادی و نه دیوی تر کننده

وَلَا خَلْقٌ فِيهَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ لِأَعْرَافِهِمْ

و نه آفریده در مابین این مافرا باشد گو که ستمگانه

جَلَالُهُ أَمْرٌ كَرِيمٌ وَعَظِيمٌ خَطَرٌ كَرِيمٌ وَكَبِيرٌ

بزرگ مرتبه شمارا و عظمت قدر شمارا و بزرگی

شَانِكُمْ وَتَمَامٌ نُورٌ كَرِيمٌ وَصِدْقٌ مُقَاعِدِكُمْ

دات شمارا و تمام نور شمارا و راستی و نیتا جای شمارا

و ثَبَاتٌ مُقَاعِدِكُمْ وَشَرَفٌ عَظِيمٌ وَ

دات بودن معتمد شمارا و شرفت رتبه شمارا و

مَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَلِمَةٌ كَرِيمَةٌ عَلَيْكُمْ وَ

منزلت شمارا نزد خود و کرامی بودن شمارا بر خود و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خَاصَّةٌ كَلِمَةٌ لَدَيْهِ وَفُرْبٌ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ

و خصوص بودن شمارا نزد خود و نزدیکی منزلت شمارا از خود

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَآلِهِ وَتَقِيٍّ وَآهْلٍ وَمَالِيٍّ وَ

فای شما ادرم و ادرم و جانم و اهل عالم و اهل

أَسْرِيٍّ شَهِيدٌ لِلَّهِ وَشَهِيدٌ كَرِيمٌ لِي مُؤْمِنٌ

خویشا منم گو ای سیکرم صدارا و گو ای سیکرم شکارا و گو ای

بِكُمْ وَبِمَا أَمَنْتُكُمْ بِهِ كَأَقْرَبِ عِدٍّ قَرِيبٌ

و ای ایمان آورده ایده شمارا و سیکرم شکارا و ای

كَرِيمٌ يَدِي مَسْبُورٌ لِي شَانِكُمْ وَبِضَلَالَةٍ

ا کارا نداری در شکارا و سیکرم شکارا و سیکرم شکارا و

مَنْ خَالَفَكُمْ مَعْوَالِكُمْ وَلَا أَوْلِيَاءَ شَانِكُمْ

سیکرم شکارا و سیکرم شکارا و سیکرم شکارا و سیکرم شکارا

مُبِغِضٌ لَكُمْ عَدَاؤِكُمْ وَمَعَادِلِكُمْ سَلَامٌ لِي سَانِكُمْ

و دشمنی بر دشمنان شمارا و اهلها و دشمنی بر دشمنان شمارا و

وَخَرَبٌ لِيَنَّ حَارِبِكُمْ وَبِحَقِّ مَا أَحَقَّتْ

و در جنگ با هر که در جنگ است با شما باور دارم هر چه حق

مَبْطُلٌ لِيَا أَبْطَلْتُمْ مُطْبِعُكُمْ عَارِفٌ

باطل میدانم آنچه باطل میداند شما اوست کننده ام شمارا و

ایمان آوردم

که دشمنان شما

کرده اند

مَحْمِلِكُمْ مَقَرًا مَفِضًا لَكُمْ مَحْمِلًا لِعَالِيكُمْ
 حق شمارا از آفریننده ام مقبول شمار برسد ارم عمل شمارا
 مَحْمِلًا لِعَالِيكُمْ مَقَرًا مَفِضًا لَكُمْ مَحْمِلًا لِعَالِيكُمْ
 بنام آورده ام با آن شمار از آفریننده ام بنا نمودم
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا صَبْرًا حَسَنًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
 یا ای کسانی که ایمان آورده اید صبر کنید صبری نیک و زیاده را
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ صَبْرًا حَسَنًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
 برای آنکه شما را گناهان نرسد و گناهان را گناهان
 يَقُولُ لَكُمْ عَامِلًا بِأَمْرِكُمْ مُتَجَبِّرًا بِكُمْ زَائِرًا
 گفته شمار عمل کننده ام بفرموده شما و مصلحت از کار شمار
 لَكُمْ عَامِلًا بِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
 شمار را بنام آورده ام بنا شده است بفرموده شما
 مُسْتَفْعٍ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمَنْفَعٍ
 مستفیع میکنم شمار بسوی خداوند عز و جل بکم و منفعی
 بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمًا لَكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِهِ
 برایتان بسوی خدا و مقدم میدهم شمار را پیش طلبش
 وَخَوَاجِي وَإِنِّي فِي كُلِّ حَالٍ وَأَمِينٌ
 و حاجات خود و خواسته ای خود در کارهای خود و امینم

مَوْمِنًا لَكُمْ وَعَلَانِيَةً لَكُمْ وَشَاهِدًا لَكُمْ
 منقادم بر شما و آشکارای شما و حاضر شما
 وَغَائِبًا لَكُمْ وَأَوْلًا لَكُمْ وَأَخْرَجَكُمْ مَقْفُوضًا
 و غایب شما و اول شما و آخر شما و واگذار نمودم
 فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمَسَلِمًا فِيكُمْ
 در این حالات به شما و در این موارد از شما
 وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمًا وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنَصْرًا
 و دل من برای شما تسلیم است و رای من برای شما تابع است و نصرت
 لَكُمْ مَعَدًّا حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ
 برای شما مساعد است تا بگرداند خداوند دین خود را به شما
 وَيُرِيدُكُمْ فِي آيَاتِهِ وَيُظْهِرُكُمْ لِعَدْلِهِ
 و میگرداند شمار در آیات خود و ظاهر کند شمار را بر عدل خود
 وَيُمَيِّتُكُمْ فِي أَرْضِهِ مُقَرَّبًا مَعَكُمْ
 و مسکن دارد شمار در زمین خود پس من بشما ایستادم
 لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ أَمَّنْتُ بِكُمْ وَأَتَوَلَّيْتُ أَخْرَجَكُمْ
 نه با دشمنان شما ایمن آورده ام بنا و قبول کردم شمار
 عَمَّا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلًا لَكُمْ وَبَرًّا إِلَى اللَّهِ
 چنانچه قبول کردم اول شمار و برادر حقیتم بسوی خدا

عَزَّ وَجَلَّ مَرَّاعِلَكُمْ وَمِنَ الْجَنَّةِ
 غالب بزرگ از دشمنان شما و از پیروانان ما
 الطَّاعُونَ وَالشَّاهِدِينَ وَخِيَمِ الطَّائِفِينَ
 باطن و دروان گناه و گروه ستمگران
 لَكُمْ وَالْمُحَادِدِينَ بِحَقِّكُمْ وَالْمُؤْتَمِرِينَ
 مر شما را و مکار کنندگان علیه عرض شما و پیروان شما
 وَلَا يَتَّبِعُكُمْ وَالْمُغَاصِبِينَ لِأَرْثِكُمْ وَالشَّاكِرِينَ
 همکاران ما که محبت کنند به پیروان ما و مکار کنندگان
 فِيكُمْ وَالْمُخْرِجِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ لُجَّةٍ
 در حق شما و مخرج شدن از شما و از هر چاه و
 ذُرِّيَّتِكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأُمَّةِ
 غیر شما و از هر که اطاعت میکند غیر شما و از امانت
 الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَبِنِعْمَةِ اللَّهِ ابْدَأُ
 که مردم را بخیر می خواند پس بابت بر او می آید
 مَا حَيْثُ عَلِيَ مَوَالِيكُمْ وَحُجَّتِكُمْ وَ
 تازه دم بر افعال طاعت شما و دوستی شما و
 دِينِكُمْ وَوَقَفْتَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَرَدَّ قَبْضَ
 دوشین شما و توقفی بر مرا برای طاعت شما و روزی کند مرا

شفا

شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ
 شفاعت شما و گرداند مرا از بهترین دوستان شما
 النَّائِبِينَ لِأَدْعَاؤِكُمُ الْيَدِ وَجَعَلَنِي مِنْ
 کتابند بر همه خواننده این کتاب می خواند و گرداند مرا از
 بَقِيَّةِ النَّارِ لَكُمْ وَيَلِكُ سَبِيلَكُمْ وَ
 بر رو کند اثرهای شما را در راه می روند با جاهای شما و
 هَيْدِي هَيْدَاكُمْ وَجَعَلَنِي فِي رُؤْسِكُمْ وَكَبْرِكُمْ
 در راه می آید بر اهل راه شما و مشهور می شود در گروه شما و بزرگی
 فِي رُؤْسِكُمْ وَوَيْلَكُمْ فِي دَوْلَتِكُمْ وَ
 در راه گذشت شما و پادشاهی می آید در زمان دولت
 يُشْرِفُ فِي عَاقِبَتِكُمْ وَيُمْكِنُ فِي أَيَّامِكُمْ
 و شرف می آید در اتمام طاعت شما و ممکن می آید در ایام
 وَتَقْضِي عَيْنَهُ عَدَا بَرِّ قَبِيلِكُمْ يَا بَنِي آدَمَ
 در روشن شود چشمشان زردا بدین شما خواننده این کتاب
 اِيْحَى وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مِنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَأُ
 در دم و جانم و اهل عالم و مالم هر که اراده دارد خدا را
 بِكُمْ وَمَنْ وَخَلَّ قَبْلَ عَنكُمْ وَمَنْ قَصَدَ
 می خواند شما و هر که بجا برسی می آید قبول میکند از شما و هر که

وردی

پادشاهی

اولی باید

قصه کند

تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِي لَا أَحْسَنَ شَاءَ لَكُمْ وَلَا
من بود بود بوی شما آقا و من نیت دارم شد و شایه کاروان
أَبْلَغَ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ
میتوانم رسد از ستایش کنه شما و از وصف کردن
فَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهَذَا الْإِبْرَاءُ
قد شما و حال که شایه نور بیکان و بهای نیک
وَجَّحَ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَحَمْدُ اللَّهِ وَبِحَمْدِكُمْ
و صاحب جبروت بنام حج کرده خدا و بنا هم کرده
وَيْكُمُ بَيْتُ الْغَيْثِ وَبِكُمْ تُسَكِّتُ السَّمَاءُ أَنْ
و بنا بنیستد بارانها و بنا کند از آسمانها از آنکه
تَقَعَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنْقِضُ
میفتد بر زمین که بخت او و بنا بر او بگذرد
الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضَّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَنَّا
عنا و بنا زال بکردد حال او و در نزد ما
نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَيَّطَ بِهِ مَلَأَتْكُمْ
فرد او آورده بان بفرمان و بجز از زود اند فرشتگان
وَالِي جِدَّكُمْ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ وَبِنَابِغِ
و بوی بدست مبعوث شده روح الامین و بنابغی

حَدَّثَنَا وَالِي أَيْكَ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ أَمَا اللَّهُ
بگفتی در بوی برادر تو مبعوث شده روح الامین و او شایه خدا
مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطًا كَلًّا
آنچه نداد احدی از عالمیان زود می آورد هر
شَرْفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَجَعَ كُلُّ مُكْبِرٍ
صاحب شرف شرف خود از شرف شما و جزا کرده هر کس کبر می
لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ
بهر این بزرگی شما و فرو می رود هر صاحب جبری برای فضل شما
وَدَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ
و دل از شما شد و هر چیزی برای شما و روشن کرد بر زمین
بِنُورِكُمْ وَفَارَ الْقَائِرُونَ بِوَلَايَتِكُمْ
منور شما و روشن شدند در شکایت کاران که اعتقاد کردند بر شما
يَكْرَهُنَّ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَرَجِدِ
بنا بگریزانند به بوی خوشی و بوی دیگر کاروان
وَلَايَتِكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ يَا لَيْلَى أَنْتُمْ قَوْ
و لایه شما خشم بر در کار خداست و ای مردم
أُمَّحِي وَتَقْصِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي
مردم و بنام و این جهان و عالم یاد شما در میان

الذَّكِرِينَ وَأَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادِهِمْ
 ذكریانی که داشتند و نامهای شاد در میان نامهاست و بدنهایشان
 فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحِكُمْ فِي الْأَنْزَالِ
 در میان بدنهایشان و روحهایشان در میان روحهاست
 وَأَنْفُسِكُمْ فِي الثَّقْوِينِ وَأَنْزَارِكُمْ فِي الْأَشَارِ
 در میان نفسهایشان در میان تقویان است و آرزوهایشان در میان اشارت
 وَفُؤُودِكُمْ فِي الصُّبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءُكُمْ وَ
 در میان دلهایشان در میان قویان است و چه شیرین است نامهایشان
 أَكْرَمُ أَنْفُسِكُمْ وَأَعْظَمُ شَأْنِكُمْ وَأَجَلُ
 بزرگوارترین است جانهایشان و بزرگترین است کارهایشان و عزیزترین
 خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقُ وَعْدِكُمْ
 دشوارترین است و چه وفادارانه شده است عهدهایشان و درستترین است وعدههایشان
 كَلَامِكُمْ فَوْزًا وَمَرْكُورُشِدًا وَوَعْدَتِكُمْ
 کلام شاد و پیروزیش است و فرموده شاد و پیروزیش است و وعدههایشان
 التَّقْوَى وَفِعْلُ الْخَيْرِ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانَ
 پرورش تقوی است و کارهای نیک است و عادتشان احسان است
 وَسَيِّئَاتِكُمْ الْكُرْهُ وَشَأْنِكُمْ الْجُودُ
 و بدیهاست کارهایشان کراهت است و کارهایشان سخاوت است و

الصدق

الصَّدَقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حَلِيمٌ وَحَتِيمٌ
 در راستی است و مداراست و قولشان حکیم است و حزم است
 وَوَأَيُّكُمْ عِلْمٌ وَحَيْمٌ وَحَزْمٌ إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كَلِمَةٌ
 و در آیهشان دانای است و بردبار است اگر او کرده شود یکی از اینها
 أَقْوَلُهُ وَأَصْلُهُ وَفِرْعُهُ وَوَعْدَتُهُ وَقَوْلُهُ
 اول او در اول است و فرج او در فرج است و وعده او در وعده است
 وَمَنْهَاهُ يَأْتِي أَسْمُومٌ وَأُحْيٌ وَتَقْسِي كَيْفُ
 و منهای او خداوند است و نام او در نام است و جانم در جانم
 أَصْفُ حُسْنِ شَأْنِكُمْ وَأُخْصُ جَمِيلِ بَلَائِكُمْ
 و صفت توأم کردنی است شای شاد و بجز در آن سزاوارترین است بلایهایشان
 وَيَكُمُ الْخُرْجَانُ اللَّهُ مِنَ الدَّلِّ وَفَرَجٌ
 و بیایان بیرون می آید خدا از غمهایشان و کشت و ده کردن
 عَنَّا عَمْرَاتِ الْكُرْبِ وَأَقْدَانَا بَيْكُم مِّنْ
 از ما جدا کند کربها و غمها و فدا می کند ما را از شما
 شَفَاعَتِكُمْ فِي الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ يَا بِي أَسْمُومٌ
 گناهای کرب است چنانکه در دیگر آیه است هم تقدیر است
 وَأُحْيٌ وَتَقْسِي عَمَّا لَا تَكُمُ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالِمٌ
 و نام او در جانم است چنانکه داناست شما تقسیم کرد ما را از خدای

و در کتب

عدههای

دیننا و اصلح ما کان قد مر دیننا و
 بموالایکم تمت الکلیه و عطف العینه
 و انشئت الفرقه و بموالایکم فیصل الطایفه
 المفضله و لکم الموده الواجبه و الذم
 الریفیه و الصام الحمود و المکان المعلق
 عند الله عز وجل و الجاه العظیم و الشان
 الکبیر و الشفاعه القبوله و ربنا امناینا
 انزلت و اشاعت الرسول فاکتبنامع الشیاء
 ربنا لا یرع ما و بنا بعد اذ هدیننا و
 ربنا لا یرع ما و بنا بعد اذ هدیننا و

که عبادت خدا

خجسته

لنا من لدنک رحمته انک انت الوهاب
 سبحان ربنا ان کان وعد ربنا
 لفعولا یا ولی الله ان بنی و بین الله عز وجل
 ذنوبا لایاتی علیها الا رضاکم فممن انتم
 علی سیرج و استر عامه امر خلفه و قرآن
 طاعتکم بطاعه انما استوهبتم ذنوبا
 و کنتم شفعا فی فی لکم مطیع من
 اطاعتکم فقد اطاع الله و من عصاکم فقد
 عصی الله و من احبکم فقد احب الله

شماره کرده

کرده

بجمله

خدا را

وَمَنْ أَنْعَصَكُمْ فَقَدْ أَنْعَصَ اللَّهَ اللَّهُمَّ
 و کسی که شما را بر این حق استیمن و استیمنه خدا را با خدا
 إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفْعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ
 بر کسی که اگر می یافتم شفعان نزدیکتر به تو از
 مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ الْأَبْرَارِ
 محمد و اهل بیت او بر گردگان می توانم بگو کار
 لِحَلَّتْ لِي شَفْعَاتُكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ الَّذِي
 برای سگوارانم از شفاعت خود به تو می گویم پس کسی را که
 أَوْجِبَتْ لِي مِنْكَ عِلْمًا أَنْ تَدْخُلُوهُ فِي
 در سگوارانم از این بر خود سوال بکنم تا که داخل کنی بود
 جَمَلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَيَجْعَلَهُمْ فِي شَرَفِ
 جلوه عارفان شناسان ایشان و بکن ایشان در درجه
 الْمَرْحُومِينَ يَشْفَا عَنْهُمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 رحومین شفاعت ایشان می کنی و رحم کننده ترین رحومین
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 در روزی که خدا بر محمد و آل او با کائنات
 سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَبَّبْنَا اللَّهُ وَنِعَمَ
 سلام و تسکین بسیار و دوست داشتند ما را خدا و خوب

البرکات

الْوَكِيلِ حَيْثُ مَا نَزَلَ الْمَلَكُ فِي تِلْكَ الْأَرْضِ
 و کسی که هر جا که فرشته نازل شد در آنجا
 الْخَلْقُ الطَّيِّعُ الذَّائِبُ السَّرِيعُ الْمَرْكُوبُ فِي
 از آنجا شده که با برادر شرفی است و در آنجا
 مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ النَّصْرُ فِي قَلْبِكَ التَّذْيِيرُ
 نزالهای تقدیر نصرت کننده در فلک تقدیر
 أَنْتَ مِنْ نَوَازِلِ الظُّلْمِ وَأَوْصِيَاءِ الْبِرِّ
 کردیده ام با کلمه روشن با شمشیر که بهار اوست و در آنجا
 وَجَعَلْتَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَعَلَامَةً
 کردی نزالها از نشانها ماستای خود و علامتی
 مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِكَ وَأَمْتِهَاتِكَ بِالزِّيَادِ
 از علامتهای سلطنت خود و خوار کردن از ایشان
 وَالْقَضَانَ وَالطَّلُوعَ وَالْأَقْوَالَ وَالْإِنَارَ
 و کم شدن و بر آمدن و روز روشن و نور تابان
 وَالْكَسُوفَ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ الْمُطِيعُ
 و سعاد شدن در همه اینها تو مرا در آنجا
 وَإِلَى أَرَادَنِي بِسَرِّعٍ سُبْحَانَهُ مَا أَحَبَّ مَا
 و بسوی خود استخوان داشتند ایستاد و پرش است آنچه

دَجْرِي فِي امْرُكٍ وَالطَّفَ مَا صَنَعَ فِي شَانِكَ
تبر کردی در امر تو و پلطف است آنچه کردی بهت و کار تو
جَعَلْتَ مَغْشَا حَشْرٍ حَارِثٍ لِأَمْرِ حَارِثٍ
که اندیشه ترا گسید ماه تازه برای کار تازه
فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالَفِي وَخَالَفِيكَ
پس بسطیسم از خدای پروردگار تو و از خدای من از خدای تو
وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و از خدای که کند من و از خدای که کند تو ای محمد صحت کند بر محمد و
إِلَيْهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالًا بَرَكَةً لَا تَحْفَهَا
ای محمد همین که گرداند ترا ماه ایبر که گویند که اندیشه
الْإِيمَانِ وَطَهَانًا لَا تَدْنِيهَا الْإِنْتَامُ هِلَالًا
بر زبانه و پاکیزگی که چو کرم است زود ترا کنان هلال
أَمِنْ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةً مِنَ السَّيِّئَاتِ
ایمنی از آفتها و سلامتی از بدیها
هِلَالًا سَعْدًا لِحَرْبِيهِ وَيُمِيزُ لَانِ كَعْدِ
هلال سعدی که بخش باشد درین زمینگی که رخ نماید
مَعَهُ وَيُمِيزُ لِبِمَا زَجَعَهُ عَشْرٌ وَيَجِي لَيْسُوهُ
با آن و آسانگی که نیامیزد آنرا دشواری و علی که میجویشد

و تصویب بر تو
و نگاه من و نگاه تو

شَرُّ هِلَالٍ أَمْرٍ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَاحْسَانٍ وَ
بدترین هلال ایمنی و ایمان و نعمتی و احسانه
سَلَامَةٍ وَسَلَامٍ وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
سلامتی و سلامی خداوند رحمت بر محمد
إِلَيْهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَكْرَمِ
ای محمد و گردان ما را از زمین من کسی طلع کرده است و برگزیده
مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ نَقَدَ لَكَ فِيهِ
کسی که نظر کرده بسوی او و نیکبخت ترین کسی که پیش کرده است در مشاهده
وَوَقَّفْنَا فِيهِ لِلنُّبُوَّةِ وَأَعْصَمْنَا فِيهِ مِنَ الْخَوْبِ
و نگه داشتیم در او برای نبوت و نگاه داشتیم در او از آفت
وَاحْفَظْنَا فِيهِ مِنْ مُبَاسَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَ
و حفظ کن ما را در او از آفت از گردن معصیت تو
أَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَالْبِنَا
در او انداز ما را از آفت شکر نعمت تو و بیعت با او
فِيهِ جَمْرَ الْعَافِيَةِ وَأَمِّمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ
در ایمان پرده ای عافیت و تمام کن بر ما بسبب استکمال
طَاعَتِكَ فِيهِ الْبَتَّةَ لَأَنَّكَ الْمَثَانُ الْحَمِيدُ
طاعت خود در ایمان نعمت را بر ما بسبب تو بی نعمت و شکر

ترین

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

در جهت خدا بر محمد و آل او که پاکانند و پاکیزگانند
که در شبها بر آنها صلوات خدا نازل شود

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَجْدِكَ وَأَنْتَ

خداوندای من است که بخواستار من بخواهی و بخواهی که در روز
مُجِدِّ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ وَأَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ

تو می آید برای من و تو هستی خود را در روزم که تو هستی
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَقْوِ وَالرَّحْمَةِ

رحم کننده ترین رحم کننده ای در جایگاه عاقبت و رحمت
وَأَشَدُّ الْعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ التَّكْلِيفِ وَالنَّجْدِ

و سخت ترین عاقبت کننده ای در جایگاه عقوبت و نجات
وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّهِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَ

بزرگترین لذت بر کبران در جایگاه بزرگواری و
الْعِظَةِ اللَّهُمَّ أَدْنَيْكَ لِي فِي ذُنُوبِي وَمَسْئَلَتِي

عظمت ای خدا ای استغری دادی مرا در خواندن خود و
فَأَسْمِعْ يَا سَمِيعٌ مَدْعِي وَأَجِبْ بِرَحْمَتِكَ دَعْوِي

ای شنوای سزا شنای مرا و استجاب کن ای رحیم به دعا
مرا

وَأَقُلْ يَا عَفْوٌ عَشْرًا فَكَفَّرَ بِالْجَنَّةِ مِنْ كَثْرَتِهَا

در روزگاری آمرزش کننده لغزشهای مرا پس بسیار ای آمرزش
قَدْ قَرَّبَتْهَا وَهَمُومٌ قَدْ كَثَفَتْهَا وَعَشْرٌ قَدْ

بجستگش تو دی اورا و عزیز که بجهت زایل کردی اورا و لغزش
أَقْلَبَتْهَا وَرَحْمَةٌ قَدْ نَسَرَتْهَا وَحَلَقَةٌ بِلَا عَدْوٍ

و که شای ایمان و رحمتی که بین کردی اورا و حلقه ای که گشودستی
فَكَفَّرَتْهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُخْذُ صَاحِبَةَ

گشودگی از ما ستایش بر خدا ای را فراگرفته ای هیچ زنا را
وَلَا وَلَدًا وَلَا مَرِيضَةً لَكَ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ

و نه فرزندی و نه بیگانه ای در امر تو و هیچ شریکی در پادشاهی
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَبِعِي مِنَ الدَّلِّ وَكَبِيرٌ بِكَبِيرِ الْحَمْدِ

و نه بیگانه ای در امر او و بزرگترین بزرگواران در ستایش
يَجْمَعُ خَامِدَةً كُلَّهَا عَلَى جَمِيعِ نَعِيمِ كُلِّهَا

همه ستایش او تمام آن بر همه نعمت های او
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِهِ وَ

ستایش بر خدا را که در همه ملکوتش سزاوار است و
لَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ

است خصوصت کننده در امر او ستایش بر خدا را که سزاوار است
بِهِ

اندوهی

رضایا

لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَيْبَةَ لَهُ فِي عَطْفِهِ الْحَمْدُ
برادر او را فریضه او و زمانه که است مراد او در بزرگمان و
الْفَائِضِي فِي الْخَلْقِ امْرُؤٌ وَحَمْدُ الظَّاهِرِ
که شکر است در میان صفات امراد و حمد او بهر دست
بِالْكَمْرِ مَجْدُ البَاسِطِ الْجَوْدِ الَّذِي
بنواختن بزرگوار گشوده است بخشش دست او قدر است
لَا تَنْقُصُ خَزَائِنَهُ وَلَا تَنْبُذُ كَثْرَةَ العَطَاءِ
که کم نیستد خزانه ای او و زایل نکند او را بسیاری عطا
الْأَجْرُ دَاوُدُ كَمَا أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ
که بخشش و بزرگوار است بر سبک او از حمد بسیار بخشنده است
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَع
با خدا ما بر سبک من سؤال میکنم ترا اندک از بسیاری با
حَاجِدٍ فِي الْيَوْمِ عَظِيمَةٍ وَعَيْنَاكَ عَنْهُمْ مَكْرُمٌ
حسرتیج من بسوی او بزرگ حال کند نمازی از او در دنیا
وَهُوَ عِنْدِي كَيْسٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ
و او نزد من بسیار است و او تو را سهل است
يَسِّرْ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنِّي ذَنْبِي وَ
و آسان ! خدا ما در سبک بخشش تو از گناهان من و

سبحانه

بخواند

تَجَاوَزَكَ عَنِ عَجَبِي وَسَجَّحَكَ عَنِ ظَلَمِي وَ
و تجاوز تو از عجب من و در گذشتن تو از ستم من
سَتَرَكَ عَلَيَّ فَبِحَبْلِ عَمَلِي وَحَبْلِكَ عَمَلِي
پوشیدان تو را بر من کردار من و در داری تو را بسیاری
جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ حَطَائِي وَعَدِي
گناه من نزد آنکه بود از خطای من و عهد من
أَطْعَمَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَأَسْتَوْجِبُهُ
بلغم انداخته مرا در سبک سؤال کنم ترا آنچه را که ستم ترا داد
مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْجِي
از تو که روزی کارای مرا از رحمت خود و در دنیا
مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْ
از توانایی خود و شناساندی مرا از اجابت خود
أَدْعُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسَانِدًا لِأَخِي
که بخیرام ترا : ایمنی و در صمیمیت مرا ایمنی از تو
وَلَا وَجِلًا مَدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ
و در دنیا که نترسندم بر تو در آنچه آنگاه کردم
فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنَّ أَبْطَأَ عَنِّي عَيْبٌ بَجْهَلِي
در او بسوی تو پس اگر در گناه من در گناه من صاحبانم با غرض

که بگویم

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ لَدُنِّي أَنْبَاءُ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِّي
 بر تو و بدست آنچه در کند کرده ازین او بدست بر کن
 لَعَلَّكَ بِعَافِيَةٍ الْأُمُورَ فَلَمْ أَرِ مَوْلَىٰ أُمَّيَا
 بخت علم تو باخر کار پس ندوم آئی ز کردار
 اصْبِرْ عَلَىٰ عَبْدِ اللَّهِ مَنِيكَ عَلَىٰ بَارِبِ
 دارا کنده بر بنده سطر از تو برین ای رود کار
 إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِيَّ عَنْكَ وَتَتَّجِبُ إِلَيَّ
 در است که تو میزانی مرا پس بر من بکن از تو درستی میکنی
 فَأَبْعَثُ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ
 پس بستی بکسم بر تو در هر آن میکنی موی من بر تو قبول میکنم
 مِنْكَ كَأَنَّ لِي الطَّوْلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ
 از تو کو ای مرا حمایت بر تو برین زنده است ترا
 ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ فِي الْإِحْزَانِ وَالْحَزَنِ
 این از مهر من بین و جهان کردن موی من و
 النَّفْضِ عَلَىٰ بَجْدِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمِ
 بخشش برین بگرد خود و کرم خود پس بر کرم
 عَبْدِكَ الْجَاهِلِ وَجَدَّ عَلَيْهِ بِفَضْلِ الْخِيَا
 بنده تو در آنکه نادانست و بخشش کن بر او بفضول جان خود

اللَّهُ

إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ
 در است که تو بخشنده ز کرداری ستایش بر خدا را که او تبار است
 تَجْرِي الْفُلُوكَ مَسْجَرِ الرِّيحِ فَأَلَوُ الْأَصْبَاحَ
 روان کند کشتیا مسجری کنند او نگاهنده سفینه و دم
 دِيَانِ الَّذِينَ رُبَّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ
 در بنده چو او در جزا پروردگار جانان ستایش بر خدا را پروردگار
 بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ عَقُوبِ بَعْدَ
 پس زنده او و ستایش بر خدا را بر حسن پس از
 فَدَنَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ طَوْلِ نَانِهِ فِي غَضَبِهِ
 بر نماند او و ستایش بر خدا را بر طول در نماند او در غضبش
 وَهُوَ فَادِرٌ عَلَىٰ مَا يَرِي بِالْحَمْدِ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ
 داراست ترا بر آنچه اراده ستایش بر خدا را از بنده جان
 بِأَسْطِ الرِّزْقِ فَأَلَوُ الْأَصْبَاحَ ذِي الْجَلَالِ
 بر نگاهنده او در نماند نگاهنده همه صاحب زر کردار
 وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي
 را کرامت و فضل و انعام است آن که
 بَعْدَ فَلَاحِيهِ وَقَرَّبَ فَشَهْدَ الْجَوِي تَبَارَكَ
 در دست پس در پیش خود و نزدیکی است بر آن که در شرف همان را

بَارِكْتَ

وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ
 و بلند مرتبه ستایش بر خدا ایست که نیست بر او احدی
 يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهَ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ
 که بر او یکی باشد او را و نه مانند کسی که بر او یار و یاور
 يُعَايِدُهُ قَهْرَ بَعِيْزِهِ الْاِعْرَاءَ وَتَوَاضَعٌ
 بدو کند او را قهر و غلبه کرده غلبه خود بر علیه او را و ذل و خوارگی
 لِعِظْمَتِهِ الْعِظْمَاءُ فَبَلَغَ بَعْدَ رَيْبِهِ مَا يَشَاءُ
 برای بزرگواری خود در بزرگان پس رسید بعد از شک و تردید آنچه خواهد
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّرُ بَيْنَ اَنَا دِيْنِهِ وَبَيْنَ
 ستایش بر خدا ایست که او را بین میکند میان شما و میان
 عَلَيَّ كُلِّ عَوْرَةٍ وَاَنَا اَعْصِيهِ وَاُعْطِيكُمْ
 بر من هر زشتی را و من عصیت میکنم او را و بزرگواری
 الْعِظْمَاءَ عَلَيَّ وَلَا اَجْازِبُهُ فَلَكمْ مِنْ مَوْصِيَةٍ
 نعمت را بر من پس شکر میکنم او را این بسیار از آنچه
 هَسْبَتْ لِي قَدْ اَعْطَانِي وَعِظْمَتُهُ خَوْفٌ قَدْ
 گزاران جمعی که عطا کرده ای مرا و بزرگواری رسید شده جمعی
 كَفَانِي وَجَهْدِي مُؤَيِّدَةٌ قَدْ اَرَانِي قَائِمِي
 و نمرده از من و بزرگواری بجز آنکه آمده که جمعی نمرده مرا ایستاد

ستایش میکنیم

عبد

عَلَيْهِ حَامِدًا وَاذْكُرُهُ مَسْجِدَ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي
 بر او حمد کردن را و یاد میکنم او را مسجدی که بر او ستایش کرده
 لَا يُهْنِكُ حِجَابُهُ وَلَا يَغْلُو بَابُهُ وَلَا يَرْتَدُّ سَائِلًا
 که در حق نمیشود برده آن و بسته نمیشود در آن در و درگاه
 وَلَا يَحْتَبِئُ اَمْلَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِالْخَالِقِ
 و زحمه نمیشود و امید دارد ستایش بر خدا ایست که او را بر میزند بر خالق
 وَيُجِي الصَّالِحِينَ وَيُرْفَعُ السُّتَعْفِينَ
 و نجات میدهد شایگان را و بلند میازد ناتوانان را
 وَيَضَعُ السُّتَكْبَرِينَ وَيُهْلِكُ مَلُوكًا وَيَتَخَلَّفُ
 و پست میکند کز بگمان را و هلاک میکند پادشاهان را و میماند
 اَحْرَبَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قاصم الجبارين بِسْمِ الظلمة
 و بگردان را بر ستایش بر خدا ایست که او را شکست میدهد و بگردان
 مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ تَكْوَالِ الظالمين صريح
 در پاینده که زندگان را خدا کند مستکاران را فرار پس
 الْمُسْتَضْرَجِينَ مَوْضِعَ حَاجَاتِ الطالِبِينَ
 و از خواران قرارگاه حاجتهای سئوال کننده گان را
 مُعْتَمِدًا الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ حَسْبِهِ
 اعتماد کننده که در بگمان ستایش بر خدا ایست که در سر او

بر خدا
سئوال کننده

سستکاران

رَعَدًا لِسَمَاءٍ وَرُجْحًا لَأَعْيُنٍ
مضرب شامان وقرار کفکان او زمین لرزه زمین
وَعَجَازَهَا وَنُوحَ الْجَارِ وَمَنْ يَسْجُجُ فِي
وساکان او و آشوب میکند دریا و هر که شرم میکند او را
عَمْرَانَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا
کرد اینها ستایش خداوندی که هدایت کرد ما را این و نه
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
و نبودیم که راه یابی کرده بودیم که راه نمود ما را فضل تو
الَّذِي بَخَّلَ وَلَمْ يَخْلُقْ وَبَزَقَ وَلَا يُزِنُ
که می افزاید و افزون نشده و روزی سیم جز روزی تو
وَيُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
و بخوردند و نخورنده نشود و میمیراند زندگان را و زنده میکند
الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ
مردگان را و اوست زنده که نمی میرد دست اوست بجا داد
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
بر همه چیزها توانا بار خدا را در وقت رحمت
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ
بنده تو و فرستاده تو و امین تو و درگزیده تو و

مردی

جید

جَبِيكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ
دوست تو و همشاه گردشت تو از آفریده تو و نگاهدارنده راز تو
وَمُبْلِغِ رِسَالَاتِكَ أَفْضَلِ وَأَحْسَنِ وَأَجْمَلِ
در رساننده پیامهای تو در کمترین و بهترین و زیاده تر
وَأَكْمَلِ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَالْحَبِيبِ وَالطَّهْرَةِ
و تمام تر و پاکتر و زایم تر و پاکیزه تر و پاکیزه تر
أَسْنَى وَالْكَرِيمِ صَالِحِ بَارِكِ وَبَارِكِ وَبَارِكِ
بندایم تر و بیشتر آنچه رحمت فرستی در بخت دمی و در محنت
و تَحَنُّنِ وَسَلَّمَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَ
و همراهی کردی و سلام فرستادی بر کسی از بندگان خود و
أَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ
پیغمبران خود و دستگاران خود و برگزیدگان خود و اهل
الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
بر کسی و آستان بر خود از خلق خود بار خدا را در وقت
عَلَى إِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَسِيِّ رَسُولِكَ
بر علی او شاه کردگان و امین فرستاده رسول تو
الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ
جهانان بنده تو و دوست تو و برادر پیغمبر تو

وَحُجَّتْ عَلَى خَلْفِكَ وَإِنِّي كُتِبْتُ
 وَحُجَّتْ تَوْ بِرِ خَلْفَانِ تَوْ دَانِ تَوْ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 وَالنَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ
 وَخَيْرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ
 فَاطِمَةَ بَكْرَةَ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِنِّي كُتِبْتُ
 بِرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ هَلِ الْجَنَّةُ
 وَحُسَيْنِ دَوَاتَانِ جَوَانِ اِلِ بِنْتِ
 وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ السُّلَيْمِيِّينَ عَلَى بَنِي الْحُسَيْنِ
 وَحُسَيْنِ كِنِ بِرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى
 وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ وَحُفَظَ بَرِ بَرِ بَرِ
 وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ وَ
 بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ
 وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ عَلِيٍّ

الهادي

الْهَادِي الْهَدْيِي بِحُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَّا بِكَ
 رَاهِ نَوِي رَاهِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 فِي بِلَادِكَ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةٌ وَأُمَّةُ اللَّهِ وَ
 دَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 صَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤْتَمِلِ وَالْعَدْلِ
 وَحُسَيْنِ كِنِ بِرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 الْمُنْتَظَرِ وَحُفَظَ بِمَلَأَتْكَ سَكَنُكَ الْمُرْتَبِينَ
 اِشْطَارِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 وَإِنِّي كُتِبْتُ بِرُوحِ الْقُدْسِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 دَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى الْكِتَابِ وَالْإِسْلَامِ
 بِرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 الْقَائِمِ بِيَدَيْكَ وَاسْتَخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ
 بِرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ Bَرِ
 كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكْرَهًا لَكَ
 وَبِحُجَّتِكَ كِنِ بِرِ بَرِ بَرِ Bَرِ
 الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَيْدِيَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَوْنِكَ
 كِنِ بِرِ Bَرِ Bَرِ Bَرِ Bَرِ Bَرِ

دین اورا

اِنَّمَا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ
 ايمنی را که خداوند است در آنکه سرگشته نمی در روز جزای او
 اعزّه واعزّز به وانصره وانصر به وانصر
 عزیز کردن او را و بر او نصرت و نصرت به و نصرت
 نصر اعزیزا وافخه فحقایب واجعله
 نصرت عزیز را و فخر او را و حقایب او را و اجعله
 من لدنک سلطانا نصیرا اللهم اظهر
 از نزد خود خود جمعی را نصیراناننده با نصرت
 به دینک وستنه یتیک حتی لا یسحقنی
 با او این خود را و طریقه سینه خود را تا که نهان نماید
 شیء من الخوف من احد من الخلق اللهم
 چیزی از حق بجز تپیم احدی از خلق را بر خدا
 انا نزع عبایک فی دوله کبریه نعیر
 پرستی که ما نخواستیم تو در دولت کبری که خفته داری
 بها الاسلام واهله وندل بها التفات
 بیان اسلام و اهل اسلام و تقرب با بیان
 واهله و نجعلنا فیها من الدعاء الی طاعتک
 و اهل او را و قرار ده ما را و امانت از تو آن نبوی فرست

والصلاة

والقادة الی سبیلک وترزقناها کرامه
 و کشیدن نبوی را به خود در روز جزای کنی ما را بسبب آن کرامت
 الدنیا والآخره اللهم ما عرقتنا من الجن
 دنیا و کرمت اخره ما عرقتنا من الجن
 محمنا وما قصرنا عنه فبلغنا اللهم
 پس از کنی ما را و آنچه کم در روز جزای او پس ما را با وجود
 المم به شعنا واشعب به صد عنا و ارق
 خاتم او پس آن را که ما را در روز جزای او کلام ما را بسبب
 به فقتنا و کثر به فقتنا واعزّز به
 بسبب آنکه ما را و بسبب آنکه بسبب آنکه ما را و عزیز کنی بسبب
 ذللتنا واعزّز به غائلتنا وافض به عن غمنا
 غم ما را و غم ما را که بسبب آنکه ما را در روز جزای او غمنا
 واجبر به فقرنا و سد به خللتنا و کثر
 و در آنکه کثر با آن استیجاب ما را و بریند بسبب خللتنا و کثر
 به عسرا و یقض به وجوهنا و ملک به
 بسبب آنکه دشواری ما را و بسبب آنکه بسبب آنکه ما را و کثر
 اسرنا و اخرج به طلبتنا و اخرج به مواعیدنا
 کفر ما را و برادر بسبب آنکه ما را و در آنکه بسبب آنکه ما را

درین

وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا
وَسْتَجَابَ كُنْ بِيَانِ دَعَائِنَا رَا حَلَاكُنْ اَرَابِي بِنِ اَنْ سَدِي بِيَانِي
وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ التَّنْبِئِ وَالْاٰخِرَةِ اَمَّا لَنَا وَاعْطِنَا
دَرْبَانِ اَرَابِي بِنِ اَنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
بِهِ فَوْقَ رَعِيْنَا يَا خَيْرَ السُّؤْلِينَ وَاتَّوَسَّعْ
بِيَانِ اَلَا لَمْ تَدْعُوْنِي اِي هَتْرِي سَلَا كَرُوْمَكُنْ دُو كَرُوْمَكُنْ
الْمُعْطِيْنَ اَشْفِ بِهٖ صُدُوْرَنَا وَادْهَبْ بِهٖ
حَلَاكَتَكُنْ سَاوَدِ بِيَانِ سِنَةِ اَرَا دِي بِيَانِ
عَظِيْمًا فَاوْبِنَا وَاهْدِنَا بِهٖ لِيَا اَخْلَفَ فِيْهِ
تَحْمِ اَلِهَائِي اَرَا دَرَاهِنَا بِيَانِ اَنْ اَنْ خُصَفَ كَرُوْمَكُنْ
مِنَ الْحَوِيْ اِيْذِنِكَ اِنَّكَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَاءُ اِلَى
اِزْ حَوِيْ بِنِ تُو دِي سَتِي كُوْمُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ وَانْصُرْنَا بِهٖ عَلٰى عَدُوِّكَ
رَاهِ رَاهِ رَاهِ اَرَابِي بِنِ اَرَابِي بِنِ اَرَابِي بِنِ
وَاعْدُوْنَا اَلَا اَلْحَيُّ اَمِيْنُ اَللّٰهُمَّ يَا تَسْكُوْمُوْمَكُنْ
دَرْبَانِ اِيْ هَتْرِي سَلَا كَرُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ
اِلَيْكَ فَقَدْ بَدِيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِيُوْمُوْمَكُنْ بِيُوْمُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ

عشیره

وَعَجَبَةً وَلِيْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوْنَا وَفِيْلَةَ
وَرَبَّنَا حَسْبُ جَهَنَّمَ دَسْمَارِي دَسْمَانِ اَرْوِي
عَدُوْنَا وَشِدَّةَ الْفِتْنِ بَيْنَنَا وَنَطَاهُرَ الرِّبَا
شَارُوْمَا دَشِكُوْمَا اَشُوْمَاهِي دَفِي اَرْوِي دَاخِرَتِ
عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتِنَا عَلٰى
بِرَا اَرْوِي دَاخِرَتِ بَرُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ
ذٰلِكَ بِصَفْحِ تَعَجُّلِهِ وَبِضْرَتِ تَكْشِفُوْمَكُنْ
اِيْنِ كِيَا سِيْمِي اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
نَصْرُ نَعْرَةٍ وَوَسُلْطَانِ حَوِيْ تَطْهَرُ وَرَحْمَةٍ
دَوَا دِي كَرُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
تَجَلَّلْنَا هَا وَعَافِيَةً مِنْكَ نَلْبِسُهَا جَمِيْلًا
كُوْمُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا بَدِيْعَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُ
اَرْوِي كُنْدُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
اَنْ تَجْعَلَ فِيْهَا نَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْاَمْرِ
بِكُوْمُوْمَكُنْ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ
الْحَقُوْمَكُنْ فِي الْاَمْرِ الْحَكِيْمِيْمِ مِنَ الْقَضَاءِ
وَجِبْتُوْمَكُنْ دَرْبَانِ اَرْوِي دَاخِرَتِ اَرْوِي دَاخِرَتِ

ازین

بیکه از تو

الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتَبَنِي مِنْ
که بر نیس کرد و بدل نیستد ایکنه بنویسم برا روز
حُجَّاجِ بَيْنِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجَّهِمُ الشُّكُورِ
حاجیان نماز خود که حقیر است بزرگ شده که حجشان جزا باشد
سَعِبَهُمُ الْغَفُورُ دُنُوبَهُمْ الْمَكْتُورِ
سختشان آفرین شده گناهان ایشان در گذشته از
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا تَقْضِي وَتُقَدِّ
بدی ایشان را که در آردی در آنچه مقرر کرده و تقدیر
أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي حَبْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُؤَيِّجَ
اینگه طول دهی عمر مرا در سبزه و عافیت و بوی
فِي رِدْفِي وَتَجْعَلَنِي مِنْ تَقْصِيرِهِ لَدَيْكَ
در ردیف من و قرار دهی مرا از آنکه تمام کنی برای من
وَلَا تُبَدِّلْ بِي عُمْرِي أَنْ يَدْعَى عَلَيَّ الْيَاسِينُ
و بدل کن از من چیزی را در برش و آردت
اللَّهُمَّ رَحِمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَانْخِلْنَا
ای خدا رحمت خود در زنده صالحان پس داخل کن ما را
وَفِي عَلِيَّتَيْنِ فَانْفَعْنَا وَبِكَاسٍ مِنْ مَعِينِ
و در علیتین پس بکن ما را در کاسی از شراب شیرین

مِنْ عَيْزٍ سَلَسِيلٍ فَاسْفِنَا وَمِنَ الْخُورِ
از چیزها پس سلسیل پس بر آب کن ما را از سبزه
الْبَيْنِ رَحِمَتِكَ فَزَجِّنَا وَمِنَ الْوَلَدَانِ
بشماران رحمت خود پس زن مرده ما را و از کودکان
الْمُخْلِدين كَانْتُمْ لَوْلَوْمْ كُنْتُمْ قَدْ خَدِينَا
عابد و اندکان که گناهان در راه کمترین اندر ما و خدمت ما
وَمِنَ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا
و از میوه های بهشت و گوشت های مرغ پس طعم ده ما را
مِنْ شِيَابِ الْكُنْدِ وَالْحَبْرِ وَالْإِسْتَبْرِي
و از حاشای فاخر و نازک و بسیار نازک
فَالْيَسْنَا وَلَسَلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْنِكَ الْحَرَامِ
پس برشان ما را دست تقدیر و حج خانه تو که محترم است
وَقَلِّ فِي سَبِيلِكَ فَوْقَنَا وَصَالِحِ
کشته شدن در راه تو پس فوق ما و صالح
الدُّعَاءِ وَالسَّلَّةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَادْعِنَا
و دعا و سزوال کردن پس استجاب کن برای ما و بخوان
الْأَقْلَبِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْمُنِيَّةِ فَاجْعَلْنَا
پیشانیان و پسینان از روز قیامت پس هر ما را

فرا بپوشند

وَبِرَأْفَةٍ مِنَ النَّارِ فَكَبْتُ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ
 دوزخی از آن پس بویس و ایجا در جهنم
 فَلَا تَعْلَنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَنْبَلِنَا
 پس گل کن ما را در عذاب خود و خواری پس بکن ما را
 وَمِنَ الرَّقُومِ وَالصَّرْبَعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ
 دوزخیه و حجت زقوم و عارضتک پس بخمان ما را
 الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا فِي النَّارِ عَلَا
 دیوان پس فراموش ما را تو در آتش
 وَجُوهِنَا لَا تَكُنْ بَيْنَنَا وَمِثَابِ النَّارِ
 روی ما پس بکن ما را در عذاب آتش
 وَسُرَابِيلِ الْقَطْرِ إِنْ فَلَا تَلْبَسْنَا وَمِنْ كُلِّ
 دوزخیه ای قطران پس بپوشان ما را و از هر
 سُوءٍ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَيُّ
 بیستی ای که هست فدای تو هستی میت خدا که زنده است
 وَرَحْمَتُهَا أَيْدِي الْمُرْسَلِينَ
 و رحمتها ای دستهای فرستادگان
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَهَنَّمَ بِأَنْبَاءِهَا وَ
 ای خدا من سؤال میکنم از تو به عذاب تو به عذابترین اود

كُلِّ جَهَنَّمَ بِهِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسَيِّئَاتِكَ
 هر شکوه از شکوت ای خدا به سبب سوال میکنم شکوه
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِجَمَلِهِ
 همه آن ای خدا به سبب سوال میکنم ترا از جمال تو به شکوه
 وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 همه جمال تو شکوت ای خدا به سوال میکنم ترا
 بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ
 به جمال تو همه آن ای خدا به سوال میکنم ترا از شکوه تو
 بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 به بزرگواری تو همه بزرگواری تو بزرگواری ای خدا
 أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 سؤال میکنم از تو به بزرگواری همه او ای خدا از سوال
 مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ
 از بزرگی تو به بزرگواری تو همه بزرگی تو
 عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
 بزرگی ای خدا من سؤال میکنم ترا به بزرگواری
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ يَا نُورِ
 همه آن ای خدا من سؤال میکنم از نور تو نور تو ای خدا

او

سؤال میکنم ترا

دوستی تو

وَكُلُّ نُورِكَ يَا اللَّهُ اِنِّي اسْتَلِكُ بِنُورِكَ
 در هر نوری که در دشت است بار خدا این سؤال میکند ترا نور
 كَلِمَةَ اللّٰهِ اِنِّي اسْتَلِكُ مِنْ رَحْمَتِكَ
 همه آن بار خدا این سؤال میکند ترا از رحمت تو
 يَا وَسِعَهَا وَكُلَّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 ای پهن ترین آن و همه رحمت تو پهن است بار خدا این
 اسْتَلِكُ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ
 سؤال میکند ترا رحمت تو هر آن بار خدا این سؤال میکند
 مِنْ كَلِمَاتِكَ يَا تَمِّمُهَا وَكُلَّ كَلِمَاتِكَ تَامِمَةٌ
 از سخنهای تو تمام تر آن و همه سخنهای تو تمام است
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ كَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
 بار خدا این سؤال میکند ترا سخنهای تو هر آن بار خدا
 اِنِّي اسْتَلِكُ مِنْ كَالِكَ يَا تَجْمَلُهَا وَكُلَّ
 درستی که من سؤال میکنم ترا از کال که کامل تر آن و همه
 كَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ بِكَالِكَ
 کال تر کامل است بار خدا این سؤال میکند ترا کال که
 كَلِمَةَ اللّٰهِ اِنِّي اسْتَلِكُ مِنْ اسْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ
 هر آن بار خدا این سؤال میکند ترا از اسما

بزرگترین آنها

مکتب

وَكُلَّ اسْمَائِكَ كَثِيرَةً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ
 و همه اسمهای تو که است بار خدا این سؤال میکند ترا
 يَا اسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ مِنْ غُرَّتِكَ
 بنا همه ای تو هر آن بار خدا این سؤال میکند ترا از غر
 يَا غُرَّتَهَا وَكُلَّ غُرَّتِكَ غَرِيْبٌ اَللّٰهُمَّ
 ای غمناک آن و همه از غمناکی تو و غمناک بار خدا این
 اِنِّي اسْتَلِكُ بِغُرَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ
 من سؤال میکنم ترا غمناکی تو هر آن بار خدا این سؤال میکند
 مِنْ مَشِيئَتِكَ يَا مَضَاهَا وَكُلَّ مَشِيئَتِكَ مَاءٌ
 از خواهش تو که مشتق است از آن و همه خواهش تو که مشتق است
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
 بار خدا این سؤال میکنم ترا خواهش تو هر آن بار خدا
 اِنِّي اسْتَلِكُ مِنْ قُدْرَتِكَ يَا قُدْرَتِي اَللّٰهُمَّ
 من سؤال میکنم ترا از قدرت تو هر آن بار خدا این سؤال میکند
 اسْتَطَلْتُ بِهَا عَلَيَّ كُلَّ شَيْءٍ وَكُلَّ قُدْرَتِكَ
 استیلا یافته بر من بر همه چیز و همه قدرت تو
 مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلِكُ بِقُدْرَتِكَ
 استیلا کننده است بار خدا این سؤال میکند ترا از قدرت تو

در سخنهای تو

سؤال میکند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْمَانِكَ مَا كَرِهْتَهُمَا وَ
 بار خدا ای سوال میکنم ترا از آن نماند که برای بر من
 كَلِّمْنَا يَا نَبِيَّ كَرِهْتَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّ
 هرگز نماند که ایست بار خدا ای سوال میکنم ترا نماند
 كَلِّمْنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ
 هرگز نماند که بار خدا ای سوال میکنم ترا آنچه تو در آن از
 الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 کار و برزگوری و سوال میکنم ترا هر کاری
 وَحَدِّ وَجِبْرُوتٍ وَحَدِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بشهائی آن و برزگوری تو بشهائی بار خدا ای سوال میکنم
 بِمَا تُحِبُّنِي مِنْ أَسْأَلُكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ بِعِلْمِكَ
 آنچه ایست میکنی بمن که سبب کرم ترا باشد ای خدا که مرا
 وَتَحْتَضِرُكَ قَلْبًا يَا مَفْرُوعٍ عِنْدَ كَثْرَتِي وَيَا عَوْنِي
 سحر ایست ای نماند نزد اندوه من ایفای کردی
 عِنْدَ شِدْقِي لِيكَ فِرْعَتٍ وَيَا مَنْعَتِي
 نزد سخنی من بوی تو نماند آوردم و بطلبم آوردی
 وَيَا لَذَّةَ لَأَلْوَدِي بِيَاكَ وَلَا أَلْبَابُ
 و بوی ایست آوردم ای نماند از من بفرموده و طلب میکنم

الفرح

الْفَرَحِ الْأَمِينِ فَاعْثِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ
 فرح که از تو ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 يَقْبَلُ الْبِيبِرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكِبْرِ أَفْقِلْ مِنِّي
 قبول میکند ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 الْبِيبِرَ وَأَعْفُ عَنِّي الْكِبْرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ
 آسانا و عفو ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَابَسْتُرُكَ
 و صبر ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 قَلْبِي وَيَقْبَلُ صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَمْ يَصِيبْ
 دل من و قبول ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 إِلَّا مَا كُنْتُ لِي وَرَضْتَنِي مِنَ الْعَيْشِ سِيمًا
 که آنچه ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست ایست
 قَسَمْتُ لِي يَا رَحْمَ الرَّاحِبِ يَا عَدْبِي فِي كَرَمِي
 قسمت کردی مرا ای رحمت کننده و بفرموده ایست ایست ایست
 وَيَا صَاحِبِي فِي شِدْقِي وَيَا وَلِيَّيَ فِي نَعْمِي
 ای صاحب من در سخنی من و ای دوست من در نعمت من
 وَيَا غَايِبِي فِي رَجْعِي أَنْتَ الشَّارِعُ عَوْرَتِي
 ای غایب من در رجوع من و ای پرتابنده عیب مرا

شود بان

اندره

وَالْأَمِينِ دَعُو عَنِّي وَالْقَبِيلِ عَشْرَتِي فَاعْفُ عَنِّي

و این معنی است مرا در محبت مرا در کفر زمان کفرش را پس با من مرا

خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَعَايَ مُحَمَّدٍ

کن این را ای رحیم کننده ترین رحیم کننده

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ

مخداوند بگردان روز مرا در روز روز روز روز

وَفِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَيَسْخَرْنِي فِيهِ

و استخوان مرا در آن استخوان استخوان و آگاه کن مرا در آن

عَنْ نَوْمَةِ الْعَافِينَ وَهَبْ لِي حَبْرِي فِيهِ

از خواب بچهران و در بخش مرا کنه مرا در آن

يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَاغْفِرْ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ

ای خداوند جهانیان در بخش من ای بخشنده ذکر کارهای

الْحَمِيمِينَ رَبِّ زَيْدٍ يَا اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ

نمای بکاران خداوند نزدیک کن مرا به طاعت و رضایت

وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَتَقْيَانِكَ وَوَجِّعْ

و دور کن مرا در آسایش از غضب خود و عقوبت های خود و در

فِيهِ لِقَرَأَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در آیه ها خواندن آیات خود بر رحمت تو ای رحیم کننده ترین رحیم کننده

سُبْحَانَ اللَّهِ مَا تَدْفَعُنِي فِيهِ إِلَهُهُمُ وَالنَّبِيَّةِ

بدر خدا را روزی کن مرا در آیه ها و آیه ای

وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ التَّقَاهُةِ وَالتَّمَوُّبِ

و دور کن مرا در آیه ها از مجرای و برساندن حق

وَاجْعَلْ لِي تَصِدِّقًا مِنْ كُلِّ حَبْرٍ يَنْزِلُ فِيهِ

و بگردان بر ای هر چه از هر خطی که نازل در آن

يُخَوِّدُكَ يَا جُودَ الْإِبْرَاهِيمِيِّينَ وَرَبِّهَا اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي

بخش خود ای بخشنده ترین بخشندگان خداوند تو

فِيهِ عَلَيَّ إِفْمًا مِمَّا أَمَرْتُكَ وَأَذْفَعْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ

در آیه ها بر آنچه امر تو و در بخشان مرا در آیه ها شیرینی

ذِكْرِكَ وَأَوْزِعْنِي فِيهِ إِذَا دَأْبَتْ كُرْكُ

ذکر خود و وسعتی به مرا در آیه ها برای او اگر در آن شکر خود

بِكْرَمِكَ وَاحْضُرْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ

به در کارهای خود و محافظت مرا در آیه ها همچنان خود و ستر خود

يَا أَبْصَرَ الشَّاطِرِينَ رَبِّ زَيْدٍ يَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ

ای فاضل ترین گردگان بدر خدا را فراده مرا در آن

مِنْ الْمُسْتَعْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ

از طلب کننده گان و در کرده مرا در آیه ها از بندگان خود

الصالحين الفانين واجعلني من اوليائك

شایسته خود که فرشته دارانند و فرآورده مرا از دوستان

المقربين اذنك يا ارحم الراحمين

که نزدیک باشی و بزرگوارتر از رحمت خود از رحمتش و من هم یکی از

اللهم لا تخذلني فيه لتعرض معصيتك

بار خدا ای خدا که در امرها در انماه از همه مستحقان نافرمانی

ولا تضربني بشيء يابط نفيك وزخري

و من مرا در انماه تا زمانه غضب خود را دور گردان مرا

فيه من موجبات سخطك بمنك وايد

در انماه از آنچه که سب غضب از مشورتش خود فرستد

يا منتهى رحمة الراحمين في هفتما اللهم

ای نهایت رحمتش غراهمند ان بار خدا

اعني على صيامه وقيامه وحينئذ فيه

ایست که مرا در نماز پر روزه آن و قیام آن و دور گردان مرا

من هوانه واثامه وارزقني ذكرك

از لغزشهای آن و گناه آن روزی که مرا در انماه از

بدوامه يتوفيك يا هادي المضلين

بدوام آن بزمیش که ایرهنای گمراگان

اللهم ارزقني فيه رحمة الايتام

خداوند ترا روزی که مرا در انماه رحمت یتیمان

وإطعام الطعام وإفشاء السلام وحجبة

و طعام دادن طعام را ظاهرها من سلام و حجت

الكرام بطولك يا ملجأ الاملين

گرام گرام چنان خود ای پناه آورنده املین

اللهم اجعل لي فيه نصيبا من رحمتك

بار خدا ای خدا که فرآورده برای من در انماه بهره از رحمتش

الواسعة واهدني فيه ليراهنيك لنا

که وسیع است و در انماه که مرا در انماه از برای لایال

وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة

و گمراهی من سر مرا بسوی رضات جامع خود

بمحببتك يا امل السنافين

به دوستی خود ای آزادی مشتاقان

اجعلني فيه من التوكلين عليك و

ز کرده مرا در انماه از توکل کنندگان بر تو

اجعلني فيه من الفائزين لكديك واجعلني

فرآورده مرا در انماه از مستکاران نزد خود و فرآورده

فِيهِ مِنَ الْقَرِيبِينَ إِلَيْكَ يَا خَانِئًا يَا غَايَةَ
در انگاه از نزدیکان کن بوی خود با حسان خود ای تبار
الطَّالِبِينَ يَا بَارِيَّ اللَّهُ حَبِيبِي
طلب کنندگان بار خدا یا دوست گران مراد
الْإِحْسَانَ وَكَرَمِي فِيهِ الْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ
حسن را در دور کردن گناه فسق و نافرمانی
وَحَرَمِي عَلَى فَيْدَةِ التَّحَطُّ وَالْبِئْرَانِ يَعُونِكَ
دوران من برین در انگاه غضب و آشوب را بیاری خود
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَرَبِّي يَا اللَّهُ رَبِّي
ای فرادرس داد فرامان بار خدا یا پروردگار
فِيهِ بِاللِّتْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتَرْ فِيهِ
در انگاه بپوشش و عفت و پیرایشن مرا در انگاه
يَلْبِاسِ الْقَصِيرِ وَالصُّوْعِ وَالْكَفَافِ وَ
پوشش صبر و شامت و روزی کفایت و
أَهْلِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَ
با رکن مرا در انگاه بر عدل و انصاف و
أُمِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بَعْضَ مَنِكَ يَا
ایمن ما ز تو در انگاه از هر چه می ترسم بنگاه داری تو ای

عَصْمَةَ الْخَائِفِينَ يَا رَبِّهِ اللَّهُ طَهِّرْ فِيهِ
نگاه دراز کنندگان بار خدا یا پاک کن مرا از
مِنَ الدَّنِيِّ وَالْأَفْدَارِ وَصَيِّرْ فِيهِ عَلِيَّ
از پر عیبی و قارورات و گردان مرا در انگاه بر
كَاتِبَاتِ الْأَفْدَارِ وَقَصِي فِيهِ لِلنَّعْيِ وَ
نقدیات ثابت قدم و دوستی ده مرا در انگاه از برای
صَحْبَةِ الْأَبْرَارِ يَعُونُكَ يَا قَرِيبَ الْمَسَاكِينِ
صحبت خوبان ایحانت تو ای بر روی چشم مسکینان
وَسَيِّئَاتِي اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْ فِيهِ بِالْعَثَرِ
خداوند مرا خنده کن مرا در انگاه بفرست
وَأَقْلَبْ فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَقْوَاتِ وَلَا
دور کن مرا بر ای در انگاه از خطایا و دلزشتها و ده
تَجْعَلْ فِيهِ عَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ
قرار مرا در انگاه نشانه برای بلاها و آفتها
يَعُونُكَ يَا عَرْمَةَ الْمُسْلِمِينَ يَا بَارِيَّ اللَّهُ رَبِّي
بیزوت خود ای وقت مسلمانان بار خدا یا پروردگار
فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاسْخَرْ فِيهِ صَدْرِي
در انگاه فرمان بر روی کردن عثمان گوش کردان تو به بند مرا

يَا نَابِلَةَ الْحَبِيبِينَ يَا مَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
بیاگشت فروشان با آمدن تو ای مانه در شکستگان
 مِنْ شَأْنِكِ اللَّهُمَّ وَقَفْنِي فِيهِ لِمُؤَاقَفَةِ الْأَبْرَارِ
با خدا ای سید من در ایامه موقوفت میکنم کاران
 وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَاقَفَةَ الْأَشْرَارِ وَأَوْجِبْ فِيهِ
و دور گردان مرا در ایامه بهر ای بر کاران و جاده مرا در ایامه
 بَرَكَاتِكَ إِلَى ذَارِ الْعَذَابِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
برکت خود بسوی سرای دولت سجد اوندی همه ای خدا
 وَفَهَذَا اللَّهُمَّ أَصْدَقُ فِيهِ
بهاست این ای خدا ای و اینها مرا در ایامه
 لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَقَضِي فِيهِ الْحَوَائِجِ
اعمال شایسته بر آور برای من در ایامه حاجتها
 وَالْأُمُورِ يَا مَنْ لَا يَخْتِجُ إِلَى التَّقْسِيرِ
و از روزگار ای سید محتاج نیست بسوی اظهار کردن و
 السُّؤَالِ يَا عَالِمًا عَمَّا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ
سؤال ای دانای آنچه در سینههای جهانیان برشته
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَهَيْبَةَ اللَّهِ
بر محمد محمد و آل او که پاکانند ای خدا

بهر

نَبِيَّهِ فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَنْعَامِهِ وَتَوَنُّ فِيهِ قَلْبِي
بگام کن سر در ایامه بگفته بر کلماتی حق ایمان در نورانی کن در ایامه
 بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخَذِّبْ كُلَّ عَضَائِكِ إِلَى الْعِلْمِ
بر روشن گردان ایامه و دور هر عضای مرا بسوی کتابت تو گردان
 أَتَانِ سُبُورِكَ يَا مَسْوِرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ وَمِنْهَا
تا بنمایان من سبور تو ای روشن کن دلهای سیدان
 نُورُهَا اللَّهُمَّ وَقِفْنِي فِيهِ حَظِي مِنْ بَرَكَاتِكَ وَ
با خدا ای سید من در ایامه بهر امر از برکتت ای خدا
 سَهْلَ سَبِيلِ الْخَيْرَاتِ وَلَا تَحْرِمْ نِي قَبُولَ
آسان کن راه مرا بسوی نیکی و آن و محروم کن مرا از پذیرش
 حَسَنَاتِي يَا هَادِيًّا إِلَى الْحَيِّ الْمُبِينِ
نیکیهای مرا ای راهنمای بسوی حق روشن
 اللَّهُمَّ فَخِّ فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَأَغْلِقْ
با خدا ای سید بر ایامه در ایامه در ایامه شایسته و ببند
 عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّارِ وَوَقِفْنِي لِشَأْنِكَ
از برای من در ایامه در ایامه و از خود تو سست کن در ایامه
 الْفُرْانِ يَا مَنْزِلَ السُّكِينَةِ فِي قُلُوبِ
قرآن ای نازل کننده سکینه در دلهای

در

الْمُؤْمِنِينَ ^{وَمِنْهُمْ} فَسَبِّحْهُمَا ^{اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ إِلَى}

مرضاة *ارضاء با فرآورده برای من در آنجا*

مَرْضَانِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لَكَ طَانٍ فِيهِ

شماره باری خود را بنام او گردان برای در در آنجا

عَلَى سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنَازِلًا وَمَقِيلًا

بر من راهی و قرار ده جنت را برای من محل زوال آزار

يَا فَا ضِعْفَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ ^{وَمِنْهُمْ} فَسَبِّحْهُمَا ^{اللَّهُمَّ}

ای برآورده حاجتهای طالبان *ارضاء*

أَفْضَحْ فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ

بیش از آنجا در ای فضل خود را و نازل کن بر من در آنجا

بَرَكَاتِكَ وَوَقِّنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَانِكَ

برکتهای خود را در وقت ده مرا در آنجا مشورت مشورتی

وَأَسْكِنِي فِيهِ مَجُودَاتِ جَنَّتِكَ يَا

در ساکن ساز مرا در آنجا وسط رستگاری خود را ای

مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ^{وَمِنْهُمْ} فَسَبِّحْهُمَا ^{اللَّهُمَّ}

اربابت کننده دعای در آنجا *ارضاء*

اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ فِيهِ

بشوی مرا در آنجا از گناه و پاک کن مرا در آنجا

مِنَ الْعُيُوبِ وَأَمَحِّنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَفَوُّقِ الْقُلُوبِ

يَا مُقْبِلَ عَثْرَاتِ الدِّينِ ^{وَمِنْهُمْ} فَسَبِّحْهُمَا ^{اللَّهُمَّ}

و چهارم

إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ

مِمَّا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنَّ

اطِّعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّالِّينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجْتَابًا لِوَلِيَّائِكَ

و پنجم

مُسْتَنَادًا لِسُنَّةِ خَاتِمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاجِمَ قُلُوبِ

التَّيِّبِينَ ^{وَمِنْهُمْ} فَسَبِّحْهُمَا ^{اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ}

و ششم

مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ

مَقْبُولًا وَحَبِيْبِي فِيهِ مَسْنُوْرًا يَا اَسْمَعَ
السَّامِعِيْنَ ^{مِنْ مَسْنُوْرِي} اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِيْ فِيْهِ فَضْلًا
لِسَلَةِ الْقَدْرِ وَصِيْرًا مَوْجِبًا فِيْهِ مِنَ الْعَمَلِ
اِلَى الْيُسْرِ وَاَقْبَلَ مَعَاذِيْرِيْ وَحُطِّيْ
الدَّنْبِ وَالْوِزْرَ يَا رُوْفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِيْنَ
^{مِنْ مَسْنُوْرِي} اَللّٰهُمَّ وَفِرْ حُطِّيْ فِيْهِ مِنَ التَّوَابِلِ
وَكَرِّمْ فِيْهِ بِاِحْضَارِ الْمَسْأَلِ وَقَرِّبْ فِيْهِ
وَسِيْلَتِيْ اِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا
تَشْغَلُهُ الْحَاجَةُ الْحَيِّجِيْنَ ^{مِنْ مَسْنُوْرِي} اَللّٰهُمَّ عَشِيْرَتِيْ

بِرَّ

فِيْهِ بِالرَّحْمَةِ وَاَرْزُقْنِيْ فِيْهِ التَّوْفِيْقَ وَالْعِصْمَةَ
وَطَهِّرْ قَلْبِيْ مِنْ عَيَاثِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيْمًا
بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ^{مِنْ مَسْنُوْرِي} اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيْرًا
فِيْهِ بِالشُّكْرِ وَالْعَبْوَلِ عَلَيَّ مَا تَرْضَاهُ وَ
بِرِضَاكَ الرَّسُوْلَ مُحَمَّدًا فَرُوْعًا بِالْاِحْوَالِ
بِحُجْرَتِيْ سَيِّدِيْ مُحَمَّدٍ وَالِدِ الطَّاهِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

